

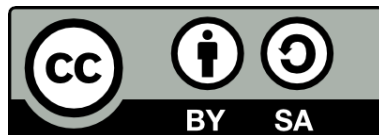
BIBLIA

to je cyłe Swjate pismo stareho a noweho zakonja,

prjedy wot D. Marćina Luthera do němzkeje,

potom wot duchomnych: Jana Langi w Minakale a Mateja Jokiša w
Hbjelzku a Jana Běhmarja w Budeztezach a Jana Wawera w
Bukezach, kaž tež wot Michała Frenzela, duchomneho w Budeztezach
do hornjohŋizkeje serbiskeje ryče ze wšitkej prózu přeložena a
pozdžišo wot druhich ewangeljskich duchomnych wudawana,
nětko pak zaso z nowa a to jidnaty króć swěru přehlada a wudata.

W Budyšinje ćišćana pola E. M. Monzy. 1905.



Creative Commons CC-BY-SA

Sćenje swjateho Marka

Prěni staw

Chrystus, wot Jana křćeny, bu spytany, přěduje, powoła wučomnikow a hoji chorych

1. To je započatk teho ewangeliona wot Jezom Chrysta teho Syna Božeho,

2. Jako pisane steji w profetach: Hlej, ja posćelu swojeho jandžela předy tebe, kotryž by twój puć před tobu přihotował. *Mal. 3, 1.*

3. Předarja hlós je w pusćinje: Přihotujće puć teho Knjeza, činće jeho šćežki rune. *Jez. 40, 3. Mat. 3, 3. Luk: 3, 4. Jan:1,23.*

4. Jan tón běše w pusćinje, křćiše a přědowaše wot křćenicy teje pokuty na wodawanje hrěchow.

5. A k njemu džěše won cyła židowska zemja a Jerusalemjeno, a buchu wšitcy wot njeho kšćeni we Jordanskej rězy a wuznachu swoje hrěchi.

6. Jan pak běše woblečeny z kamjelskimi włosami a měješe kožany pas na svojich bjedrach a jědžeše skóčki a lěsny měd; *Mat. 3, 4. 3 Mójz. 11, 22.*

7. A přědowaše a džeše: Jedyn dže za mnu, kotryž je sylniši dyžli ja, kotremuž

ja dosć njejsym, zo N. t. bych ja so před nim dele chilał a te rjemenje jeho črijow rozwjazał; *Mat. 3, 11.*

8. Ja křću was z wodu, ale wón budže was ze swjatym Duchom křćić.

9. A poda so w tym samym času, zo Jezus z Galilejskeje wot Nacareta přińdže a bu křćeny wot Jana we Jordanje. *Mat. 3, 16. Luk. 3, 21.*

10. A hnydom wustupi wón (Jan) z wody a widžeše njebjesa wotewrjene a teho Ducha, jako hołbja, na njeho dele přińdžo. *Jan. 1, 32.*

11. A sta so hlós z njebjes: Ty sy mój luby Syn, na kotrymž ja mam dobre spodobanje. *Mat. 3, 17. Luk. 9, 35.*

12. A hnydom honješe jeho Duch do pusćiny. *Mat. 4, 1. Luk. 4, 1.*

13. A běše tam w tej pusćinje štyrceći dnjow a bě spytany wot satana. A běše pola zwěriny, a jandželjo jemu služachu.

14. Jako pak Jan běše do jastwa podaty, přińdže Jezus do Galilejskeje, přědowaše to ewangelijom wot kralestwa Božeho, *Mat. 4, 17. Luk. 4, 15.*

15. A džeše: Čas je dopjelnjeny, a kralestwo Bože je so přibližilo; činće pokutu wěrcě ewangelionej.

16. Jako wón pak při Galilejskim morju chodžeše, wuhlada wón Šimana a Handrija, jeho bratra, zo wonaj syće do morja čiskaštaj (přetož wonaj běštaj rybakaj).

Mat. 4, 18. 21. Luk. 5, 2.

17. A Jezus džeše k nimaj: Pójtaj za mnu; ja chcu činić, zo budžetaj čłowjekow rybakaj.

18. A hnydom wopuščištaj wonaj swoje syće a džěštaj za nim.

19. A jako wón běše trochu tam přeč wotešoł, wuhlada wón Jakuba, Zebedeweho syna, a Jana, jeho bratra, płatajo swoje syće we łódži;

Mat. 4, 21.

20. A na měsće wón jeju zawoła. A wonaj wopuščištaj swójeho nana Zzebedea we łódži a tych najatych a džěštaj za nim.

21. A woni džěchu do Kapernauma; a hnydom na sabat džěše wón do šule a wučěše.

22. A woni dźiwachu so jara na jeho wučbje; přetož wón wučěše jich móznje a nic jako pismawučeni. *Mat. 7, 28. Luk. 4, 32.*

23. A w jich šuli běše čłowjek z nječistym duchom wobsynjeny, tón wołaše,

Luk. 4, 33.

24. A džeše: Što mamy my z tobu, Jezu Nacarenski? Sy ty přišoł nas skazyć? Ja wěm, štó ty sy, tón swjaty Boži.

St. 5, 7.

25. A Jezus pohrozy jemu a džeše: Mjelč a wuńdź z teho čłowjeka! *St. 9, 25.*

26. A tón nječisty duch torhaše jeho a wołaše z wulkim hłosom a wuńdže z njeho.

27. A woni so wšitcy jara dźiwachu,

tak zo woni so bjez sobu woprašowachu a džachu: Što je to? Kajka je to nowa wučba? Wón tež rozkazuje z mocu nječistym ducham, a woni jeho poslušaju.

28. A na měsće bě wot njeho słyšane po wšitkich Galilejskich mjezach.

29. A woni džěchu hnydom z teje šule a přińdžechu do Šimanoweje a Handrihoweje chěže, z Jakubom a z Janom.

30. A Šimanowa přichodna mać ležeše a měješe zymnu; a na měsće prajachu woni jemu wot njeje.

31. A wón přistupiwiši pozběhnu ju horje a dźeržeše ju za ruku; a ta zymna ju hnydom wopušći, a wona jim služeše.

32. Na wječor pak, jako slóncó běše zašlo, přinjesechu woni k njemu wšelkich chorych a wobsynjenych.

33. A cyle město zhromadži so k durjam.

34. A wón pomhaše wjele ludžom, kotřiž běchu na wšelke chorosće chori, a wuhna wjele čertow a njewotpušći čertam rěčeć; přetož woni jeho znajachu. *Jap. k 16, 17. 18.*

35. A rano do dnja stanu wón a wuńdže a woteńdže na puste město a činješe tam swoju modlitwu. *Luk. 4, 42.*

36. A za nim chwatachu Šiman a cí, kotřiž při nim běchu;

37. A jako jeho namakachu, džachu woni k njemu: Wšitcy će pytaju.

38. A wón džeše k nim: Pójmy do tych blišich městow, zo bych ja tam tež předował; přetož na to sym ja přišoł. *Luk. 4, 43.*

39. A wón předowaše we jich šulach po cylej Galilejskej zemi a honješe

čertow won.

40. A někajki wusadny přińdže k njemu, tón prošeše jeho, poklaknu před nim a džeše k njemu: Chceš-li jeno, dha móžeš ty mje wučisćić.

41. A Jezusej běše žel, přestrě ruku, dótknu so jeho a džeše k njemu: Ja chcu, budź wučisćeny.

42. A jako wón to džeše, džeše na měsće tón wusad wot njeho, a wón bě wučisćeny.

43. A Jezus pohrozy jemu a honješe jeho hnydom wot sebje přeč,

44. A džeše k njemu: Hladaj, zo ty nikomu ničo njeprajiš; ale dži a pokaž so měšnikej a wopruj za swoje wučisćenje, štož Mójzas je přikazał, k swědčenju na nich.

3 Mójz. 14, 2.

45. Wón pak šedši won poča wjele wot teho řećeć a tu wěc bjez ludźi přinjesć, tak zo wón tam dale njemóžeše wjazy zjawnje do města nutř hić; ale wón běše wonkach w pustych městach, a woni přińdžechu k njemu ze wšěch stronow.

Luk. 5, 15.

2. staw

Wo jichtnym; Mateja powołanje a Chrystusowe zamołwjenje přećiwo Pharizejskim.

1. A po někotrych dnjach džeše wón zaso do Kapernauma; a wono bě zhonjene, zo wón w chěži je.

Mat. 9,

1.

2. A jich wjele so hnydom k njemu zhromadźichu, tak zo woni města njemějachu, tež nic wonkach před durjemi; a wón praješe jim to słowo.

3. A někajcy k njemu přińdžechu, kiž jichtneho přinjesechu, kotryž běše wot štyrjoch njeseny.

Mat. 9, 2.

4. A jako woni njemóžachu před njeho přińć luda dla, wotkrychu woni tu třechu, hdžež wón běše; a jako tu běchu rozkopali, pušćichu woni to posleško dele, na kotrymž tón jichtny ležeše.

5. Jako pak Jezus jich wěru widžeše, džeše wón k temu jichtnemu: Mój syno, twoje hrěchi su tebi wodate.

6. Někotři pismawučeni pak běchu, či tam sedžachu a pomyslichu sebi w swojich wutrobach:

7. Kak rěči tón tajke Bože hanjenje? Štó móže hrěchi wodawać, chiba Bóh sam?

8. A Jezus pózna hnydom w swojim Duchu, zo woni tak sami při sebi pomyslichu, a džeše k nim: Što wy sebi to pomysliće w swojich wutrobach?

Jan. 2, 24.

9. Što je lóžše, prajić k temu jichtnemu: Tebi su twoje hrěchi wodate; abo prajić: Postań, wzmi swoje posleško a chodź?

10. So byšće pak wědzeli, zo člorózki syn móc ma, na zemi hrěchi wodawać, džeše wón k temu jichtnemu:

11. Ja či praju, stań horje, zběhnj swoje posleško a dži do swojeho doma.

12. A na měsće stanu wón, zběhnj swoje posleško a džeše won před wšitkimi, tak zo wšitcy buchu zatorhnjeni a chwalachu Boha a džachu: My to

hišće nihdy njejsmy widźeli.

13. A wón wuńdže zaso k morju; a wšitkón lud přińdže k njemu, a wón jich wučese.

14. A jako wón nimo přeč džěše, wuhlada wón Levia, Alfeoweho syna, na zhi sedžo a džeše k njemu: Pój za mnu. A wón stanu a džěše za nim. *Mat. 9, o. Luk. 5, 27.*

15. A sta so, jako wón so k blidu synu we jeho chěži, synu so k blidu wjele zlonikow a hrěšnikow z Jezusom a z jeho wučomnikami. Přetož jich běše wjele, a běchu za nim šli.

16. A jako pismawučeni a Farizejscy widžachu, zo wón z zlonikami a z hrěšnikami jědžiše, džachu woni k jeho wučomnikom: Čoho dla jě a pije wón z zlonikami a z hrěšnikami?

17. A jako to Jezus słyšeše, džeše wón k nim: Sylni njepotrjebaju lékarja, ale chori; ja sym přišoł, hrěšnikow k pokuće wołać, a nic prawych. *Mat. 9, 13. Luk. 5, 32. 1 Tim. 1, 15.*

18. A Jana a Farizejskich wučomnicy požachu so často; a někotři přińdžechu a džachu k njemu: Čoho dla poča so Janowi a Farizejscy wučomnicy, a twoji wučomnicy so njepoča? *Mat. 9, 14.*

19. A Jezus džeše k nim: Kak móža so kwasni hosćo posćić, dokelž nawoženja pola nich je? Tak dołho hač nawoženju při sebi maju, njemóža woni so posćić.

20. Čas pak budže přińć, zo budže nawoženja wot nich wzaty, a tehdy budža woni so posćić.

21. A nchtó njepřišywa zaplatu wot noweho plata k starej drasće; přetož ta nowa zaplata so však wot stareho wot-

torhnje, a džěra budže wjetša. *Mat. o, 16. Luk. 5, 36.*

22. A nchtó njepjelni mošt do stareho sudobja; hewak dha tón mošt to sudobje roztorha, a tón mošt so wulije, a to sudobje wozmjě kónc. Ale mošt ma so do noweho sudobja linuć.

23. A sta su, ako wón na sabat přez žito džěše, a jeho wučomnicy ducy počachu kłosy torhać. *5 Mójz. 23, 25.*

24. Tuž džachu ći Farizejscy k njemu: Hlej, što činja twoji wučomnicy na sabat, štož so njesluša?

25. A wón džeše k nim: Njejsće wy nihdy lazowali, što Dapit činješe, jako wón trjebaše a hlódný běše, wón a tež kotřiž z nim běchu?

26. Kak wón do Božeho doma džěše w času Abjathara, teho wyšeho měšnika, a jědžeše te poswjećene chléby, kotrež však nchtó jěsć njesmědžeše, chiba jeno měšnicy sami, a wón dawaše te same tež tym, kiž při nim běchu? *1 Sam. 21, 6. 2 Mójz. 29, 32.*

27. A tež džeše wón k nim: Sabat je čłowjeka dla sćinjeny, a nic čłowjek sabata dla. ((5 Mójz. 5, 14.))

28. Teho dla je člorózki syn tež knjez na sabaće. *Luk. 6, 5.*

3. staw

*Wo wuknjenej rucy,
Chrystusowym čeknjenju,
japoštołow powołanju, pis-
mawučenych leztrowanju a
wo Božich přećelach.*

1. A wón džeše zaso do šule; a tam běše čłowjek, kiž měješe wuschnjenu ruku.

Mat. 12, 9. 10. Luk. 6, 6.

2. A woni kedźbowachu skradžu na njeho, hač wón jeho tež na sabat zahojić budže, tak zo bychu jeho wobskoržili.

3. A wón džeše k temu člowjekej, kiž tu wuschnjenu ruku měješe: Pój sem bjez nas!

4. A wón džeše k nim: Hodži so na sabat derje abo zle činić? žiwjenje zdźeržeć abo morić? Ale woni mjelčachu.

5. A wón pohlada z hněwom na nich wokoło a zrudži so na jich wutroby twjerdosći a džeše k temu člowjekej: Přestrě) swoju ruku. A wón ju přestrě, a ta sama jeho ruka bu čerstwa, jako ta druha.

1 Kral. 13, 6.

6. A či Farizejscy šedši won dźeržachu hnydom radu na njeho z Herodašowymi služownikami, kak bychu jeho skóncowali.

Mat. 12, 14.

7. Ale Jezus wustupi ze swojimi wučownikami k morju, a wjele luda džeše za nim z Galilejskeje a ze Židowskeje,

8. A z Jerusalema a z Jdumejskeje a wot tamneje strony teho Jordana a kotřiž wokoło Tirusa a Sidona bydla,

wulki lud, kotřiž jeho skutki slyšachu a přińdžechu k njemu.

9. A wón džeše k swojim wučownikam, zo bychu jemu łódžičku hotowu měli teho luda dla, zo bychu jeho nječišćeli.

10. Přetož wón běše wjele ludži wustrowił, tak zo woni jeho nadpadžechu, zo bychu so jeho dótkli, wšitcy, kiž běchu jara chori.

11. A nječišći duchojo, jako jeho widžachu, padžechu před nim dele, wołachu a džachu: Ty sy Syn Boži.

12. A wón jim twjerdže hrožeše, zo bychu jeho zjawneho nječinili.

13. A wón džeše na horu a zawoła k sebi tych, kotrychž wón chcyše, a woni džechu k njemu.

14. A wón wustaji tych dwanaće, zo bychu při nim byli a zo by wón jich won pošlał předować, *Mat. 10, 1. Luk 6, 13. St. 9, 1.*

15. A zo bychu móc měli chorosće zahojić a čertow won honić.

16. A da Šimanej to mjeno Pětr;

17. A Jakuba, syna Zebedeoweho, a Jana, Jakuboweho bratra; a da jimaj mjeno Boanerges, to je hrimanja dźeći;

18. A Handrija a Philippa a Bartroma a Mateja a Tomaša a Jakuba, Alfejoweho syna, a Tadeja a Šimana Kananejzkeho,

19. A Judaša Išariotha, kotryž tež jeho přeradži.

20. A woni přińdžechu dom. A lud so zaso hromadu zeńdže, tak zo woni tež njemóžachu chlěba pojěsć. *St. 6, 31.*

21. A jako to slyšachu, kiž jemu přišlušachu, wuńdžechu woni, zo bychu

jeho dđerželi; přetož woni džachu: přińć.

22. Pismawučeni pak, kotřiž běchu z Jerusalema dele přišli, džachu: Wón ma Beelzebuba, a přez tych čertow wyšeho honi wón čertow won. *Mat. 9, 34. Luk. 11, 15.*

23. A wón zawoła jich k sebi a džeše k nim w přirunanjach: Kak móže satan satana won honić?

24. Hdyž kralestwo samo ze sobu přez jene njeje, dha njemóže to same kralestwo wobstać. *Luk. 11, 17.*

25. A hdyž chěža sama ze sobu přez jene njeje, dha njemóže ta sama chěža wobstać.

26. A jeli zo satan sam sebi je přeciwny a ze sobu njeje přez jene, njemóže wón wobstać, ale bjerje kónc.

27. Nichtó njemóže sylnemu do jeho doma panuć a jeho grat jemu pobrać, chiba zo wón sylneho prjedy zwježe a potom hakle jeho chěžu wurubi.

28. Zawěrnje, ja praju wam: Wšitke hrěchi budža wodate člorzkim džěćom, tež to Bože hanjenje, z kotrymžkuli woni Boha hanja;

29. Štóz pak swjateho Ducha hani, tón nima žaneho wodawanja wěčnje, ale je hódny wěčného sudženja.

30. Přetož woni džachu, zo ma nječisteho ducha. *St. 22.*

31. A jeho bratřo a jeho mać přińdžechu a pósłachu k njemu stejo wonkach a dachu jeho zawołać.

32. (A lud sedžeše wokoło njeho.) A woni džachu k njemu: Hlej, twoja mać a twoji bratřo prašuju so wonkach za tobu. *Luk. 8, 109.*

33. A wón wotmołwi jim a džeše: Štó je moja mać? abo kotřiž su moji bratřa?

34. A wón pohlada koło wokoło so na tych wučomnikow, kiž wokoło njeho sedžachu, a džeše: Hlej, či su moja mać a moji bratřa.

35. Přetož štóz Božu wolu čini, tón je mój bratr a moja sotra a moja mać.

4. staw

Wšelake přirunanja; spokojenje morja.

1. A wón zaso poča wučić při morju, a wjele luda so k njemu zhromadži, tak zo wón dyrbjеше do lódže stupić a na wodže sedzić; wšitkón lud pak běše na zemi při morju.

2. A wón jich dolho wučеше přez wšelke přirunanja. A w swojej wučbje džeše wón k nim:

3. Poslušajće! Hlej, syjer wuńdže, zo by rozsywał. *Mat. 13, 1. Luk. 8, 4.*

4. A poda so, jako wón rozsywaše, padže někotre při puću; a te ptaki pod njebiesami přińdžechu a zežrachu jo.

5. Někotre pak padže na skałojte, hdžež wjele zemje njeměješe; a zeńdže hnydom, teho dla, zo njeměješe hluboku zemju.

6. Jako pak slóncó běše zešlo, zwjadnu woně, a dokelž korjenja njeměješe, wuschnu woně.

7. A někotre padže bjez čěrnje, a te čěrnje rosčechu sobu a zdusychu jo a njeprějese žaneho ploda.

8. Někotre pak padže na dobru zemju a přinjese plód, kiž přiběraše a rosćeše; a přinjese někotre třiceći króc a někotre šěsć dźesać króc a někotre sto króc.

9. A wón džeše k nim: Štóz ma wuši k poslušanju, tón poslušaj.

10. A jako wón sam běše, woprašachu jeho či, kiž při nim běchu z tymi dwanaćomi, wo te same přirunanja.

11. A wón džeše k nim: Wam je date, zo byšće wědzeli te potajnstwa Božeho kralestwa; tym pak wonkach stanje so wšitko přez přirunanja,

12. Tak zo bychy woni z widžacymaj wočomaj widželi a wšak njepózнали, a ze slyšacymaj wušomaj slyšeli a wšak njezrozumili, tak zo bychy so něhdže njewobročili a jim jich hrěchi wodate byle. *Jez. 6, 9. 10. Mat. 13, 14. Luk. 8, 16. Jan. 12, 40. Jap. zk. 28, 26. Rom. 11, 8.*

13. A dale džeše wón k nim: Njerozumiće wy to přirunanje, kak dha chceće wy te druhe wšitke zrozumić?

14. Tón syjer rozsywa to słowo.

15. Či su pak, kiž při puću su: hdžež to słowo rozsyte budže, a hdyž woni to su slyšeli, tuž přińdže na měsće satan a wozmjje přeč to słowo, kotrež do jich wutrobow běše wusyte.

16. Tak tež či su, kiž na skałojte syći su: hdyž woni to słowo su slyšeli, wozmu woni to same hnydom z wjesołosću horje;

17. A nimaju korjenja w sebi, ale su počasni; hdyž so horjo abo přesčěhanje słowa dla zběhnje, woni so hnydom pohórša.

18. A či, kotřiž bjez černje su syći, či su: kiž to słowo slyša, *St. 10, 23. 24.*

19. Ale ta starosć teho swěta a to jebate bohatstwo a wjele druhich žadosćow šedši nutř zduša to słowo, a tak bjez plodow wostanje. *Luk 12, 15. 1 Tim. 6, 17.*

20. A či su, kiž na dobru zemju su syći: kotřiž to słowo slyša a wozmu to same horje a přinjesu plody, někotry třiceći króc a někotry šěsć dźesać króc a někotry sto króc.

21. A wón džeše dale k nim: Zaswěći tež štó swěcu, tak zo by pod běrtl abo pod blido byla stajena? Njebudže wona na swěćenku stajena? *Mat. 5, 15. Luk. 8, 16. St. 11, 33.*

22. Přetož ničo njeje potajne, kotrež by njebylo zjewjene; a njeje ničo tak skradžu, zo by njewušlo. *Mat. 10, 26.*

23. Jeli zo štó ma wuši k poslušanju, tón poslušaj. *Mat. 11, 15.*

24. A dale wón džeše k nim: Hlajće, što wy slyšiće. S kajkejž měru wy měriće, z tajkej budža wam zaso měrić; a budža wam hišće přidać, kiž wy to slyšiće. *Mat. 7, 2. Luk. 6, 38.*

25. Přetož štóz ma, temu budže date, a štóz nima, wot teho budže tež wzate, štóz wón ma. *Luk. 19, 26.*

26. Tež džeše wón: Bože kralestwo ma so tak, runje jako by čłowjek symjo do zemje čisnył,

27. A by spał a stawał wodnjo a w nocy, a to symjo by zešlo a rostło, zo wón njewě;

28. Přetož zemja sama wot sebje přinjese plody, najprjedy zelinu, potom klós, potom poľnu pšěncu w kłosu.

29. Hdyž wona pak plody je přinjesla, pósće wón tam hnydom serp; přetož

žně su nastałe.

30. Dale džeše wón: Komu chcemy my Bože kralestwo přirunać? abo z kajkim přirunanjom chcemy my jo přirunać?

31. Wone je jako žonopowe zorno; hdyž to same na rolu budže wosyte, je wone to najmjeńše bje wšitkimi symjenjemi na zemi; ((Mat. 13, 31. Luk. 13, 19.))

32. Ale hdyž budže wusyte, přiběra wone a budže wjetše, dyžli wšitka zelina, a přinjese wulke hałuzy, tak zo móža pod jeho chlódkom tych njebjesow ptaki sebi hnězda činić.

33. A přez wjele tajke přirunanja praješe wón jim to słowo, kaž móžachu to same slyšeć.

34. Bjez přirunanja pak njeryčeše wón ničo k nim. Ale wosebje wón te wšitke swojim wučomnikam wuloži.

35. A tón samy dzeń wječor džeše wón k nim: Přewjezmy so na druhu stronu.

36. A woni dachu so ludu rozeńć a wzachu jeho tak, kajkiž wón běše na lódži; wono běše tež wjazy lódžičkow při nim.

Mat. 8, 23.

37. A wulki wichor so zběhnu a žolmy walichu so na lódž, tak zo bu ta lódž napjelnjena.

Jon. 1, 4. 5.

38. A wón běše z posledka we lódži a spaše na zawku. A woni zbudžichu jeho a džachu k njemu: Mištrje, njestaraš ty so wo to, zo my kónc wozmjemy? *Mat. 8, 25. 26.*

39. A wón postanu a pohrozy wětrej a džeše k morju: Mjelč a woněm! A wětr přesta a sta so wulka čišina.

40. A wón džeše k nim: Kak zo so wy tak bojiće? Kak zo wy žaneje wěry nimaće?

41. A woni so jara bojachu a džachu bjez sobu: Štó to je tón? Přetož tež wětr a morjo staj jemu poslušnaj. *Pj. 107, 25.*

5. staw

Wo wobsynjenym, žonje, kotraž krawu chorosć měješe, a Jairowej džowčičcy.

1. A woni přindžechu na tamnu stronu teho morja, do Gadarenzkeho kraja. *Mat. 8, 28. Luk. 8, 26.*

2. A jako wón z lódže wustupi, běžeše jemu hnydom napřećiwo z rowow čłowjek, kotryž běše z nječistym duchom wobsynjeny,

3. Kotryž w rowach bydleše; a njemóžeše jeho nichtó zwjazać, tež nic z rječazami.

4. Přetož wón běše často z putami a z rječazami zwjazany był, a běše te rječazy roztorhał a te puta rozłamał, a nichtó njemóžeše jeho skludzić.

5. A běše přeco, wodnjo a w nocy, na horach a w rowach, wołaše a bješe so sam z kamjenjemi.

6. Jako wón pak Jezusa z daloka wuhlada, přiběža wón a panu před nim dele,

7. A wołaše z wulkim hłosom a džeše: Što mam ja z tobu činić, Jezu, ty Syno Boha wjeršneho? Ja će na Boha zaroću, zo by ty mje nječwělował.

8. Wón pak džeše k njemu: Wuńdź, ty nječisty ducho, z teho čłowjeka!

9. Tuž woprašaja jeho: Kajke maš ty mjeno? A wón wotmołwi a džeše: Moje mjeno je legion, přetož nas je wjele.

10. A wón prošeše jeho jara, zo by jich z teho sameho kraja njewuhnał.

11. Wulke stadło swinjow pak tam běše při horach na pastwje.

12. A či čerći prošachu jeho wšitcy a džachu: Pušć nas do tych swini, zo bychmy do nich zašli.

13. A hnydom wotpušći to jim Jezus. A či nječisći duchoj šedši won džěchu do tych swini, a to stadło skoči jene dobo dele do morja (wono běše jich pak pola dweju tawzynt) a tepichu so w morju.

14. Či swinjacy pastyrjo pak čeknychu a připowědachu to w měsće a wsach. A woni wuńdžechu, zo bychu wohladali, štož so běše stało.

15. A přińdžechu k Jezusej a widžachu teho, kotryž běše wot čertow był wobsynjeny, zo wón sedžeše a běše zwoblečeny a při swojim rozomje; a woni so bojachu.

16. A kotřiž to widželi běchu, powědachu jim, štož so z tym wobsynjenym běše stało, a to wot tych swini.

17. A woni počachu jeho prosyć, zo by wón chcył z jich mjezow wuńć.

18. A jako wón do łódže stupi, prošeše jeho tón wobsynjeny, zo by móhl pola njeho być.

19. Jezus pak jemu to njewotpušći, ale džeše k njemu: Dži ty dom k tym swojim a připowědaj jim, kajke wulke wěcy tebi tón Knjěz je činił a zo wón so na tebi je smilił.

20. A wón woteńdže a poča won wołać w tych džesać městach, kak wulke wěcy jemu Jezus je činił. A wšitcy ludžo so džiwachu.

21. A jako so Jezus zaso we łódži přewjeze na druhu stronu, zhromadži so wjele luda k njemu a běše při morju.

22. A hlaj, k njemu přińdže jedyn tych wyšich wot šule, z mjenom Jairus. A jako jeho widžeše, padže wón k jeho nohomaj, *Mat. 9, 18. Luk. 8, 41.*

23. A prošeše jeho jara a džeše: Moja džowka je w poslednim skónčenju; pój však a polož rucy na nju, zo by wona wotchoriła a žiwa byla.

24. A wón džěše z nim; a wjele ludži džěše za nim, a woni jeho čišćachu.

25. A někajka žónska tam běše, kotraž swoju krawu chorosć dwanaće lět běše měła, *3 Mójz. 15, 25. Mat. 9, 20.*

26. A běše wjele čerpila wot wjele lékařow a wšitko swoje zamóženje na to wuložila, a njepomhaše jej ničo, ale bě přeco hórje z njej.

27. Jako ta wot Jezusa słyšeše, přińdže wona w ludu zady a dótknu so jeho drasty; *Lut. 8, 44.*

28. Přetož wona běše prajila: Hdy bych so ja jeno jeho drasty dótknyła, dha bych wotchoriła.

29. A na měsće wuschnu ta studnja jeje krwě, a wona čuješe na živoće, zo je wot swojeje čwěle zahojena.

30. A na měsće, jako Jezus sam na sebi pózna, zo móc běše z njeho wušla, wobroći wón so k ludu a džeše: Štó je so mojeje drasty dótknył?

31. Ale jeho wučomnicy džachu k njemu: Ty widžiš, zo će ludžo čišća, a

rjeknješ: Štó je so mje dótknył?

32. A wón so wohlada za tej, kotraž to běše činila.

33. Ta žona so pak boješe a třepotaše (přeťož wona wjedžeše, štož so běše na njej stało), přińdže a padže před nim dele a powědaše jemu wšitku prawdu.

34. Wón džeše pak k njej: Moja džowka, twoja wěra je tebi pomhała; dži z měrom a budź čerstwa wot swojeje čwěle.

35. Jako wón hišće tak rěčeše, přińdžechu někotři wot čeledže teho šulského wyšeho a džachu: Twoja džowka je wumřěla; što ty hišće teho mištra prócuješ?

36. Jezus pak hnydom wusłyša tu ryč, kiž běše ryčana, a džeše k temu šulskemu wyšemu: Njebój, so; jeno wěr. *Luk. 8, 50.*

37. A njeda nikomu za sobu hić, w swojim wótnym kraju a domach hač jeno Pětrej a Jakubej a Janej, Jakubowemu bratřej.

38. A wón přińdže do chěže teho šulského wyšeho a widžeše tón ropot a kotřiž jara plakachu a skiwlachu. *Jer. 4, 8.*

39. A wón džeše k nim přišedši nutř: Što wy tajki ropot ćěriće a plaćeće? To džěćo njeje wumřěło, ale spi. *Jan. 11, 11.*

40. A woni so jemu smějachu. Wón pak wuhna wšitkich a wza k sebi teho džěsća nana a maćer a tych, kotřiž z nim běchu, a džeše nutř, hdžež to džěćo ležeše.

41. A wón přiřa to džěćo za ruku a džeše k njemu: Talitha kumi, to

je přeložene: Holčatko, ja praju tebi, stawaj!

42. A na měsće postanu to holčatko a chodžeše wokoło; wone běše pak dwanaće lět stare. A woni buchu jara zatorhnjeni.

43. A wón jim twjerdže zakaza, zo by nchtó wo tym njewědzał, a džeše, zo bychu jej jěsć dali.

6. staw

Chrystus bu zaccpějny, pósćełe japoštołow won; Janej bu hłowa wotćata; dźiwnje nasycenje a pomoc.

1. A wón wuńdže tam a přińdže do swojeho wótcneho kraja; a jeho wučomnicy džěchu za nim. *Mat. 13, 54. Luk. 4, 16.*

2. A jako sabat přińdže, poča wón wučić we jich šuli. A wjele, kiž posłuchachu, dźiwachu so jeho wučbje a džachu: Z wotkal ma tón tuto? A kaka je to mudrosć, kotraž jemu je data, zo tajke skutki so přez jeho rucy stanu?

3. Njeje to tón ćěsla, Mariny syn, a bratr Jakubowy a Jezusowy a Judašowy a Šimanowy? Njejsu tež jeho sotry tudy pola nas? A pohóršachu so na nim. *Luk. 4, 22.*

4. Jezus pak džeše k nim: Profeta nihdže mjenje njeplaći, hač w swojim wócnym kraju a domach při swojich. *Jan. 4, 44.*

5. A wón njemóžeše tam žadyn skutk činić, chiba na mało chorych położy wón rucy a zahoji jich.

6. A podžiwa so jich njewěrje. A wobchodži po městkach wokoło a wučese.

7. A wón zawoła tych dwanaće a poča jich won pósłać po dwěmaj a da jim móc nad nječistymi duchami. *Mat. 10, 1.*

8. A přikaza jim, zo bychu ničo sobu na puć njebrali, chiba jeno kij, nic wačok, nic chléba ani pjenjezy w pasu;

9. Ale zo bychu w črijach byli a so dvě sukni njewoblekli.

10. A džeše k nim: Hdžež wy do chěže přińdžeće, tam wy wostańće, hač byšće tam zaso wotešli.

11. A jeli zo někotři was horje njewozmu ani was njeposluchaju, tam wy přeč džíce a třasće tež tón proch z wašich nohow, na swědčenje na nich. Zawěrnje, ja praju wam: Sodomzkim abo Gomorzkim budže na sudny džen lóže, dyžli tajkemu městu. *Mat. 10, 14. Luk. 9, 5. Jap. zk.13,51.*

12. A woni šedši won přédowachu, zo bychu ludžo pokutu činili.

13. A wuhnachu wjele čertow a žalbowachu wjele chorych z wolijom a wustrowichu jich. *Jak. 5, 14.*

14. A kral Herodas słyšeše to (přetož jeho mjeno běše zjawne sčinjene) a džeše: Jan, tón křćenik, je wot morwych stanul, a teho dla stanu so tajke skutki w nim. *Mat. 14, 1. Luk. 9, 7.*

15. Někotři pak džachu: Wón je Elias; někotři pak: Wón je profeta abo jedyn tych profetow.

16. Jako pak to Herodas słyšeše, džeše wón: To je Jan, kotremuž ja sym hłowu sčal; tón je wot morwych stanul.

17. Přetož wón, Herodas, běše won pósłał, jimał Jana a jeho sadžil do

jastwa, Herodiady, Philippa, swojeho bratra, mandželskeje dla; přetož wón běše ju za mandželsku wzał. *Luk. 3, 19. 20.*

18. Jan pak džeše k Herodašej: Tebi so njesluš, twojeho bratra mandželsku měć. *3 Mójz. 18, 6.*

19. Herodias teho dla ľakaše na jeho a chcyše jeho morić, ale njemóžeše.

Tekst na 5. njedželu po třoch kralach. III.

20. [Herodas pak so Jana boješe, dokelž wón wjedžeše, zo wón prawy a swjaty muž běše, a wobarnowa jeho; a we wjele wězach jeho a słyšeše jeho rad.

21. Jako pak sprawny džen přińdže, zo Herodas wječer hotowaše na swój narodny džen swojim wyším a hejtmanam a tym wosebnym w Galilejskej; *Mat. 14, 6.*

22. A nutř stupi džowka teje Herodiady a rejwaše; a to so Herodašej lubješe a tym, kotřiž za blidom sedžichu; tuž džeše tón kral k temu holčecu: Proš mje, za čož ty chceš, ja chcu jo tebi dać.

23. A přisahnu so jej: Štož ty mje budžeš prosyc, to chcu ja tebi dać hač do položy mojeho kralestwa.

24. Wona pak wuńdže won a džeše k swojej maćeri: Što ja dyrby prosyc? Ta džeše: Pře hłowu Jana, teho křćenika.

25. A wona na měsće z khwatanjom zańdže nutř k kralej, prošeše a džeše: Ja chcu, zo by ty mi dał nětč hnydom na škli tu hłowu Jana, teho křćenika.

26. Tón kral bu zrudny; dha wšak teje přisahi a tych dla, kotřiž za blidom

sedźichu, njechaše wón jej zapowjedźić.

27. A na měsće pósła tón kral wob-
wešerja a da jeho hłowu hew přinjesć.
Tón teho dla šedši tam zća jemu hłowu
we jastwje;

28. A přinjese jeho hłowu na škli a da
ju temu holčecu; a to holčo da ju swojej
maćeri.

29. A jako to jeho wučomnicy
słyšachu, přinďžechu woni a wzachu jeho
ćelo a schowachu jo do rowa.]

30. A či pósli pak zhromadźichu so
zaso k Jezusej a zjewichu jemu to wšitko
a štož běchu činili a wučili. *Mat. 14, 13.*
Luk. 9, 10.

31. A wón džeše k nim: Pójće
wy wosebje do pusćiny a wotpočńće
trochu. Přetož jich běše wjele, kotřiž
přichadźachu a wotchadźachu, tak zo
woni ani k jědźi chwile njemějachu. 32.
A woni so wjezechu na lódži do pusćiny
wosebje.

33. A ludžo jich widźachu, zo so přeč
wjezechu, a jich wjele jeho póznachu a
běžachu tam pěši ze wšěch městow, a
přinďžechu prjedy nich a zeńďžechu so k
njemu.

34. A Jezus šedši z lódže won wuh-
lada tón wulki lud, a běše jemu žel teho
sameho; přetož woni běchu jako wowcy,
kiž nimaju žaneho pastyrja. A wón poča
jich wučić wjele wěcow. *Mat. 9, 36.*

35. A jako nětk chcyše skoro wječor
być, přistupichu jeho wučomnicy k
njemu a džachu: Tudy je pusćina a dzeń
je so minyl; *Mat. 14, 15. Luk. 9, 12. Jan.*
6, 5.

36. Rozpušć jich, zo bychu woni ducy
do wokolnych wsow a městow sebi chlěb

kupili; přetož woni nimaju ničo k jědźi.

37. Wón pak wotmołwi a džeše k nim:
Dajće wy jim jěsć. A woni džachu k
njemu: Mamy dha my hić a za dvě zće
krošow chlěba kupić a jim jěsć dać? *Jan.*
6, 7.

38. Wón pak džeše k nim: Wjele
chlěba wy maće? Dźiće a pohladajće. A
jako so běchu wobhonili, džachu woni:
Pječ, a dvě rybje.

39. A wón přikaza jim, zo bychu so
wšitcy dele zesydali, jene poľne blido po
druhim, na zelenu trawu.

40. A woni zesydachu so po rjadu, sto
a sto, pječ dźesać a pječ dźesać.

41. A wón wza te pječ pokroty a
tej dvě rybje a pohlada do njeľes,
džakowaše so a ľamaše te chlěby a da
je svojim wučomnikam, zo bychu jim
prjódk kladli. A tej dvě rybje rozdźeli
wón bjez wšitkich.

42. A woni jědźachu wšitcy a buchu
nasyćeni.

43. A woni zebrachu kruškow chlěba,
dwanaće korbow poľnych, a wot teju ry-
bow (něšto).

44. A běše tych, kotřiž běchu jědli,
pola pječ tawzynt mužow.

45. A hnydom přinući wón svojich
wućomnikow, zo bychu na lóď stupili a
prjedy njeho so přewjeľli do Bethzaidy,
hać by wón tón lud rozpušćil. *Mat. 14,*
22. Jan. 6, 17.

46. A jako wón jich běše wot sebje
preč pósľľ, džeše wón na horu, zo by so
modľil.

47. A jako wječor bu, běše ta lóď
srjedźa na morju, wón pak sam na zemi.

48. A wón widžeše, zo woni z wulkej prócu so wjezechu; přetož wětr běše jim přećiwny. Teho dla při štwórtěj nócnej waše přińdže wón k nim, chodžeše po morju a chcyše nimo nich prjedy přińć.

49. Jako pak woni widžachu, zo wón po morju chodžeše, měnjachu woni, zo je šerjenje, a zakřičachu;

50. Přetož wšitcy jeho widžachu a nastróžichu so. A na měsće rěčeše wón z nimi a džeše k nim: Budžće dobreje mysle; ja to sym, njebójće so.

51. A wón stupi k nim do lódže, a tón wětr woćichnu. A woni so jara wulcy w sebi nastróžichu a džiwachu so. *St. 4, 39.*

52. Přetož ničo rozomniši njebuchu nad tymi khlébami, a jich wutroba běše stwjerdnjena.

53. A jako so přewjezli běchu, přińdžechu woni do Genezarethzkeho kraja, a tam woni tu lódž k brjohej přistajichu. *Mat. 14, 34.*

54. A jako nětk z lódže běchu wušli, hnydom jeho ludžo póznachu;

55. A woni, běžawši po wšitkim tym samym wokolnym kraju wokoło, počachu chorych na łožach wokoło nosýc, hdžež woni slyšachu, zo wón tam je.

56. A hdžež wón džeše do městow abo do městow abo do wsow, tam kładžechu woni chorych na torhošćo a prošachu jeho, zo bychu so jeno teho wobrubu jeho drasty dótkli. A kotřiž so jeho dótkachu, cí buchu wustrowjeni.

7. staw

Wo hejchlerztwje Farizejskich, pohanskeje žony džowčičcy, hluchim a němym.

1. A k njemu so zeńdžechu Farizejscy a někotři wot pismawučenych, kotřiž běchu z Jerusalema přišli. *Mat. 15, 1.*

2. A jako woni widžachu, zo někotři jeho wučomnikow z gmejn, to je z njemytymaj rukomaj chlěb jědžachu, swarjachu woni na to. *Luk. 11, 38.*

3. Přetož Farizejscy a wšitcy Zidzi njejědža, chiba zo su sebi rucy husto zmyli, a dđerža tak tych staršich wustajenja.

4. A hdyž z torhošća přińdu, njejědža woni, chiba zo su so zmyli. A tych wěcow je wjele, kotrež su horje wzali, zo chcedža je dđeržeć, jako je wumyće tych piwnych sudobjow, tych karanow, tych koporowych sudobjow a tych blidow.

5. Tuž teho dla woprašachu jeho cí Farizejscy a pismawučeni: Čeho dla njechodža twoji wučomnicy po tych staršich jich wustajenjach, ale jědža chlěb z njemytymaj rukomaj?

6. Wón pak wotmołwi a džeše k nim: Derje je Jezajas wot was bludnikow wěšćil, jako je pisane: Tón lud česći mje z hubomaj, ale jich wutroba je daloko wote mnje. *Jez 29, 13. Mat. 15, 7.*

7. Podarmo pak mi služa, dokelž wuča tajke wučby, kotrež su čłowske prikaznje.

8. Přetož wy wopušćiće Bože přikazanje a dđerźiće tych čłowjekow wustajenje, jako je to wumyće tych karanow a piwnych kanow; teho runja tajkich wěcow druhich činiće wy wjele.

9. A wón džeše k nim: Wy čišće Bože přikazanje začisnjeće, zo byšće waše wustajenje dđerželi.

10. Přetož Mójzas je prajił: Česć swojeho nana a swoju maćer, a štož na nana abo na maćer złe rěči, tón dyrbi smjerće wumřěć. *2 Mójz. 20, 12. 5 Mójz. 5, 16.*

11. Wy pak wučiće: Hdyž štó rjeknje k nanaj abo k maćeri: Korban (to je, hdyž ja to wopruju, dha je wone tebi wjele wužitniše), tón čini derje.

12. A tak wy ničo wjazy njewotpušćiće, zo by wón činił swojemu nanaj abo swojej maćeri;

13. A zběhnjeće Bože słowo přez waše wustajenje, kotrež wy sće wustajili; a teho runja činiće wy wjele.

14. A wón zawoła k sebi wšitkón lud a džeše k nim: Posłuchajće wšitcy na mnje a zrozyńće. *Mat: 15, 10.*

15. Ničo njeje, kiž wonkach do čłowjeka dže, zo by jeho nječisteho činiło; ale štož wot jeho won dže, to je, kiž čłowjeka nječisteho čini.

16. Ma-li štó wuši k posłuchanju, tón posłuchaj. *Mat. 11, 15. St. 13, 9.*

17. A jako wón wot luda do čeže přińdže, woprašachu jeho jeho wučomnicy wo to přirunanje. *Mat. 15, 15.*

18. A wón džeše k nim: Sće wy dha tež tak njerozomni? Njezrozumiće wy hišće, zo wšitko, štož wonkach je a do čłowjeka dže, to jeho njemóže nječisteho

činić?

19. Přetož wone njeńdže do jeho wutroby, ale do brjucha, a wuńdže do wuchoda, hdžež wšitka jědź so wurjedzi.

20. Wón pak džeše: Štož z čłowjeka wuńdže, to same čłowjeka nječisteho čini;

21. Přetož nutrkach, z wutroby tych čłowjekow, wuńdu złe mysle, mandźelstwo-łamanje, kurwarstwo, mordarstwo,

22. Paduchstwo, łakomstwo, njeprawdosć, lesnosć, njepóćiwosć, złe woko, Bože hanjenje, pycha, njemdrosć;

23. Wšitke te złe wěcy znutrkach won wuńdu a činja čłowjeka nječisteho.

24. A wón stanu tam a woteńdže do Tirizkich a Sidonskich mjezow. A šedši do doma njechaše wón, zo by štó wo nim wědzał, a však njemóžeše so potajić. *Mat. 15, 21.*

25. Přetož žona běše wot njeho słyšała, kotrejež (jejne) džowcatko nječisteho ducha mējaše; a přišedši padže dele k jeho nohomaj;

26. (Ta žona pak běše Grichizka, Sirophönizizka z roda) a ta prošeše jeho, zo by wón djaboła z jeje džowki wuhnał.

27. Jezus pak džeše k njej: Njech so prjedy džěći najědža; přetož wono njeje pěknje, zo so džěćom chlěb wozmjje a čisnje so psam. *Mat. 1d, 26.*

28. Wona pak wotmołwi a džeše k njemu: Haj, Knježe, dha však tež jědža te psyčatka pod blidom wot drjebjeńckow tych džěći.

29. A wón džeše k njej: Teho słowa dla dži; čert je z twojeje džowki wušoł.

30. A wona woteńdže do swojeho doma a namaka, zo tón čert běše wušoł, a zo ta dżowka na łožu ležeše.

Sćenje na 12. njedźelu po swj. Trojicy.

31. [A jako wón zaso wuńdže z Tirizkich a Sidonskich mjezow, přińdže wón k Galilejzkemu morju, srjedža na mjezy tych dżesać městow. *Mat. 15, 20.*

32. A woni přiwdjedzechu k njemu hlucheho, kiž němy běše, a prošachu jeho, zo by ruku na njeho položil. *Mat. 9, 32. Luk. 11, 14.*

33. A wón wza jeho wot luda wosebje, tyknu jemu swoje porsty do jeho wušow a wuplunu a dótknu so jeho jazyka. *St. 8, 23.*

34. A pohlada horje k njebjesam, zdychnu a džeše k njemu: Hephata, to je: wotewr so! *Jan. 11, 41.*

35. A hnydom wotewřištej so jeho wuši a tón zwjazk jeho jazyka so rozwjaza, a wón rěčeše prawje.

36. A wón jim zakaza, zo bychu to nikomu njeprajili. pak wón jim zakaza, woni jo roznjesechu.

37. A dżiwachu so přez měru a dżachu: Wón je wšitko derje činił; hluchich čini wón słyšacych a němých ražacych.] *Móž. 1, 31.*

8. staw

Wo sydom chłěbach, zejchach a kwasu Farizejskich, slepym, póznaću wot Chrystusa a jeho čerpjenju.

Ćim bóle ćim bóle Sćenje na 7. njedźelu po swj. Trojicy.

1. [W tych samych dnjach, jako wulki lud tam běše a njemějachu ničo k jědži, zawoła Jezus swojich wučomnikow k sebi a džeše k nim: *Mat. 15, 32.*

2. Mi je žel teho luda; přetož woni su hižom na tři dny pola mje zawostali a nimaju ničo k jědži;

3. A hdy bych ja jich bjez jědže dom pušćil, bychu woni na puću zawutlili. Přetož někotři běchu z daloka přišli.

4. Jeho služownicy pak wotmołwichu jemu: Hdže my chłěba wozmjemy tudy w pusćinje, zo bychmy jich nasycili?

5. A wón prašeše jich: Wjele maće pokrotow? Woni pak dżachu: Sydom.

6. A wón přikaza ludu, zo bychu so na zemju zesydali. A wza te sydom pokroty a dżakowaše so a łamaše a da je swojim wučomnikam, zo bychu je prjódk kladli, a woni kładzechu je ludu prjódk.

7. A mějachu trochu rybičkow; a wón so dżakowaše a kazaše te same tež prjódk klasć.

8. Woni jědžachu pak a buch nasyceni a nazbérachu zbytnych kruškow sydom korbow. *2 Kral. 4, 44.*

9. A jich běše na štyri tawzyntow, kiž jědli běchu; a wón pušćil jich wot sebje.)

10. A hnydom stupi wón do lódže ze swojimi wučomnikami a přińdže do Dalmanutzkeho kraja.

11. A ěi Farizejscy wuńdžechu a počachu so z nim woprašować a žadachu wot njeho zejch z njebyjes, spytawši jeho. *Mat. 16, 1. St. 12, 38.*

12. A wón zdychnu w swojim duchu a džeše: Što pyta wšak ta šlachta zejch? Woprawdže, ja praju wam: Tej šlachće žadyn zejch njebudže daty. *Luk. 11, 29.*

13. A wón stupi zaso do lódže, wostajwši jich, a přewjeze so na druhi brjóh.

14. A woni běchu zapomnili chlěba sobu wzać; a njemějachu wjazy sobu na lódži, hač jeno jenu pokrotu. *Mat. 16, 5. 6.*

15. A wón přikaza jim a džeše: Pohladajće a hladajće so před kwasom tych Farizejskich a před kwasom Herodaša. *Mat. 16, 6. Luk. 12, 1.*

16. A woni sebi myslachu tam a sem, a džeše jedyn k druhemu: My chlěba nimamy.

17. A Jezus zrozumi to a džeše k nim: Što so wy tež staraće, zo chlěba nimaće? Njepóznajeće wy hišće ani njerozumiće? Maće wy hišće wašu stwjerdnjenu wutrobu? *St. 3, 5. St. 6, 52.*

18. Maće woći a njewidziće? a maće wuši a njeslyšiće? Abo njespominaće na to?

19. Jako ja pječ chlěbow łamach za tych pječ tawzynt, kak wjele korbów pońnych kruškow wy nazběrašće? Woni džachu: Dwanaće. *Mat. 14, 19. Luk. 9, 13. Jan. 6, 9. 13.*

20. Jako ja pak sydom łamach za te

štyri tawzynt, kak wjele korbów pońnych kruškow nazběrašće wy? Woni pak džachu: Sydom.

21. A wón džeše k nim: Kak dha, zo wy ničo njerozumiće?

22. A wón přińdže do Bethzaidy; a woni přiwjedžechu k njemu slepeho a prošachu jeho, zo by so jeho dótknył.

23. A wón wza teho slepeho za ruku a wjedžeše jeho won z města a plunu do jeho wočow, položi swojej ruce na njeho a wopraša jeho: Widžiš što? *St. 7, 32. 33. Jan. 9, 6.*

24. A wón pohlada horje a džeše: Ja widžu, zo ludžo chodža, jako bych štomy widžał.

25. Potom položi wón zaso ruce na jeho woći a kazaše jemu zaso hladać; a wón bě zaso wustrowjeny, tak zo wšitko z daloka jasnje widžeše.

26. A wón jeho dom pósła a džeše: Njechodž do města ani njepowěš to tež nikomu nutřkach. *St. 7, 36.*

27. A Jezus wuńdže won a jeho wučomnicy do městow Zezareje Philippa. A na puću wopraša wón swojich wučomnikow a džeše k nim: Štó praja ludžo, zo ja sym? *Mat. 16, 13. Luk. 9, 18.*

28. A woni wotmołwichu: Woni praja, zo sy ty Jan, tón krčćenik; někotři pak praja, zo sy Elias; a někotři, zo sy tych profetow jedyn.

29. A wón džeše k nim: Wy pak, što prajiće wy, zo ja sym? Pětr pak wotmołwi a džeše k njemu: Ty sy Chrystus. *Jan. 1, 49.*

30. A wón pohrozy jim, zo bychy nikomu wot njeho njeprajili.

31. A poča jich wučić, zo čłowjeka syn ma wjele ćerpić, a zo dyrbi začisnjeny być wot staršich a wyšich měšnikow a pismawučenyh, a zo budže morjeny, a zo po třoch dnjach budže horje stanyć.

Mat. 16, 21. Luk. 18, 31.

32. A wón řečeše to słowo zjawnje. Tuž zapřimny jeho Pětr a poča jemu wobarác.

33. Wón so pak wobroći, a pohlada na swojich wučomnikow, pohrozy Pětrej a džeše: Dži přeč wote mnje, satanje; přetož ty so njewustejš na to, štož Bože, ale na to, štož čłowječne je.

34. A wón zawoła k sebi tón lud a swojich wučomnikow a džeše k nim: Štóz chce za mnu přińć, tón sam so zapřěj a wzmi swój křiž na so a chodź za mnu.

Mat. 16, 24. Luk. 9, 23.

35. Přetož štóz chce swoje žiwjenje zachować, tón budže to same zhubić; a štóz swoje žiwjenje zhubi moje a teho ewangeliona dla, tón budže to same zachować.

Mat. 10,

39.

36. Přetož što pomha čłowjekej, hdy by wón runje wšitkón swět dobył a škodu wzał na swojej duši?

37. Abo što móže čłowjek dać k wumóženju swojeje duše?

38. Štóz so pak mje a mojich słowow hanibuje bjez tym mandželstwołamacym a hrěšnym narodom, teho budže so tež čłowjeka syn hanibować, hdyž wón budže přińć w krasnosći swojeho Wótca ze swjatymi jandželemi.

Mat. 10, 32. Luk. 9, 26. St. 12, 8.

St. 9. St.

1. A wón džeše k nim: Zawěrnje, ja praju wam: Někotři tudy su a steja, kotřiž smjerće njebudža woptać, hač woni budža widžeć, zo to kralestwo Bože z mocu přichadža. *Mat. 16, 28. Luk. 9, 29.*

9. staw

Historija wo Chrystusowym přečasnjenju a naměsaznym synu; wučba wo ponižnosći a pohóršenju.

2. A po šesći dnjach wza Jezus k sebi Pětra a Jakuba a Jana a wjedžeše jich na wysoku horu wosebje samych a přeměni so před nimi.

Mat. 17, 1. Luk. 9, 28.

3. A jeho drasta bu jasna a jara běla, jako sněh, kotruž žadyn barbar na zemi njemóže tak bělu sćinić.

Mat. 28, 3.

4. A jim so zjewi Elias z Mójzasom, a mještaj rozrěčowanje z Jezusom.

5. A Pětr wotmołwi a džeše k Jezusej: Rabbi, tudy je nam dobro być; teho dla činmy tři hěty, tebi jenu, Mójzasej jenu a Eliasej jenu.

6. Přetož wón njewjedžeše, što řeči, dokelž woni běchu nastróženi.

7. A mrócel přińdže, kotraž jich wobkhlódkowa. A hlós padže z teje mrócele a džeše: To je tón samy mój luby Syn, teho maće wy posłuchać.

Mat. 3, 17.

8. A hnydom wohladawši so njewidžachu woni nikoho wjazy, hač jeno Jezusa sameho při sebi.

9. Jako woni pak z hory dele džěchu, zakaza wón jim, zo bychu nikomu njeprajili, što su widźeli, hač by čłowjeka syn wot morwych stanył.

10. A woni zakowachu tu wěc při sebi a woprašowachu so bjez sobu, što by to stawanje wot morwych było.

11. A woprašachu jeho a džachu: Čeho dla dha pismawučeni praja, zo ma Elias prjedy přińć?

Mal. 4, 5.

12. Wón pak wotmołwi a džeše k nim: Elias ma wšak prjedy přińć a wšitko zaso na prawe přinjesć; a k temu tež dyrbi čłowjeka syn wjele čerpić a zacpěty być, jako stejí pisane.

13. Ale ja praju wam: A Elias je přišoł a woni su jemu činili, štož su chcyli, jako wot njeho stejí pisane. *Mat. 11, 14.*

14. A wón přišedši k druhim wučomnikam widžeše wulki lud wokoło nich a pismawučenych, kotřiž so z nimi woprašowachu.

15. A na měsće so wšitkón lud stróži, jako jeho wuhlada, a přiběžawši powitachu jeho.

16. A wón wopraša tych pismawučenych: Što woprašujeće wy so z nimi?

17. A jedyn z toho luda wotmołwi a džeše: Mištrje, ja sym swojeho syna k tebi přiwjedł, kotryž ma němeho ducha; *Mat. 17, 14. Luk. 9, 38.*

18. A hdžež wón jeho dosahnje, torha wón jeho, a wón pěni a křipi ze swojimi zubami a schnje. Ja sym z tvojimi wučomnikami řečal, zo bychu jeho wuhnali, woni pak njemóžachu.

19. Wón wotmołwi jemu pak a džeše:

O ty njewěrný narodže, kak dołho mam ja pola was być? Kak dołho mam ja was čerpić? Přiwjedźće jeho ke mni.

20. A woni přiwjedžechu jeho k njemu. A hnydom, jako Jezus jeho wohlada, torhaše jeho tón duch; wón pak padže na zemju, waleše so a pěnješe.

21. A wón wopraša jeho nana: Kak dołho je, jako so jemu to stało je? Wón pak džeše? Hnydom wot małosće;

22. A husto je wón jeho do wohenja a do wody mjetał, zo by jeho skóncował. Móžeš-li ty pak što, dha smil so nad nami a pomhaj nam.

23. Jezus pak džeše k njemu: Hdy by ty wěrić móhl. Temu, kiž wěri, su wšitke wěcy móžne. *Luk. 17, 6.*

24. A hnydom zawoła toho džěsća nan a džeše ze sylzami: Ja wěrju, mój Knježe; pomhaj mojej njewěrje!

25. A jako pak Jezus widžeše, zo lud přiběži, pohrozy wón temu nječistemu duchu a džeše k njemu: Ty němy a hluchi ducho, ja ći přikažu, wuńdž z njeho a nječodž wjazy do njeho.

26. Tuž wołaše wón a torhaše jeho jara a wuńdže. A wón bu jako morwy, tak zo jich tež wjele praješe: Wón je wumrěl.

27. Jezus pak zapřija jeho z ruku a pozběhnu jeho; a wón postanu.

28. A jako wón dom přińdže, woprašachu jeho jeho wučomnicy wosebje: Čeho dla dha my jeho njemóžachmy wuhnać? *Mat. 17, 19.*

29. Wón pak džeše: Tón narod hinak njemóže wuńć, chiba přez modlitwu a posćenje.

30. A woni džěchu tam přeč

a chodźachu přez Galilejsku; a wón nochcyše, zo by štó wo tym wědzał.

31. Wón wučese pak swojich wučomnikow a džeše k nim: Čłowjeka syn budže podaty do čłowjekow jich rukow, a woni budža jeho morić; a hdyž budže morjeny, budže wón na třěci džen zaso horje stanyć. *Mat. 17, 22. Luk. 9, 44.*

32. Woni pak njezrozumichu to słowo a bojachu so jeho woprašć.

33. A wón přindže do Kapernauma. A jako wón domach běše, prašeše wón jich: Što wy so na puću bjez sobu rozrěčešće?

34. Woni pak mjelčachu; přetož woni so bjez sobu na puću běchu rozrěčowali, štó by wot nich wjetši był? *Mat. 18, 1. Luk. 9, 46.*

35. A wón synu so a zawoła tych dwanaće a džeše k nim: Chce-li štó přeni być, tón budže posleni přede wšitkimi a wšitkich jich wotročk.

36. A wza džěćatko a postaji jo srjedža bjez nich a wokoša to same a džeše k nim:

37. Štóz jene tajke džěćatko w mojim mjenje horje wozmj, tón wozmj mje horje; a štóz mje horje wozmj, tón nje-wozmj mje horje, ale teho, kotryž mje je pósłał.

38. Jan pak wotmołwi jemu a džeše: Mištrje, my widžachmy jeneho, tón djabolow w twojim mjenje won honješe, kotryž wšak za nami njechodži; a my jemu zakazachmy, teho dla, zo wón za nami njechodži. *Luk. 9, 49. 4 Mójz. 11, 27. 28. 29.*

39. Jezus pak džeše: Njezakažće jemu

to; přetož nchtó njeje, kiž by skutk činił w mojim mjenje a móhl hnydom wote mnje zle rěć.

1 Kor. 12, 3.

40. Přetož štóz přeciwo nam njeje, tón je za nas.

Mat. 12, 30.

41. Štóz pak was napowa z kanku wody w mojim mjenje, teho dla, zo wy Chrystusej přisłušeće, zawěrne, ja praju wam, to jemu njebudže njezapłaćene wostać.

Mat. 10, 42.

42. A štóz tych małych jeneho pohórši, kiž do mnje wěrja, tajkemu by lěpje było, zo by jemu młynski kamjeń za jeho šiju był zwjazany a wón do morja čisnjeny był.

Mat. 18, 6. Luk. 17, 1.

43. Jeli zo će pak twoja ruka pohórši, wotetń ju. Lěpje tebi je, zo ty kromy do žiwjenja džeš, dyžli zo by ty wobjě rucy měł a šoł do hele, do teho wěčneho wohenja,

Mat. d, 30. St. 18, 8.

44. Hdžež jich čěró njewumrě a jich woheń njehasnje.

Jez. 66, 24.

45. Pohóršuje će twoja noha, wotetń ju. Lěpje či je, zo ty bėdny do žiwjenja pónďžeš, dyžli zo by ty dwě nocy měł a był do hele čisnjeny do teho wěčneho wohenja,

Mat. 18, 8.

46. Hdžež jich čěro njewumrě a jich woheń njehasnje.

47. Pohóršuje će twoje woko, čisń jo wot sebje. Lěpje tebi je, zo ty z jenym wokom do Božeho kralestwa pónďžeš, dyžli zo by ty dwě woći měł a był do helskeho wohenja čisnjeny,

St. 18, 9.

48. Hdžež jich čěro njewumrě a jich woheń njehasnje.

49. Wšitko dyrbi być z wohenjom naselene, a kóždy wopor budže ze selu woseleny.

3 Mójz. 2, 13.

50. Dobra je sól; budže-li pak sól njeslona, z čim budžece ju woselić? Mějce sól při sebi a mějce pokoj bjez sobu. *Mat. 5, 13. Luk. 14, 34.*

10. staw

Wo róžno džělenju mandželskich, małych džěćatkach, bohatych swěta, čerpjenju Chrystusowym, lakomstwje po česći wučomnikow a slepym Bartimeusu.

1. A wón stany wot tudy a přińdže do mjezow židowskeje zemje z tamneje strony Jordana. A ludžo so zaso k njemu zhromadžichu; a kaž wón wašnje měješe, wučese wón jich pak zaso. *Mat. 19, 1.*

2. A Farizejscy přistupiwiš woprašachu jeho: Móže tež muž žonu wot sebje pušćić? A spytachu jeho z tym.

3. Wón wotmołwi pak a džeše k nim: Što je wam Mójzas prikazał?

4. A woni džachu: Mójzas je wotpušćil, lóslist napisać a ju wot sebje pušćić. *5 Mójz. 24, 1. Mat. 5, 31.*

5. Jezus pak wotmołwi a džeše k nim: Wašeje wutroby twjerdosće dla je wón wam tajke prikaznje napisał;

6. Ale wot spočatka stworjenja je jeju Bóh stworil muža a žonu. *1 Mójz. 1, 27.*

7. Teho dla budže čłowjek swojeho nana a maćer wopušćić a so dźeržeć k swojej žonje. *Mat. 19, 5. 1 Mójz. 2, 24.*

Eph. 5, 31.

8. A budžetaj taj dwaj jene čělo. Nje-jstaj teho dla dvě, ale jene čělo. *1 Kor. 6, 16.*

9. Štož teho dla Bóh hromadu zwjazal je, to čłowjek njedžěl.

10. A domach woprašachu jeho wospetjet jeho wučomnicy wo to samo.

11. A wón džeše k nim: Štóž swoju mandželsku wot sebje pušći a wozmjesebi druhu, tón mandželstwo zlama z nej; *Mat. 5, 32.*

12. A jeli zo by žona wot sebje swojeho muža pušćila abo wot druhého wzata byla, ta zlama mandželstwo.

13. Tuž přinjesechu džěćatka k njemu, zo by wón so jich dótknył. Wučomnicy pak wrězkachu na tych, kiž je přinošachu. *Mat. 19, 13. 14. Luk 18, 15.*

14. Jako pak to Jezus widžeše, bu wón hněwny a džeše k nim: Njeh džěćatka ke mni přińdu a njewobarajće jim, přetož tajkich je to Bože kralestwo.

15. Zawěrnje, ja praju wam: Štóž to kralestwo Bože horje njewozmjese jako džěćatko, tón njebudže do njeho přińć. *Mat. 18, 3.*

16. A wón te same wokoša a položi rucy na nje a žohnowaše je. *St. 9, 36. Mat. 19, 15.*

17. A jako wón pak wušol běše a so na puć dał, přiběža jedyn a poklaknu před nim a woprašaja: Dobry mištrje, što mam ja činić, zo bych to wěčne žiwjenje dóstał? *Mat. 19, 16. Luk. 18, 18.*

18. Ale Jezus džeše k njemu: Što ty mi rekaš dobry? Nichtó njeje dobry, hač tón jenički Bóh.

19. Ty však te kaznje wěš: Ty njedyrbiš mandželstwo łamać. Ty njedyrbiš morić. Ty njedyrbiš kradnyć. Ty njedyrbiš njepraweho swědčenja dawać. Ty njedyrbiš nikoho zjebać. Česć swojeho nana a maćer. 2 Mójz. 20, 12. 5 Mójz. 5, 16 u.

20. Wón pak wotmołwi a džeše k njemu: Mištrje, to wšitko sym ja dđerzał wot swojeje młodosće.

21. Jezus pak pohlada na njeho, lubowaše jeho a džeše k njemu: Jene je tebi hišće trjeba: Dži, předaj, štož maš, a daj jo chudym, dha budžeš ty šaz měč w njebju; a přińdź, pój za mnu a wzmi križ na so. Mat. 6, 19. Luk. 12, 33.

22. Wón pak bu njewjesely teje ryče dla a woteńdže zrudny; přetož wón měješe wjele kubłow.

23. A Jezus so wohlada a džeše k swojim wučomnikam: Kak ćežy budža bohaći do Božeho kralestwa přińć. Mat. 19, 23. Luk. 18, 24.

24. Ći wučomnicy pak so stróžichu na jeho ryčach. Ale Jezus wotmołwi zaso a džeše k nim: Moje džěći, kak ćežko je, zo, kotřiž swoje dowěrjenje na bohatstwo staja, do Božeho kralestwa přińdu. ((Ps 62, 11. 1 Tim. 6,17.))

25. Lóžšo je, zo kamjel přez jehline wucho přeńdže, dyžli zo bohaty do Božeho kralestwa přińdže.

26. Woni stróžichu so pak hišće bóle a džachu bjez sobu: Štóha móže zbóžny być?

27. Jezus pak pohlada na nich a džeše: Pola čłowjekow je to njemóžne, ale nic pola Boha; přetož wšitke wěcy su móžne pola Boha. Luk. 1, 32.

28. Tuž poča Pětr k njemu prajić: Hlej, my smy wšitko wopuščili a smy za tobu šli. Mat. 19, 27. Luk. 5, 11. St. 18, 28.

29. Jezus pak wotmołwi a džeše: Zawěrnje, ja praju wam: Žadyn njeje, kiž wopušći chěžu abo bratrow abo sotry abo nana abo maćer abo žonu abo džěći abo pola moje a teho ewangeliona dla,

30. Kotryž by sto króc njedostał, nětk w tym času, chěže a bratrow a sotry a maćerje a džěći a pola z přesěćhanjemi, a w tym přichodnym swěće to wěčne žiwjenje.

31. Wjele pak, kiž přeni su, budža posledni, a kiž posledni su, budža přeni. Mat. 19, 30. St. 20, 16. Luk. 13, 30.

32. Woni běchu pak na puću ducy do Jerusalema. A Jezus džeše přjedy nich, a woni strachowachu so, džěchu za nim a bojachu so. A wón wza zaso k sebi tych dwanaće a poča jim prajić, što so jemu stać budže: Mat. 17, 22. St. 20, 17. Luk. 18, 31.

33. Hlajće, my džemy horje do Jerusalema, a čłowjeka syn budže podaty wyšim měšnikam a pismawučenym; a woni budža jeho k smjerći přisudzić a jeho pohanam podać; Mat. 16, 21.

34. Ći budža so jemu smjeć a jeho chłostać a na njeho pluwać a jeho morić; a na třěci dzeń budže wón zaso stanyć.

35. Tehdy přistupištaj k njemu Jakub a Jan, taj synaj Zžebedeusowaj, a džeštaj: Mištrje, mój chcemoj, zo štož mój prosyć budžemoj, ty by namaj činił. Mat. 20, 20.

36. Wón pak džeše k nimaj: Što chcetaj wój, zo bych ja wamaj činił?

37. A wonaj praještaj k njemu: Daj namaj, zo bychmoj sedžaloj, jedyn na twojej prawicy a druhi na twojej lěwicy, w twojej krasnosći.

38. Jezus pak džeše k nimaj: Wój njewěztaj, što prosytaj. Móžetaj wój tón keluch pić, kotryž ja piju, a so dać křčić z tej křćencu, z kotrejž ja křćeny budu? *Mat. 20, 22. Luk. 12, 50.*

39. Wonaj džeštaj k njemu: Haj, mój móžemoj. Jezus pak džeše k nimaj: Wój budžetaj derje tón keluch pić, kotryž ja piju, a budžetaj křćenaj z tej křćencu, z kotrejž ja křćeny budu; *Jap. zk. 12, 2.*

40. Ale sedzić na mojej prawicy a na mojej lěwicy, njeslušaj mi wam dać, ale kotrymž je přihotowane.

41. A jako to či džesačo slyšachu, počachu woni so hněwać na Jakuba a Jana.

42. Ale Jezus zawoła jich a džeše k nim: Wy wěsće, zo swětni fěrstojo knježa, a mócni bjez nimi maja na nich móc. *Mat. 20, 25. Luk. 22, 25.*

43. Tak pak njedyrbi bjez wami być; ale štóž chce wulki bjez wami być, tón dyrbi waš služownik być.

44. A štóž bjez wami chce wosobniši być, tón njech je waš wšitkich wotročk. *1 Pětr. 5, 3.*

45. Přetož tež čłowjeka syn njeje přišoł, zo by sebi dał služić, ale zo by wón služił a dał swoje žiwjenje k zapłaćenju za jich wjele. *Mat. 20, 28.*

46. A woni přińdžechu do Jericha. A jako wón z Jericha won džěše, wón a jeho wučomnicy a wulki lud, sedžeše slepy, Bartimej, Timeowy syn, při puću a prošeše. *Mat. 20, 20. 30. Luk. 18, 35.*

47. A jako wón slyšeše, zo Jezus z Nacareta je, poča wón wołać a prajić: Jezu, ty syno Dawidowy, smil so nade mnu!

48. A jich wjele pohrozachu jemu, zo by mjelčał. Wón pak wołaše wjele bóle: Ty syno Dapitowy, smil so nade mnu!

49. A Jezus zasta a kazaše jeho k sebi zawołać. A woni zawoľachu slepeho a džachu k njemu: Budž dobreje nadźije, postań, wón će woła.

50. A wón wotćisnu swoju drastu, staže a přińdže k Jezusej.

51. A Jezus wotmołwi a džeše k njemu: Što ty chceš, zo bych ja tebi činil? A tón slepy džeše k njemu: Rab-buni, zo bych ja widžał.

52. Jezus pak džeše k njemu: Dži, twoja wěra je će wustrowiła. A hnydom wón widžeše a džěše za Jezusom po puću.

11. staw

*Wo Chrystusowym
nutsćehnjenju, zakleću
figowca, čišćenju templa.*

Tekst na njedźelu Palmarum.III.

1. [A jako woni so přibližowachu k Jerusalemu, do Bethfage a Bethanije při wolijowej horje, pósła wón swojemu wučomnikow dweju, *Mat. 21, 1. Luk. 19, 29. Jan. 12, 12.*

2. A džeše k nimaj: Džitaj do teho města, kotrejž prjedy waju leži,

a hnydom, hdyž wój nutř přińdžetaj, budžetaj wój wóslatko přiwjazane namakać, na kotrymž hišće žadyn čłowjek njeje sedzał; wotwježtaj jo a přiwdžetaj to same hew.

3. A budže-li što k wamaj rjeknyć: Čoho dla wój to činitaj? dha rjekńtaj, zo jo tón Knjez potrjeba; a na měsće budže wón to same sem pósłać.

4. Wonaj pak woteńdžeštaj a namakaštaj to wóslatko přiwjazane při durjach, wonkach na rozpuću, a wotw-
jazaštaj jo.

5. A někotři, kiž tam stejachu, džachu k nimaj: Što činitaj wój, zo wój to wóslatko wotwjazataj?

6. Wonaj pak džeštaj k nim, kaž jimaj Jezus běše prikazał; a woni jimaj wotpušćichu.

7. A wonaj přiwdžeštaj to wóslatko k Jezusej a položištaj swoje drasty na njo, a wón so synu na njo.

8. Jich wjele pak přescěrachu swoje drasty na puć. Někotři pak rubachu hałuzy wot drjewow a zčelichu je na puć.

9. A kotřiž prjedy a za nim džěchu, wołachu a džachu: Hosianna, chwaleny budž, kiž přińdže w mjenje teho Knjeza! *Ps. 118, 25.*

10. Budž chwalene to kralestwo našeho Wótca Davita, kotrež přińdže w mjenje teho Knjeza; Hosianna we wysokosći!]

11. A Jezus čehnješe do Jerusalema a do templa a wobhlada wšitko; a na wječor džeše wón won z tymi dwanaćmi do Bethanije.

12. A na druhi dzeń, jako woni z Bethanije wuńdžechu, běše wón hlódny.

Mat. 21, 18.

13. A widžeše figowc z daloka, kotryž lizće měješe; tuž wón přistupi, hač by móhl što na nim namakać. A přišedši k njemu njenamaka wón ničo hač lizće; přetož čas hišće njeběše, zo figi być dyr-
bjachu.

14. A Jezus wotmołwi a džeše k njemu: Nihdy wjazy do wěcnosće nichtó wot tebe žadyn plód njeješ. A jeho wučomnicy słyšachu to.

15. A woni přińdžechu do Jerusalema. A Jezus džěše do templa, poča won honić tych, kiž předawachu a kupowachu w templu; a te blida tych, kiž pjenjezy přeměnjachu, a te stoły tych, kotřiž hołbje předawachu, přewróći wón; *Mat. 21, 12. Luk. 19, 45.*

16. A wón njeprida, zo by što što přez tón templ přenjesł.

17. A wón wučese a džeše k nim: Njesteji pisane: Moja chěža dyrbi chěža teje modlitwy rekać wšitkim pohanam? Wy pak sće mordarsku jamu wot njeje sćinili. *Jez: 56, 7Jer.7,11.*

18. A to słyšachu ći pismawučeni a wyši měšnicy; a stejachu za tym, kak bychy jeho morili. Woni pak so jeho bo-
jachu, dokelž wšitkón lud so jeho wučbje džiwaše. *Luk. 19, 47. 48.*

19. A na wječor džěše wón won před město.

20. A rano ducy nimo widžachu woni tón figowc, zo wón běše wusknýl z kor-
jenja. *Mat. 21, 20.*

21. A Pětr spomni na to a džeše k njemu: Rabbi, hlaj, tón figowc, kotryž ty sy poklał, je wusknýl. *Hebr. 6, 8.*

22. Jezus pak wotmołwi a džeše k nim: Wěrcé do Boha.

23. Přetož zawěrnje, ja praju wam: Štóz k tutej horje by rjeknył: Zběhní so a čisí so do morja, a njebył njewěsty w swojej wutrobje, ale wěřił, zo by so stało, štož wón rjeknje; dha budže so jemu stać, štož wón praji. *Mat. 17, 20.*

24. Teho dla praju ja wam: Wšitko, štož wy prosyće we wašej modlitwje, wěrcé jeno, zo wy to same dostać budžeće; wone so wam budže stać. *Mat. 7, 7. St. 21, 22. Luk. 11, 9.*

25. A hdyž wy stejiće. a prosyće, dha wodajće, maće-li što přeciwo komu, tak zo by tež waš Wótc w njebjesach wam vaše hrěchi wodał.

26. Hdyž wy pak njewodaće, dha tež wam waš Wótc, kiž w njebjesach je, njebudže vaše hrěchi wodać. *Mat. 6, 15.*

27. A woni přińdžechu zaso do Jerusalema. A jako wón w templu chodžeše, přińdžechu k njemu wyši měšnicy a pismawučeni a starši, *Mat. 21, 23. Luk. 20, 1.*

28. A džachu k njemu: S kajkeje mozy činiš ty to? A štó je tebi tajku móc dał, zo ty to činiš? *2 Mójz. 2, 14.*

29. Jezus pak wotmołwi a džeše k nim: Ja chcu was tež jene słowo woprašec; a wotmołwće mi, dha chcu ja wam prajić, z kajkeje mozy ja to činju.

30. Janowa křćenca, běše wona z njebjes abo wot čłowjekow? Wotmołwće mi.

31. A woni při sebi myslachu a džachu: Prajimy my, zo je z njebjes była, dha budže wón rjeknyć: Čoho dla

dha wy jemu njejsće wěřili? *Luk. 7, 30.*

32. Prajimy my pak, zo je wot čłowjekow była, dha woni so ludźi bojachu. Dokelž wšitcy za to mějachu, zo Jan zawěrnje profeta je.

33. A woni wotmołwichu a džachu k Jezusej: My njewěmy. A Jezus wotmołwi a džeše k nim: Dha ja wam tež njepowěm, z čejaje mozy ja to činju.

12. staw

Wo winicy, dańskim krošu, horjestaću, najwosebnišej kazni, Mesiasu, pismawučenych a chudej wudowje.

1. A wón poča přez přirunanja k nim řečec: Čłowjek plodžeše winicu a wobhrodzi ju z plotom a wukopa prasu a natwari tórm a přenaja ju winicarjam a čehnješe přec. *Jez. 5, 1. Mat. 21, 33. Ps. 80, 9.*

2. A pósła k tym winicarjam, jako čas přińdže, wotročka, zo by brał wot winicarjow plody teje winicy.

3. Woni jeho pak wzachu a wubichu jeho a pósłachu jeho prózdneho wot sebjě.

4. A wón pósła k nim zaso druhého wotročka; na teho woni kamjenje čiskachu a jemu hłowu zranichu a pósłachu jeho wuhanjeného zaso přec.

5. Wospjet pósła wón druhého, a teho sameho woni zabichu a wjele druhich wjazy; někotrych woni wubichu, někotrych pak zabichu.

6. Jako wón pak hišće swójeho jeničkeho Syna měješe, kotryž jemu luby běše, teho wón najposledy tež k nim posła a džeše: Woni budža so před mojim Synom trašić.

7. Ale či sami winicarjo džachu bjez sobu: To je tón herba; pójće, zabijmy jeho, dha budže to herbstwo naše. *Ps. 2, 8. Mat. 26, 3.*

8. A woni jeho wzachu a zabichu a wučisnychu jeho z winicy won. : *Hebr. 13, 12.*

9. Što budže teho dla knjez teje winicy činić? Wón budže přińc a tych winicarjow skóncować, a winicu budže wón druhim podać.

10. Njejsće wy tež lazowali to pismo: Kamjeń, kotryž česlojo su začisli, tón je k różknemu kamjenjej sčinjeny? *Jez. 28, 16. Mat. 21, 42. Jap. zk. 4, 11. Rom. 9, 33.*

11. Wot teho Knjeza je so to stało a je džiwné před našimaj woćomaj.

12. A woni za tym stejachu, kak bychu jeho přijeli (ale bojachu so luda); přetož woni zrozumichu, zo wón na nich to přirunanje běše řečal, a wostajiwši jeho woteńdžechu. *Mat. 14, 5.*

13. Woni pak posłachu k njemu někotrych wot Pharizejkich a Herodašowych služownikow, zo bychu jeho popadnyli w słowach. *Mat. 22, 15. Luk. 20, 20.*

14. A či přišedši džachu k njemu: Mištrje, my wěmy, zo ty wěrný sy a njerodžiš wo nikoho; přetož ty njehladaš na čłowjekow paršonu, ale wučíš woprawdže tón puć Boži. Je prawje, zo my kejžorej dań dawamy abo nic? Mamy jemu dawać abo njedawać?

15. Wón pak póznawši jich jebanje džeše k nim: Što wy mje spytujeće? Přinjesće mi kroš, zo jón wohladam.

16. Tuž jón přinjesechu. A wón džeše k nim: Čěji je tón wobraz a to napismo? Woni džachu k njemu: Teho kejžora.

17. A Jezus wotmołwi a džeše k nim: Dha dajće kejžorej, štož je kejžorow, a Bohu, štož je Bože. A woni so jemu džiwachu. *Rom. 13, 7.*

18. Tež či Sadduzejzzy přińdžechu k njemu, kotřiž praja, zo njeje horjestawanje; či woprašachu jeho a džachu: *Mat. 22, 23. Luk. 20, 27.*

19. Mištrje, Mójzas je nam pisał, hdyž jeneho bratr wumrě a wostaji žonu a nima žane džěci, zo by jeho bratr tu samu jeho žonu wzał a swojemu bratřej symjo zbudził. *5 Mójz. 25, 5. Mat. 22, 24.*

20. Sydom bratřa teho dla su byli. A tón přeni wza sebi žonu a wumrě a njewostaji žane symjo.

21. Tuž wza ju tón druhu a wumrě a njewostaji tež žane symjo. A tón třěci teje runosće.

22. A wzachu ju tak wšitcy sedmjo a njewostajichu symjenja. Najposledy pak po wšitkich wumrě tež ta žona.

23. Teho dla w tym horjestawanju, hdyž woni horje stanu, kotreho tych samych žona wona budže? Přetož sedmjo su ju za mandželsku měli.

24. Tuž wotmołwi Jezus a džeše k nim: Njeje teho dla temu tak, zo wy błudziće a zo njewěsće te pisma ani tu móc Božu?

25. Přetož hdyž wot morwych stanyć budža, njebudža so ženić ani so wudawać, ale budža jako jandželjo w njeb-

jesach.

Mat. 22,

30.

26. So pak wot morwych stanyć budža, njejsće wy lazowali w knihach Mójzasowych, kak z kerka Bóh k njemu rěčeše a džeše: Ja sym Bóh Abrahama a Bóh Izaaka a Bóh Jakuba? *2 Mójz. 3, 6.*

27. Bóh pak njeje tych morwych, ale tych žiwych Bóh. Teho dla wy jara bludžiće.

28. A k njemu přistupi jedyn tych pismawučenyh, kiž běše na nich poslušać, jako woni so hromadže rozrěčowachu, a widžeše, zo wón jim derje běše wotmołwił; a woprašaja jeho: Kotra je ta najwosebniša kaznja přede wšitkimi? *Mat. 22, 35. Luk. 10, 25.*

29. Jezus pak jemu wotmołwi: Ta najwosnebiša kaznja přede wšitkimi je ta: Poslušaj, Israelo, tón Knjez, naš Bóh, je jenički Bóh; *5 Mójz. 6, 4. 5.*

30. A ty dyrbiš Boha, swójeho Knjeza, lubować z cylej swojeje wutrobu, z cylej swojeje dušu a z cylej swojeje myslu a ze wšitkej swojeje móžu. To je ta najwosebniša kaznja. *Mat. 22, 37. Luk. 10, 27.*

31. A ta druha je tej runa: Ty dyrbiš swójeho blišeho lubować jako sam so. žana wjetša kaznja njeje, dyžli tej. *Mat. 22, 30. 3 Mójz. 19, 18. Jan. 13, 34. St. 15, 13. 17. Rom. 13, 9. Gal. 5, 6. 14. St. 6, 2. Eph. 5, 2. 1 Thes. 4, 9. 1 Pětr: 1, 22.*

32. A tón pismawučeny džeše k njemu: Mištrje, ty sy woprawdže derje rěčał; přetož wón je jedyn Bóh, a njeje žadyn, chiba wón; *5 Mójz. 4, 35. St. 6, 4.*

33. A teho sameho lubować z cylej

wutrobu a z cylej myslu a z cylej dušu a ze wšitkej móžu, a lubować swójeho blišeho jako so sameho, to je wjazy, dyžli wšitke zapalne wopory a druhe wopory.

34. Jako pak Jezus widžeše, zo wón rozomnje wotmołwi, džeše wón k njemu: Ty njejsy daleko wot Božeho kralestwa. A nihtó so njeschrobli jeho wjazy woprašć.

35. A Jezus wotmołwi a džeše, jako wón wučěše w templu: Kak praja pismawučeni, zo Chrystus je Dawidowy syn?

Mat. 22, 42. Luk. 20, 41.

36. Wón pak, Dawit, praji přez swjateho Ducha: Tón Knjez je prajił k mojemu Knjezej: Sydń so k mojej prawicy, hač ja položu twójch njepřečelow za podnóžki twójch nohow. *Ps. 110, 1. Mat. 22, 44.*

37. Dha teho dla Dapit sam mjenuje jeho Knjeza; kak dha je wón jeho syn? A wjele luda słyšeše jeho rad.

38. A dale wón jich wučěše a džeše k nim: Hladajće so pismawučenyh, kotřiž w dołhich drastach chodža a dadža so radži na torhošćach postrowić, *Mat. 23, 3. Luk. 11, 43. St. 20, 46.*

39. A sydaju radži wysoko w šulach a za blidom pola wječerjow.

40. Woni zežeru tych wudowow domy a wudawaju so z dołhimi modlitwami; ěi sami budža wjetše satamanstwo dostać. *Mat. 23, 14.*

Tekst na 23. njedźelu po swj. Trojicy. IV.

41. [A Jezus synu so napřećiwo Božemu kašću a pšihlowaše, kak ludžo do

Božeho kašća składowachu. A wjele bohatych składowaše wjele. *2 Kral. 12, 9. Luk. 21, 1.*

42. A jena chuda wudowa přindže a położy nutř dwě šerpacce; tej sčinitej mały pjenježk.

43. Tuž zawoła wón svojich wučomnikow k sebi a džeše k nim: Zawěrnje, ja praju wam: Ta chuda wudowa je wjazy do Božeho kašća položila, dyžli wšitcy, kotřiž su nutř kladli;

44. Přetož woni su wšitcy wot swojeho zbytku nutř kladli, ta pak je wot swojeje chudoby wšitko, štož měješe, to je wšitku swoju žiwnosć, nutř položila.]

13. staw

Wo wupusćenju města Jerusalema a kóncu swěta.

1. A hdyž wón z templa wuńdže, džeše k njemu jeho wučomnikow jedyn: Mištrje, hlaj, kajke kamjenje a kajke twarjenje je to! *Mat. 24, 1.*

2. Tuž wotmołwi Jezus a džeše k njemu: Widžiš ty to wulke twarjenje? Nic kamjeń na kamjenju njebudže wostajeny, kotryž by njebył rozlamany. *Luk. 19, 44.*

3. A jako wón na wolijowej horje sedžeše napřečiwo templu, prašachu jeho wosebje Pětr a Jakub a Jan a Handrij: *Luk. 21, 7.*

4. Powjes nam, hdy budže so to stać? A kotre budže to znamjo, hdyž to wšitko dyrbi być dokonjane?

5. Jezus wotmołwi jim a poča prajić: Hlajće, zo by was nchtó njezawjedł.

6. Přetož wjele jich budže přinć w mojim mjenje a prajić: Ja sym Chrystus; a budža jich wjele zawjezć. *Jer. 14, 14.*

7. Hdyž wy pak budžeće słyšeć wot wójnow a zo so wot njeměra řeči, dha wy so njebójće; přetož to ma so tak stać. Ale kónc hnydom njebudže.

8. Přetož lud budže přečiwo ludu postanyć a kralestwo přečiwo kralestwu. A budže zemjerženje tam a sem, a budže drohi čas a nastróženje. To budže teje nuzy spočatk.

9. Wy pak so hladajće. Přetož woni budža was podać do radnych chěžow a šulow, a wy budžeće khoztani, a před fěrstow a kralow dyrbiće wy być wjedźeni moje dla, k swědčenju na nich. *Mat. 24, 9. Luk. 21, 12. Jan. 16, 2.*

10. A to ewangelion dyrbi prjedy přédowane być pola wšitkich pohanow.

11. Hdyž teho dla was budža wodzić a podać, dha njestarajće so, što byšće wy řečeli, a njewopomńće so prjedy; ale štož wam w tej samej štundže date budže, to řečće; přetož wy njejsće, kiž řečíte, ale tón swjaty Duch. *Mat. 10, 19.*

12. Wón budže pak bratr bratra k smjerći podać a nan syna, a džěci budža so swojim staršim přečiwić a budža jich pomhać morić.

13. A budžeće hidźeni wot kóždeho, mojeho mjena dla. Štóz pak do kónca wobsteji, tón budže zbóžny. *Mat. 24, 18.*

14. Hdyž wy pak budžeće widžeć tu hroznosć teho wupusćenja, wot kotrejež profeta Daniel je prajił, zo wona steji, hdžež njedyrbi (štóz to lazuje, tón jo

zrozy); tehdy kotřiž w židowskim kraju su, či njech čeknu na hory. *Mat. 24, 15. Dan. 9, 27.*

15. A štóž na třěše je, tón njelěz dele do chěže a njepřińdź do njeje, zo by sebi něšto wzał ze swojeje chěže. *Luk. 17, 31.*

16. A štóž na polu je, tón so zaso njewróć k temu wostajenemu, zo by swoju drastu zebrał.

17. Běda pak ćežkim a ćešnym w tym samym času.

18. Prošće pak, zo by waše čekanje so njestało w zymje.

19. Přetož w tych samych dnjach budže tajka styskność, kajkaž njeje była wot spočatka teho stworjenja, kotrež Bóh stworil je, hač nětk, jako tež dale wjazy njebudže. *Dan. 12, 1. Joel. 2, 2.*

20. A hdy budžiše tón Knjez te same dny njepřikrótsiř, dha by žadyn čłowjek zbóžny njebyř; ale tych wuzwolenych dla, kotrychž wón wuzwoliř je, je wón te same dny přikrótsiř.

21. A budže-li tehdy štó k wam prajić: Hlej, tudy je Chrystus, abo hlaj, tam je wón; njewěrcće to wy. *Mat. 24, 23. Luk. 17, 23.*

22. Přetož falšni Chrystojo a falšni profetojo budža stanyć a budža zejchi a džiwy činić, zo bychy tež tych wuzwolenych zawjedli, hdy by móžno było. *5 Mójz. 13, 1. Luk. 21, 8. 2 Thes. 2, 11.*

23. Wy pak so hladajće. Hlej, ja sym wam to wšitko prjedy prajiř.

24. Ale w tym samym času, po tej samej žalosci, budže slónco so začmić a měsac swoje swětło njedać; *Jez. 13, 10.*

25. A hwězdy budža z njebies padać, a mozy tych njebies budža so hibać.

26. A tehdy budža woni widžeć přińdže čłowjeka syna w mróčelach z wulkej móžu a krasnośću. *Dan. 7, 13.*

27. A tehdy budže wón won posłać swoich jandželow a budže zhromadzić swoich wuzwolenych wot tych štyrjoch wětrow, wot kónca teje zemje hač k kóncu tych njebies. *Mat. 13, 41.*

28. Na figowcu pak zwukńće přirunanje. Hdyž jeho hařuza nětk womlódnje a lišćo pušća, wěsće wy, zo lětny čas blisko je. *Mat. 24, 32.*

29. Tak tež wy, hdyž to wšitko widziće, zo so stanje, dha wěsće, zo wone blisko před durjemi je. *St. 14.*

30. Zawěrnje, ja praju wam: Ta šlachta njebudže zańć, hač so to wšitko stanje.

31. Njebo a zemja budže zahinýć, moje słowa pak njebudža zahinýć.

32. Wot teho dnja pak a wot teje štundy njewě nichtó, tež nic jandželjo w njebiesach, tež tón Syn nic, ale jeno tón Wótc. *Mat. 24, 36.*

33. Hladajće so teho dla a wachujće a modlće so; přetož wy njewěsće, hdy čas je. *Mat. 25, 13. 14. Luk. 12, 40.*

34. Runje jako čłowjek, kiž daloko přeć čehnješe a wopuści swój dom a da svojim wotročkam móc a kóždemu swoje džěło a přikaza tež wrótnikej, zo by wón wachowař.

35. Wachujće teho dla (přetož wy njewěsće, hdy tón Knjez teje chěže přińdže, hač wón přińdže na wječor abo wo pomocy abo hdyž kapony spěwaju abo na ranjo);

36. Tak zo by wón nahle njepřišoř a namakař was, hdyž spiće.

37. Štož ja pak wam praju, to wam wšitkim praju: Wachujće!

14. staw

Chrysta žalbowanje, wus-tajenje swjateje wječerje, bėdženje w zahrodze, jastwo, wuznaće před Kajphasom, Pětra hrěšny pad.

1. A po dwěmaj dnjomaj běchu jutry a te dny tych slódkich chlěbow. A či wyši měšnicy a pismawučeni pytachu, kak bychu jeho z lesnosću jimali a morili. *Mat: 26, 2. Luk. 22, 1. Jan. 13, 1.*

2. Woni džachu pak: Nic na tón —jeho wučomnicy k njemu: Hdže sw-jaty čas, zo by so snadź ropot bjez lu-dom njezběhnył.

3. A jako wón w Bethanii běše w chěži Šimana, teho wusadneho, a sedžeše za blidom, přińdže žónska, kiž měješe škleńcu praweje dobreje a kras-neje nadroweje wody; a wona rozbi tu škleńcu a wula ju na jeho hłowu. *Mat. 26, 6. Luk. 7, 38. Jan. 12, 3.*

4. Někotři pak běchu, či so při sebi hněwachu a džachu: K čomu je tajka škoda teje wody so stała? *Mat. 26, 8.*

5. Přetož wona budžeše dróžšo móhla być předata, dyžli za tři sta krošow, a te pjenjezy chudym ludžom date być. A mórčachu na nju.

6. Jezus pak džeše: Dajće ji pokoj; čoho dla wy ji tyšnosć činiće? Wona je dobry skutk nade mnu činiła.

7. Přetož chudych maće wy přeco při sebi, a hdyž chceće, móžeće wy jim do-brotu činić; mje pak wy přeco nimaće. *5 Mójz. 15, 11.*

8. Štož je móhla, to je wona činiła. Wona je prjedy přišla, zo by moje čelo žalbowala k pohrjebanju.

9. Zawěrnje, ja praju wam: Hdžež tuto ewangelion budže předowane po wšem swěće, tam budže tež to, štož wona je činiła, prajene k jeje wopom-njenju.

10. A Judaš Išarioth, jedyn wot tych dwanaće, woteńdže k wyším měšnikom, zo by jeho jim přeradził. *Mat. 26, 14.*

11. Jako woni to slyšachu, zwjeselichu so woni a slubichu jemu te pjenjezy dać. A wón pytaše, kak by jeho w sprawnym času přeradził.

12. A přeni džen tych slódkich chlěbow, hdyž to jutrowne jehnjo dyr-bješe być woprowane, džachu chceš ty, zo bychmy my šli a přihtowali a ty to jutrowne jehnjo jědł? *Mat. 26, 17. Luk. 22, 7.*

13. A wón pósła svojich wučomnikow dweju a džeše k nimaj: Džitaj do města, a čłowjek budže waju zetkać, tón njese karan wody; džitaj za nim. *Luk. 22, 8.*

14. A hdžež wón nutř dže, tam rjekńtaj k hospodarjej: Tón mištr da tebi prajić: Hdže je tón hóstny dom, hdžež ja bych jutrowne jehnjo jědł z mo-jimi wučomnikami?

15. Tuž wón budže wamaj wulku hubju pokazać, kotraž z kamjenjemi wu-sadžena a přihtowana je; tam za nas přihtuńtaj.

16. A jeho wučomnikaj wuńdžeštaj

a přiindžestaj do teho města a namakaštaj, kaž wón jimaj běše prajił, a přihotowaštaj to jutrowne jehnjo.

Tekst na zeleny štwórtk. III.

17. [A jako nětk wječor bu, přiindže wón z tymi dwanaćimi. *Mat. 26, 20. Luk. 22, 14.*

18. A jako so nětk k blidu běchu zesydali a jědžachu, džeše Jezus: Zawěrnje, ja praju wam, jedyn wot was, kotryž zo mnu jě, budže mje přeradzić.

19. A woni buch zrudni a džachu k njemu, jedyn za druhim: Sym to ja? A druhi: Sym ja to?

20. Wón pak wotmołwi a džeše k nim: Jedyn z tych dwanaće, kiž zo mnu w škli kusk mača.

21. Čłowjeka syn tam derje dže, jako wot njeho steji pisane; běda pak temu samemu čłowjekej, přez kotrehož čłowjeka syn přeradžený budže; lěpje by temu samemu čłowjekej było, zo by wón so nihdy njenarodził.

22. A jako woni běchu pojedli, wza Jezus tón chléb, džakowaše so a łamaše a da jim tón a džeše: Wzmiće, jěsće; to je moje čelo. *Mat. 26, 26. Luk. 22, 19.*

23. A wza tón keluch a džakowaše so a da jim tón. A woni pijachu wšitcy z njeho.

24. A wón džeše k nim: To je moja krej teho noweho zakonja, kotraž za jich wjele budže přelata.

25. Zawěrnje, ja praju wam, zo ja wjazy njebudu pić wot teho płoda winoweho pjenka, hač do teho sameho

dnja, hdyž ja nowy pić budu w kralestwje Božim.

26. A jako woni tón chwalobny kěrluš běchu wuspěwali, wuindžechu woni na wolijowu horu.] *Mat. 26, 30. Luk. 22, 39.*

27. A Jezus džeše k nim: Wy budžeće so w tej nocy wšitcy nade mnu pohóršić. Přetož pisane steji: Ja budu pastyrja zbić a wowcy budža so rozčekać. *Sach. 13, 7. Mat. 26, 31.*

28. Ale hdyž ja stanu, póndu ja prjedy was do Galilejskeje. *St. 16, 7. Mat. 26, 32.*

29. Pětr pak džeše k njemu: A hdy bych runje so tež wšitcy pohóršili, dha ja však nic.

30. A Jezus džeše k njemu: Zawěrnje, ja praju tebi: Džens w tej nocy, prjedy dyžli kapon dwójicy je spěwał, budžeš ty mje tři króć zaprěć. *Mat. 26, 34.*

31. Wón pak rěčeše hišće dale: Haj hdy bych ja tež z tobu wumrěć dyrbał, njechał ja će zaprěć. Teho runja woni tež wšitcy džachu.

32. A woni přiindžechu do dwora, kotrehož mjeno běše Gethzemane. A wón džeše k swojim wučomnikam: Sydnće so tudy, hač ja šedši so k Bohu modlu. *Mat. 26, 36. Luk. 22, 39. Jan. 18, 1.*

33. A wza k sebi Pětra a Jakuba a Jana a poča tšepjetać a jara styskniwy być,

34. A džeše k nim: Moja duša je zrudna hač do smjerće. Wostańće tudy a wachujće. *Mat. 26, 38. Jan. 12, 27.*

35. A woteńdže trochu, padže na zemju a modleše so tak, hdy by móžno było, zo by ta štanda wot njeho nimo

šla.

36. A džeše: Abba, mój Wótče, wšitko je tebi móžno; přezběhní mje teho kelucha. Ale wšak nic kaž ja chcu, ale kaž ty chceš. *Luk. 1, 327. Mat. 26, 39. Jan. 6, 38.*

37. A přinďže a namaka jich, zo spachu. A džeše k Pětrej: Šimanje, spiš ty? Njezamóžeš dha ty tež jenu štundu wachować?

38. Wachujće a modlće so, tak zo wy do spytowanja njeprinďžeće. Duch je hotowy, ale mjaso je slabe. *Mat. 26, 41.*

39. A woteńdže zaso a modleše so a řeše to same slowo.

40. A přinďže zaso a namaka jich, zo zaso spachu; přetož jich woči běchu poňne spanja; a njewjedžechu, što bychu jemu wotmołwili.

41. A wón přinďže třeci raz a džeše k nim: Ach chceće wy nětk spać a wotpočować? Dosć je, ta štunda je přišla; hlaj, čłowjeka syn budže do tych hrěšnikow jich rukow podaty. *Mat. 26, 45.*

42. Stańće, pójmy; hlajće, kiž mje přeradží, je so přibližal. *Jan. 14, 31.*

43. A na měsće, hdyž wón hišće řeše, přinďže Judaš, tych dwanaće jedyn, a z nim wulka črjóda z mječemi a ze žerdžemi, wot wyšich měšnikow a pismawučenych a staršich. *Mat. 26, 47. Luk. 22, 47. Jan. 18, 3.*

44. Jeho přeradnik pak běše jim zejch dał a rjeknył: Kotrehož ja budu wokošeć, tón samy je; teho přimńće a wjedźće jeho wěse.

45. A wón přišedši stupi na měsće k

njemu a džeše: Rabbi, rabbi! a wokoša jeho. *2 Sam. 20, 9.*

46. Woni pak zložichu swojej rucy na njeho a jimachu jeho.

47. Jedyn pak wot tych, kiž pódla stejachu, wučahnu swój mječ a dyri teho wyšeho měšnika wotročka a wotća jemu wucho. *Mat. 26, 51. Luk. 22, 50.*

48. A Jezus wotmołwi a džeše k nim: Wy sće wušli, jako na mordarja, z mječemi a ze žerdžemi, mje jimać;

49. Ja sym wšednje pola was w templu był a sym wučil, a wy mje njejsće přijeli; ale to so nětk stanje, zo by to pismo było dopjelnjene. *Ps. 69, 10.*

50. A wšitcy wučomnicy wopušćichu jeho a čeknychu. *Hiob. 19, 13.*

51. A jedyn młodženc džeše za nim, tón běše z rubom na nahim žiwoće wodžěty; a či młodžency přijachu jeho;

52. Wón pak, pušćiwši tón rub, čekny nahi wot nich.

53. A woni wjedžechu Jezusa k wyšemu měšnikej, a hnydom so zeńdžechu wšitcy wyši měšnicy a starši a pismawučeni. *Mat. 26, 57. Luk. 22, 54. Jan. 18, 13.*

54. Pětr pak džeše z dala za nim hač do wyšeho měšnika hroda nutř; a wón běše tam, a sedžo pola tych wotročkow wohrěwaše wón so při wohenju.

55. Ale wyši měšnik a cyła rada pytachu swědčenje napřećiwo Jezusej, tak zo bychu jeho morili; a njenamakachu ničo. *Mat. 26, 59. Jap. zk. 6, 13.*

56. Wjele jich pak napřećiwo njemu falšnje swědčeše; ale jich swědčenje njeběše přez jene.

57. A někotři stažechu a ryčachu falšne swědčenje napřečiwo njemu a džachu:

58. My smy slyšeli, zo wón džeše: Ja chcu tón templ, kotryž je z rukomaj sčinjeny, rozłamać a w třoch dnjach druhi natwarić, kiž njeje z rukomaj sčinjeny.

Jan. 2, 19.

59. Ale jich swědčenje hišće tak njeběše přez jene.

60. A wyši měšnik stanu srjedža nich, wopraša Jezusa a džeše: Njewotmołwiš ty ničo? Što je to, štož ći na tebjě swědča?

61. Wón pak mjelčeše a njewotmołwi ničo. Wospjet wopraša jeho tón wyši měšnik a džeše k njemu: Sy ty Chrystus, tón Syn teho wysocy chwaleného?

Jez. 53, 8.

62. Jezus pak džeše: Ja sym; a wy budžeće widžeć čłowjeka syna sedžo na prawicy teje mozy a přińdžo z mróčelemi tych njebjes.

Mat. 24, 30. Luk. 22, 69.

63. Tuž roztorha wyši měšnik swoju suknju a džeše: Što my dale swědčenja potřebamy?

3 Mójz. 10, 6.

64. Wy sće slyšeli to Bože hanjenje; što so wam zda? Woni pak zatamachu jeho wšitcy, zo smjerće je winojty.

Jer. 26, 11.

65. A někotři počachu na jeho pluwać a jeho wobličo přikrywać a z pjasćemi jeho bić a k njemu prajić: Wěšć nam. A wosebnje ći wotročy bijachu jeho do wobliča.

66. A Pětr běše delekach w tym hrodže. Tuž přińdže jena wot teho wyšeho měšnika džowkow.

67. A jako wona widžeše, zo so Pětr

wohrěwaše, pohlada wona na njeho a džeše: A ty běše tež z tym Jezusom z Nacareta.

68. Wón pak zaprě a džeše: Ja jeho njeznaju, njewěm tež, što ty prajiš.

69. A wuńdže won do dwora, a kapon zaspěwa. A ta džowka wuhlada jeho zaso a poča tym prajić, kotřiž pódla stejachu: Tón je wot nich.

Mat. 26,

71.

70. Wón pak zaso přeješe. A zaso po małej chwili džachu k Pětrej, kotřiž pódla stejachu: Woprawdže, ty sy wot tych samych jedyn; přetož ty sy tež Galilejski, a twoja ryč je na Galilejsku ryč podobna.

71. Wón pak poča so pokleć a so přisahać: Ja teho čłowjeka njeznaju, wot kotrehož wy prajiće.

72. A kapon zaso zaspěwa. Tuž spomni Pětr na to słowo, kotrež Jezus k njemu džeše: So prjedy, dyžli kapon dwojicy zaspěwa, budžeš ty mje tři króć zaprěć. A wón so nahle (z dwora) won da a plakaše.

Mat. 26, 34. Luk. 22, 34.

15. staw

Chrysta ćerpjenje před Pilatusom, krónowanje, křižowanje, smjerć a pohrjebanje.

1. A hnydom rano zradžichu so wyši měšnicy ze staršimi a z pismawučenymi a z cyłej radu a zwjazachu Jezusa a wuwjedžechu jeho a podachu jeho Pilatusej.

Mat. 27,

1.

2. A Pilatus woprašá jeho: Sy ty tych židow kral? Wón pak wotmołwi a džeše k njemu: Ty to prajiš. *Jan. 18, 33.*

3. A wyši měšnicy wjele na jeho skoržachu.

4. Pilatus pak woprašá jeho zaso a džeše: Njewotmołwiš ty ničo? Hlej, kak twjerdže woni će wobskoržuja.

5. Jezus pak ničo wjazy njewotmołwi, tak zo so tež Pilatus džiwaše.

6. Na tón róčny čas pak pušćeše wón jim jeneho jateho, kotrehož woni sebi žadachu.

7. Wón běše pak někajki, Barab-bas mjenowany, zaty ze zwadnikami, kotřiž w tym ropoće mordarstwo běchu wobešli.

8. A tón lud džeše horje a poča prosyć, zo by činił, kaž jim přeco běše činił.

9. Pilatus pak wotmołwi jim: Chceće wy, dha chcu ja wam teho krala tych Židow pušćić?

10. Přetož wón wjedžeše, zo wyši měšnicy jeho ze zawizću běchu podali.

11. Wyši měšnicy pak wabjachu tón lud, zo by jim radšo Barabbasa pušćil.

12. Tuž wotmołwi Pilatus zaso a džeše k nim: Što chceće dha wy, zo bych ja činił temu, kotremuž wy winu dawaće, zo je židow kral? *Jan. 18, 38.*

13. Woni pak wołachu zaso: Křižuj jeho!

14. A Pilatus džeše k nim: Što je dha wón zleho sćinił? Ale woni čím bóle wołachu: Křižuj jeho!

15. Pilatus pak chcyše ludu dosć činić a pušćil jim Barabbasa; Jezusa pak krju-

dowaneho poda wón, zo by křižowany byl.

16. Ći wojacy pak wjedžechu jeho nutř na dwór (to je do sudneje chěže) a wołachu hromadu wšitku syłu; *Mat. 27, 27. Jan. 19, 1.*

17. A wobležechu jeho purpurski kwič a naplečechu černjowu krónu a stajichu jemu ju na jeho hłowu;

18. A počachu jeho postrowić: Bóh daj ći wjele strowja a zboža, o kralo tych židow!

19. A bijachu jemu hłowu ze sćinu a pluwachu na jeho a padachu na kolena a modlachu so před nim. *Mat. 26, 67.*

20. A hdyž jeho běchu přešpotowali, slečechu woni jemu tón kwič a wobležechu jeho jeho drastu a wjedžechu jeho won, zo bychu jeho křižowali; *Mat. 27, 31.*

21. A přinućichu někajkeho Šimana, kiž nimo džeše, z Irena, kotryž z pola přińdže (a běše Alexandrowy a Ruffowy nan), zo by wón jemu jeho křiž nješl. *Mat. 27, 32. Luk. 23, 26.*

Tekst na ćichi pjatk. IY.

22. A přiwjedžechu jeho na město Golgota, to je přeložene: Nopow město. *Mat. 27, 33. Jan. 19, 17.*

23. A dachu jemu z maru změšane wino so napić. Wón pak jo njewza. *Ps. 69, 23.*

24. A jako jeho běchu křižowali, rozdžělichu woni jeho drastu a losowachu wo nju, što by kóždy dóstał. *Ps. 22, 19. Mat 27, 35. Luk. 23, 34. Jan. 19, 24.*

25. A běše wokoło třećeje štundy, hdyž woni jeho křižowachu.

26. A horjenkach k jeho hłowje běše napisane, štož jemu winu dawachu: Tón kral tych židow. *Mat. 27, 37.*

27. A woni křižowachu z nim dweju mordarjow, jeneho k jeho prawicy a jeneho k ľewicy.

28. A bě tak to pismo dopjelnjene, kotrež praji: Wón je bjez zlóstnikow rachnowany. *Jez. 53, 13.*

29. A kotřiž nimo džěchu, swarjachu na njeho a třasechu swoje hłowy a džachu: Haha! rozlamaš ty tón templ a twariš jón w třoch dnjach? *Jan. 2, 19.*

30. Pomhaj nětk sam sebi a stup z křiža dele.

31. Teho runja tež wyši měšnicy smějachu so jemu bjez sobu z pismawučenyymi a džachu: Wón je druhim pomhał a sam sebi pomhać njemóže.

32. Jeli wón Chrystus a kral we Israelu, dha njech nětk stupi z křiža, zo bychmy my widźeli a wěрили. A taj, kotrajž z nim běštaj křižowanaj, jeho tež hanještaj.

33. A po šestej štundže bě ćma po cyłej zemi hač do džewjateje štundy. *Mat. 27, 45. Luk. 23, 44.*

34. A w džewjatej štundže zawoła Jezus z wulkim hłosom a džeše: Eli, Eli, lama zabachtani? to je přeložene: Mój Božo, mój Božo, čoho dla sy ty mje wopuščil? *Ps. 22, 2. Mat. 27, 46.*

35. A někotři, kiž pódla stejachu, jako to słyšachu, džachu woni: Hlej, wón woła Eliasa.

36. Tuž běžeše jedyn a napjelni šwom z kisałom a tyknu jón na sćinu a

napowaše jeho a džeše: Hladajmy wšak, hač Elias přińdže a jeho dele wozmj. *Ps. 69, 23.*

37. Ale Jezus zawoła z wulkim hłosom a spuści dušu.) *Jan. 19; 30.*

38. A tón zawěšk w templu roztorže so na dwoje, wot wjercha hač dele. *Mat. 27, 51.*

39. Tón hejtman pak, kotryž pódla steješe, jemu napřećiwo, a widžeše, zo wón z tajkim wołanjom dušu spuści, džeše wón: Zawěrnje, tón čłowjek je Boži Syn był. *Mat. 27, 54.*

40. Wone běchu pak tam tež žónske, kotrež z dala přihladowachu, bjez kotrymiž běše Marja Madlena a Marja, teho małego Jakuba a Jezusowa mać, a Salome; *Mat. 27, 55.*

41. Kotrež tež běchu za nim chodźile, jako wón w Galilejskej běše, a jemu služile; a wjele druhich, kotrež běchu z nim horje do Jerusalema přiše. *Luk. 8, 2.*

42. A hdyž wječor běše (dokelž běše tón dzeń teho přihotowanja, to je před sabatom),

43. Přińdže Józef z Arimathije, ćěсны radny knjez, kotryž tež na Bože kralestwo wočakowaše; tón so zwaži a džěše nutř k Pilatej a prošeše pře to ćělo Jezusowe. *Mat. 27, 57. Luk. 23, 50. Jan. 19, 38.*

44. Pilatus pak džiwaše so, zo je hižom wumřěl, a zawoła hejtmana a woprašja jeho, hač je dawno wumřěl?

45. A jako wón jo zhoni wot teho hejtmana, da wón Józefej to ćělo.

46. Wón pak kupi sebi rub, wza jeho dele a zawali jeho do teho ruba a položi

jeho do rowa, kotryž běše ze skały wu-
rubany, a přiwalí kamjeń před rowowe
durje. *Mat. 27, 60.*

47. Ale Marja Madlena a Marja Jezu-
sowa hladaštej, hdže bě položeny.

16. staw

Wo Chrystusowym hor- jestaću a k njebju ztpiću.

Sćenje na jutrowničku

1. A jako so sabat minul bě, nakupichu
Marja Madlena a Marja Jakubowa a Sa-
lome wonjace wěcy, zo bychu přišle a
Jezusa žalbowale. *Mat. 28, 1. Luk. 24, 1.
Jan. 20, 1.*

2. A wone přińdžechu k rowu na přeni-
dzeń po sabaće jara rano, jako slónco
schadžeše.

3. A wone džachu bjez sobu: Štó
budže nam tón kamjeń wot rowowych
durjow wotwalić?

4. A jako tam pohladachu, pytny-
chu wone, zo tón kamjeń wotwaleny bě;
přetož wón bě jara wulki.

5. A wone zańdžechu do rowa a
widžachu mlodźenca na prawej rucy
sedžo, tón běše z dolhej bělej drastu
wodžěty; a woni so stróžichu. *Mat. 28,
2. 3. Luk. 24, 4. Jan. 20, 12.*

6. Wón pak džeše k nim: Njestróžće
so; wy pytaće Jezusa Nacarenskeho,
teho křižowaneho; wón je stanył a njeje
tudy. Hlaj to město, hdžež jeho běchu
požili. *Mat. 28, 5.*

7. Džiće pak a powěsće to jeho

wučomnikam a Pětrej, zo wón prjedy
was pónǵe do Galilejskeje; tam budžeće
jeho widzić, kaž wón wam prajił je.

8. A woni wuńdžechu khětzje a
čeknychu wot rowa, přetož strachota a
hroza běše na nje přišla; a njeprajachu
nikomu ničo, přetož wone so bojachu.

9. Jezus pak, jako běše stanył rano na
přnim dnju teho tydženja, zjewi wón so
najprjedy Mariji Madlenje, wot kotrejež
wón sydom djabołow běše wuhnał.

10. A wona džěše a připowědži
to tym, kotřiž běchu z nim byli, kiž
žarowachu a plakachu.

11. A ěi sami, jako slyšachu, zo
wón je žiwy a zo je wot njeje widžany,
njewěrchachu woni.

12. Potom pak, jako dwaj wot nich
chodžeštaj, zjewi wón so w hinašim
štalce, jako wonaj přez polo džěštaj.
Luk. 24, 13.

13. A taj samaj tež woteńdžeštaj a
powědaštaj to tym druhim; ale woni tež
tymaj njewěrchachu.

Sćenje na Bože spěće.

14. [Naposledku, jako ěi jidnačo za
blidom sedžachu, zjewi wón so jim a
naswari jich njewěru a twjerdu wutrobu,
zo njeběchu tym wěрили, kotřiž jeho
běchu zbudzeného widželi; *Luk. 24, 36.
Jan. 20, 19. 1 Kor. 15, 5. 7.*

15. A džeše k nim: Džiće po
wšem swěće a přědujće to ewangelion
wšitkemu stworjenju; *Mat. 28, 19. Kol. 1,
23.*

16. Štóž wěri a křćený budže, tón
budže zbóžny; štóž pak njewěri, tón

budže zatamany. *Jan. 3, 18. 36. St. 12, 48. Jap. zk. 2, 38.*

17. Zejchi pak, kiž wěřjacych budža přewodzić, su te: W mojim mjenje budža čertow won honić, z nowymi jazykami řečeć, *Jap. zk. 16, 18. St. 2, 4. 11. St. 10, 46.*

18. Hady zahnać; a budža-li što smjertneho pić, njebudže to jim škodžeć; na chorych budža woni rucy kłasć, dha budže jim lěpje. *Luk. 10, 19. Jap. zk. 28, 5. 8.*

19. A tón Knjez tak, jako běše z nimi porěčał, bu horje wzaty do njebjes a je so sunył k prawicy Božej. *Luk. 24, 51. Jap. zk. 1, 9.*

20. Woni pak džěchu won a přédowachu wšudžom z pomocu teho Knjeza, kiž wobtwjerdži to słowo přez te zejchi, kotrež činjachu.] *Jap. zk. 3, 16. St. 14,3. Hěbr.2, 4.*

Sćenje swjateho Lukaša

Prěni staw

Janowy narod a dźěcatstwo

1. Dokelž jich wjele sebi su k rucy wzali, zo bychy po rjadu stajili te ryče wot tych wěcow, kotrež su so bjez nami zawěsće stale;

2. Jako nam te same su či podali, kotřiž wot spočatka je sami su widžili a su služomnicy teho słowa byli;

3. Sym ja to tež za dobre póznał, za tym jako ja wšitko wot spočatka sym wobhonił, zo bych je tebi, mój dobry Teophile, swěrnje a po rjadu pisał. *Jap. zk. 1, 1.*

4. So by ty wěstosć teje wučby zhonił, w kotrejž ty rozwučeny sy.

5. W času Herodaša, teho krala židowskeje zemje, běše jedyn měšnik, z mjenom Zacharias, z Abiasoweho rjada, a jeho mandželska běše wot Aaronowych dźowkow a jeje mjeno Hilža. *Mat. 2, 1. 1 Kron. 25, 10.*

6. Wobaj pak běštaj sprawnaj před Bohom a chodžeštaj po wšitkich přikaznjach a wustajenjach teho Knjeza bjez poroka. *Hiob. 1, 1. 8.*

7. A wonaj njeměještaj žaneho dźěsća; přetož Hilža běše njeplódna, a

wobaj so běštaj zestarilaj.

8. Sta so pak, jako wón měšniskeho hamta pytaše před Bohom, w času swogeho rjada,

9. Po wašnju teho měšnistwa, a nětk na nim běše, zo by kadžił, a do templa teho Knjeza šoł bě, *2 Mójz. 30, 7.*

10. A cyła zhromadźizna teho luda wonka běše, modleše so k Bohu w štundže teho kadženja; *3 Mójz. 16, 17. 1 Kral. 7, 12.*

11. Tuž so jemu teho Knjeza jandžel zjewi, stejacy k prawej stronje wołtarja, na kotrymž kadžachu. *2 Mójz. 30, 1.*

12. A jako Zacharias jeho wuhlada, stróži wón so, a bojosć padže na njeho.

13. Ale tón jandžel rjeknu k njemu: Njebój so, cachariaso, přetož twoja modlitwa je wuslyšana, a twoja mandželska Hilža budže tebi syna porodzić, teho mjeno dyrbiš Jan nareknyć. *Jap. zk. 10, 31.*

14. A z teho směješ ty radosć a wjele, a wjele budže so jeho naroda zwjeselić. *Scht. 58.*

15. Přetož wón budže wulki před Knjezom. Wino a sylne piće njebudže

wón pić, a budže hnydom wot swojeho maćerneho žiwota ze swjatym Duchom napjelnjeny.

16. A wón budže wjele Israelskich džěći k Bohu, jich Knjezej, wobroćić.

17. A wón prjedy njeho pónǵze w duchu a w mocy Eliasa, zo by wobroćil te wutroby wótcow k džěćom a njewěrných k mudrosći tych prawých, zo by Knjezej hotowy lud přihotował. *Mat. 11, 14.*

18. A Zacharias džeše k temu jandželej: Na čim mam ja to pónzac? Přetož ja sym stary a moja žona je lětna. *1 Mójz. 17, 17.*

19. Tón jandžel pak wotmołwi a džeše k njemu: Ja sym Gabriel, kiž před Bohom steju, a sym pónsany, zo bych z tobu rěčal a tebi to dobre připowjedzil; *Dan. 8, 16. St. 9, 21. 1 Kral. 17, 1.*

20. A hlaj, ty budžeš woněmić a njebudžeš móc rěčeć, hač do teho dnja, w kotrymž so te wěcy budža stać, teho dla, zo ty mojim rěčam njejsy wěril, kotrež dopjelnjene budža w swojim času.

21. Tón lud pak wočakowaše Cachariasa a džiwaše so, zo wón so dotal w tem plu komdžeše.

22. A jako wón wuńǵze, njemóžeše wón z nimi rěčeć. A woni zrozumichu, zo wón w cyrkwi je widženje widzil; přetož wón jim kiwaše a wosta němy.

23. A sta so, jako tón čas jeho hamta bě wušol, woteńǵze wón do swojeho doma. *Scht. 39. Joz. 21, 11.*

24. A po tych dnjach pak podja Hilža, jeho mandželska, a potaji so pječ mėsacow a džeše:

25. Tak je mi tón Knjez činil w tych

dnjach, jako wón na mnje je pohladał, zo by wón moju hanibu bjez ludźimi přeč wzał.

Sćenje na Marine připowědanje.

26. [A w šestym mėsacu pak bě jandžel Gabriel pónsany wot Boha do Galilejskeho města, kotremuž rěkaju Nacaret,

27. K jenej knježnje, kotraž slubjena běše mužej, z mjenom Jozef, z Davidoweho doma; a tej knježnje rěkachu Marja. *Mat. 1, 18. Luk. 2, 5.*

28. A tón jandžel zańǵze k njej nutř a džeše: Strowa budž, ty z hnadu wobdarjena; tón Knjez je z tobu, ty požohnowana bjez tymi žónskimi.

29. Jako pak wona jeho wuhlada, stróži so wona na jeho rěči a pomysli sebi: Kajke je to strowjenje?

30. A tón jandžel džeše k njej: Njebój so, Marja, ty sy hnadu pola Boha namakała.

31. Hlaj, ty budžeš samodruha w žiwoće a budžeš syna porodzić, teho mjenu dyrbiš Jezus narjec; *Jez. 7, 14. Mat. 1, 21*

32. Tón budže wulki a Syn teho najwyšeho mjenowany; a Bóh tón Knjez budže jemu tón stoł jeho wótca Dawida dać; *Jez. 6, 7. 2 Sam. 7, 12.*

33. A wón budže z kralom na Jakubowym domje wěčnje, a jeho kralestwa njebudže žadyn kónc. *Dan. 4, 31. St. 7, 14. Mich. 4, 7.*

34. Marja pak džeše k jandželej: Kak móže so to stać, dokelž ja wot žaneho muža ničo njewěm?

35. A tón jandžel wotmołwi a džeše k njej: Tón swjaty Duch budže na tebe přińć, a ta móc teho najwyšeho budže će wobchłódkować; teho dla tež to swjate, kotrež so wot tebe budže narodźić, budže Boži Syn mjenowany. *Mat. 1, 18. 20. Dan. 9, 24.*

36. A hlaj, Hilža, twoja přećelnica, je tež samodruha ze synom na swoje stare dny a chodźi nětk w šestym měsacu, wot kotrejež so řeči, zo njeplódna je. *Jez. 54, 6.*

37. Přetož pola Boha njeje žana wěc njemóžna. *1 Mójz. 18, 14. Hiob. 42, 2. Pz. 135, 5. Jer. 32, 17. 27. Sach. 8, 6.*

38. Marja pak džeše: Hlaj, ja sym Knjezowa džowka; mi so stań, kaž ty prajił sy. A tón jandžel woteńdže wot njeje.]

39. Marja pak postanu w tych dnjach a džeše spěšnje po horach k městu Judowemu. *Joz 21, 11*

40. A přińdže do doma Zachariasoweho a postrowi Hilžu.

41. A poda so, jako Hilža Marine postrowjenje słyšeše, poskoči to džěcatko we jejnym žiwoće. AHilža bu ze swjatym Duchom napjelnjena,

42. A zawoła z wulkim hłosom a džeše: Požohnowana sy ty bjez tymi žónskimi, a požohnowany je tón plód twojeho žiwota. *Scht. 28. Kn. sudn. 5, 24.*

43. A z wotkal mi to, zo ta mać moje Knjeza ke mni přińdže?

44. Přetož hlaj, jako ja tón hlós twojeho postrowjenja słyšach, poskoči to džěcatko z wjeselom w mojim žiwoće.

45. A zbóžna sy ty, kiž sy wěriła;

přetož wone budže dokonjane, štož ći prajene je wot teho Knjeza. *St. 11, 28.*

46. A Marja džeše: Moja duša pozběhuje teho Knjeza,

47. A mój duch so wjeseli w Bohu, mojim zbóžniku. *1 Sam. 2, 1: Hab. 3, 18.*

48. Přetož wón je na swoju hubjenu džowku pohladał. Hlaj, wot nětk budža mje za zbóžnu chwalić wšitke narody. *Ps. 113, 5. 6. 1 Mójz. 30, 13.*

49. Přetož wón je wulke wěcy na mni sćinił, kiž mócny je a kotrehož mjeno swjate je. *Ps. 126, 2. 3.*

50. A jeho smilnosť traje wot jeneho naroda k druhemu při tych, kotřiž so jeho boja. *2 Mójz. 20, 6. St. 34, 6. 7. Ps. 25, 6.*

51. Wón wopokazuje móc ze swojim ramjenjom a rozčěri tych, kotřiž hordži su w svojich wutrobných myslach. *Jez. 51, 9. St. 52, 10. 2 Sam. 22, 28. Ps. 89, 11. Obad. 3, 4. 1 Pětr. 5, 5.*

52. Wón storka mócnych ze stołow a pozběhuje ponižnych. *Ps. 147, 6. 1 Sam. 2, 7. 8. 2 Sam. 6, 21. 22.*

53. Hlódnych napjelni z kubłami, a bohatych wostaji prózdnych. *Mat. 5, 3. 6. Jan. 10, 11. Eph. 1, 3.*

54. Wón wozmjje zaso swojeho služomnika Israela horje, zo by spominał na smilnosť; *Jez. 41, 8. 5 Mójz. 7, 7. 8. Jez. 30, 18.*

55. Kaž wón řečał je k našim wótcam, k Abrahamej a k jeho symjenju wěcnje. *1 Mójz. 17, 7. 19. St. 18, 18.*

56. Marja pak wosta při njej na tři měsacy; a potom wróci so wona zaso do swojeho doma.

57. A Hilžiny čas dóndže, zo porodzić měješe; a wona porodži syna.

58. A jejni susodži a přeceljo slyšachu, zo tón Knjez wulku smilnosť běše nad njej sčinił, a zwjeselichu so z njeju.

59. A sta so, na wosmym dnju přińdžechu, zo bychu to džěćatko wobřezali; a narjeknychu jemu po nanowym mjenje Zacharias. *1 Mójz. 17, 12. 3 Mójz. 12, 3.*

60. A jeho mać wotmołwi a džeše: Nic tak, ale jemu dyrbja Jan rěkać. *Ps. 107, 9.*

61. Woni pak džachu k njej: Wšak nchtó w twojim přecelstwje njeje, kotremuž tak rěkaju.

62. A woni kiwachu jeho nana, kak by wón jemu chcył dać narjec.

63. A wón žadaše tafličku, napisa a džeše: Jan je jeho mjeno. A woni so wšitcy džiwachu.

64. A hnydom wotewri so jeho kt a jazyk, a rěčeše a chwaleše Boha.

65. A bojosć přińdže na wšitkich jich susodow. A wšitke te powěsće buchu roznjesene po wšěch židowskich horach.

66. A wšitcy, kiž to slyšachu, wzachu jo k wutrobje a džachu: Što měniš ty, zo z teho džěsća budže? A Knjezowa ruka běše z nim. *Ez 1. 3. St 3,22.*

Tekst na přenju njedželu adwentu. III.

67. [A jeho nan Zacharias bu ze swjatym Duchom napjelnjeny, wěšćeše a džeše: *2 Pětr. 1, 21.*

68. Chwaleny budž tón Knjez, tón Bóh Israelski, přetož wón je doma pytał a wumóhl swój lud; *Ps. 41, 14. Pz.72, 18. Mat. 1, 21.*

69. A je nam postajił roh teho zboža w domje swojeho služomnika Dapita; *Ps. 132, 17.*

70. Kaž wón prajił je přez tón rt svojich swjatych profetow wot spočatka swěta, *Jez. 35, 4. Jer. 23, 6.*

71. So by nas wumóhl wot našich njepřecelow a z ruki wšitkich, kiž nas hidža; *Pz. 106, 10.*

72. So by smilnosť wopokazał našim wótzama spomnił na swój swjaty slub, *1 Mójz. 17, 7. 3 Mójz. 26, 42.*

73. Ana tupšisahu, kotruž wón je přisahał našemu wótcu Abrahamej, zo wón nam dać chce; *1 Mójz. 22, 16. Mich. 7, 20.*

74. So bychmy, wumoženi z ruki našich njepřecelow, jemu služili bjez bojosće swoje žiwe dny, *Gal. 1, 4. Tit. 2, 12. 14. Hebr. 9, 14.*

75. W swjatosći a prawdosći, kotraž jemu spodobna je. *Kol. 1, 22.*

76. A ty džěćatko budžeš profeta Boha wjeršneho mjenowany; přetož ty prjedy póńdžeš před Knjezom, zo by jeho puće přihotował, *Mat. 3, 3.*

77. A póznaće teho zboža dał jeho ludu we wodawanju jich hrěchow, *Jer. 31, 34.*

78. Přez tu wutrobnu smilnosť našeho Boha, z kotrejž k nam je pohladało to schadženje z wysokosće, *4 Mójz. 24, 17. Mal. 4, 2.*

79. So by swěćilo tym, kiž pó ómje a w scěnu teje smjerće sedža, a naše nohi

wjedl na ščežku teho měra.] Jez. 9, 2.

80. To džěcatko pak rosćeše a posylni so na duchu a běše w pusćinje hač na tón dzeń, hdyž wón před Israelski lud zjawnje stupić měješe.

2. staw

*Chrystusowy narod,
wobřezanje, přinjesenje
do templa a rozryčowanje.
Janowy narod a džěcatstwo*

Sćenje na Boži dzeń a tekst III.

1. [W tym samym času pak so sta, zo prikaznja wot kejžora Augusta wuńdže, zo by wšitkón swět zapisany a čazowany byl.

2. A to zapisanje bě to najprěńše a so sta w tym času, jako žirenius z bohotom w Syriskej běše.

3. A wšitcy džěchu, zo bychu so dali čazować, kóždy do swojeho města.

4. Tuž zběhnu so tež Jozef z Galilejskeje, z města Nacareta, do židowskeho kraja, k městu Dawidowemu, kotremuž rěkaju Betlehem, teho dla, zo wón z doma a ze šlachty Dawidoweje běše; Mat. 2, 6. Jan. 7, 42.

5. So by so dał zapisać z Marju, swojej slubjenej mandželskeju, kotraž běše z čěžkim žiwotom.

6. A jako wonaj tam běštaj, dóńdže tón čas, zo wona porodźić dyrbyeše.

7. A wona porodźi swojeho přěńšeho syna a powi jeho do pjeluškow a položi

jeho do žloba; přetož woni njemějachu hewak žaneho ruma w tej hospodže. Mat. 1, 25.

8. A pastyrjo běchu w tym samym kraju na polu pola hórdow, či wachowachu w nocy swojeho stadla.

9. A hlaj, teho Knjeza jandžel přistupi k nim a jasnosť teho Knjeza wobswěći jich; a woni so jara wulcy bojachu.

10. A tón jandžel džeše k nim: Njebójće so; hlaj, ja připowědam wam wulke wjesele, kotrež wšemu ludu so dostać budže;

11. Přetož wam je so džensa tón zbóžnik narodził, kotryž je Chrystus tón Knjez w Da-witowym měsće.

12. A to mějće za znamjo, wy budžeće džěcatko namakać z pjeluškami powite a w žlobje ležo.

13. A hnydom bě tam pola teho jandžela ta syła njebieskeho wójska; či chwalachu Boha a džachu: Dan. 7, 10.

14. Česć budź Bohu w tej wysokosći, měr na zemi a čłowjekam dobre spodobanje. Jez. 57, 19. Eph. 2, 14. 17.

Sćenje na druhi swjedžení hodow a tekst III.

15. [A sta so, jako či jandželjo wot nich do njebies běchu stupili, tuž džachu či pastyrjo bjez sobu: Pójmy dha nětka do Betlehema a wohladajmy tu wěc, kiž so stała je a tón Knjez nam k wědženju je sćinił. 2 Mójz. 3, 3.

16. A woni přińdžechu chwatajcy a namakachu wobeju, Marju a Jo zepha, k temu tež to džěcatko w žlobje ležo.

17. Jako woni to same pak běchu widžili, roznjesechu woni to słowo, kotrež woni wot teho džěšća běchu slyšeli.

Scht. 10. 11.

18. A wšitcy, kiž to slyšachu, dźiwachu so tych wěcow, kotrež jim či pastyrjo běchu prajili.

19. Marja pak schowa wšitke te same słowa a rozpomni je w swojej wutrobje.

Scht. 51.

20. A či pastyrjo so zaso wróćichu, česćachu a chwalachu Boha za wšitko, štož běchu slyšeli a widžili, kaž tež k nim prajene běše.]

Sćenje na nowe lěto.

21. [A jako so wósom dnjow dopjel-nješe, zo by to džěco wobřezane było, bě jeho mjeno narjeknjene Jezus, kotrež mjenowane běše wot jandžela, prjedy dyžli wón so w maćernym žiwóće podjał bě.]

1 Mójz. 17, 15. Luk. 1, 31.

22. A jako so te dny jeju wučisćenja po tym zakonju Mójzasowym dopjelnichu, přinjeseštaj wonaj Jezusa do Jerusalema, zo byštaj jeho temu Knjezej prjódkstajila]

3 Mójz. 12, 2.

23. (Kaž pisane steji w zakonju teho Knjeza: Wšitko muske, štož so přěńše narodži, dyrbi temu Knjezej swjećene być);

2 Mój. 13, 2.

24. A zo byštaj dałaj tón wopor, jako prajene je w zakonju teho Knjeza, por tujawkow abo dweju młodeju hołbjow.

3 Mójz. 12, 8.

Tekst na třoch kralow. III.

25. [A hlaj, jedyn čłowjek běše we Jerusaleme, z mjenom Simeon; a tón samy čłowjek běše fromny a bohobojazny a čakaše na Israelski troš a swjaty Duch bě nad nim.

1 Mójz. 5, 29.

26. A jemu běše wotmołwjenje wot swjateho Ducha so dostało, zo njebudže smjerće widžeć, chiba zo by prjedy widžił Chrystusa teho Knjeza.

27. A wón přindže přez nawabjenje teho Ducha do templu. A jako taj staršej Jezusa, to džěcatko, do templu přinjeseštaj, zo byštaj za njo činiłaj po wašnju teho zakonja;

28. Wza tež wón jeho na swojej rucy a chwaleše Boha a džeše:

29. Něk pušćiš twójeho wotročka, Knježe, po twójim słowje, z měrom; *1 Mójz. 46, 30.*

30. Přetož mojej woči stej twójeho winika widžilej,

St 3, 6.

31. Zateho didotewat sy přede wšitkimi ludźimi,

Jez. 11, 10. St. 49, 6.

32. Swětlo k rozswěćenju tych po-hanow a k chwalbje twójeho Israelskeho luda.]

Jez. 42, 6. St. 49, 6.

Sćenje na njedźelu po nowym lěće.

33. [Jozef pak a jeho mać dźiwaštaj so teho, štož wot njeho rěčane bě.

34. A Simeon požohnowa jich a džeše k Marji, jeho maćeri: Hlaj, tón budže postajeny k padu a k horjestaću jich wjele we Israelu a k znamjenju, přeciwo

kotremuž so rěčeć budže, Jez. 8, 14. St. 28, 16. Mat. 21, 42. Rom. 9, 33.

35. (A budže so mječ přez twoju dušu drěć), zo bych wjele wutrobow pomyslenja zjawne byle.

36. A jena profećina běše, Hana, Phanuelowa dźowka, z Azarskeje šlachty, kiž bě habn wobstarna a bě w mandželstwje ze swojim mužom byla sydom lět po swojim knježnistwje,

37. A bě z wudowu na wósom dezac a štyri lět; ta njeprindže nihdy wot templa a služeše Bohu z posćenjom a z modlenjom w nocy a wodnjo.

38. Ta sama přistupi tež tam w tej samej štundže, chwaleše zjawnje teho Knjeza a rěčeše wot jeho k wšitkim, kiž we Jerusaleme na to wumóženje čakachu.

39. A jako wonaj wšitko dokonjałaj běšaj po zakonju teho Knjeza, wrócišaj so wonaj zaso do Galilejskeje k swojemu městu Nacaretu.

40. Ale to džěcatko rosćeše a bě mócne w Duchu, polne mudrosće; a Boža hnada běše nad nim.] *Scht: 52. St. 1, 80.*

Sćenje na přěnju njedže po třoch kralach.

41. [A jeho staršej pak chodžešaj kóžde lěto do Jerusalema na jutrowny rěčny čas. *2 Mójz. 34, 23.*

42. A jako wón dwanaće lět stary bě, džěchu woni do Jerusalema horje po wašnju teho rěčneho časa.

43. A jako te dny dokonjane běchu a wonaj so dom wrócišaj, wosta to džěčo

Jezus we Jerusaleme, a Jozef a jeho mać to njewědžešaj.

44. Wonaj sebi pak pomysliše taj, zo snadź je bjez towaršemi, a přindžešaj wo jeneho dnja puć a pytašaj jeho bjez přěčelemi a znajomnymi.

45. Jako pak jeho njenamakašaj, wrócišaj so, jeho pytajcy k Jeruzalemu.

46. A sta so po třoch dnjach, namakašaj jeho w templu sedžo srjedža bjez wučerjemi, zo wón jich poslučaše a jich woprašowaše.

47. A wšitcy, kiž na njeho posluwachu, dźiwachu so jeho rozuma a jeho wotmołwenja. *Mat. 7, 28. Mark. 1, 22.*

48. A hdyž wonaj jeho wuhladašaj, džiwašaj so njemóžnje. A jeho mać džeše k njemu: Mój syno, čoho dla sy ty namaj tak sćinił? Hlaj, twój nan a ja smój će z tyšnej bolosću pytałaj.

49. A wón džeše k nimaj: Što je, zo staj mje pytałaj? Njewěšaj wój, zo ja byćmam w tym, štož mojeho Wótca je?

50. A wonaj njezrozumišaj to słowo, kotrež wón k nimaj rěčeše.

51. A wón džeše z nimaj dele a přindže do Nacareta a běše jimaj podany. A jeho mać schowa wšitke te słowa w swojej wutrobje. *1 Mójz. 37, 11.*

52. A Jezus přibjeraše na mudrosći a na lětach a na hnadže — pola Boha a čłowjekow.] *1 Sam. 2, 26.*

3. staw

***Janowe pokutne přédowanje
a swědčenje wo Chrystusu.
Chrystusowa křćeńca. Joze-
fowa šlachta.***

1. W pjatnatym léce pak teho kejžorstwa kejžora Tiberiusa, jako Pontius-Pilatus běše bohot w židowskej, a Herodas štyri-fěršta w Galilejskej, a Philipp, jeho bratr, štyri-fěršta we Jturejzkej a w Trachonitiskim kraju, a Lizanias štyri-fěršta we Abilenskej;

2. W času wyšeju měšnikow Han-nasa a Kajphasa: sta so přikaznja Boža k Janej, žachariasowemu synej, w pusćinje.

3. A wón přińdže do wšitkeho wokol-neho kraja wokoło Jordana a přédowaše křćenicu teje pokuty, k wodawanju hrěchow; *Mat. 3, 1. 2. Mark. 1, 4.*

4. Jako steji pisane w knihach tych ryčow Jezajasowych, teho profety, kiž rjeknje: Hlós předarja je w pusćinje; přihotujće puć teho Knjeza a činće jeho šćežki rune. *Jez. 40, 3. Jan. 1, 23.*

5. Wšitke dolhy budža wupjelnjene, a wšitke hory a hórki budža ponižene; a štož křiwe je, budže prawe, a štož njerune budže hladke;

6. A wšitko čelo budže teho zbóžnika Božeho widžeć.

7. A wón džeše k temu ludu, kiž won džeše, zo by so wot njeho dał křćić: Wy ješćerjowy štrycho, što je wam pokazał, zo byšće čekli před tym přichodnym hněwom? *Mat. 3, 7.*

8. Hlajće, činće dostojne plody teje pokuty; a njerjekńće při sebi: My mamy Abrahama za nana. Přetož ja wam praju: Bóh móže temu Abrahamej z tu-tych kamjenjow džěci zbudzić.

9. Ta sekera je pak nětk hižom k korjenju teho drjewja přiložena; kotrež drjewo teho dla dobrych plodow njeprinješe, budže porubane a do wohenja čisnjene.

10. A lud jeho wopraša a džeše: Što dha mamy činić?

11. Wón wotmołwi a džeše k nim: Štóz ma dvě sukni, tón daj temu, kiž žaneje nima; a štóz jědž ma, čin tež tak.

1 Jan. 3, 17.

12. Woni pak tež přińdžechu slonicy, zo bychy so dali křćić, a džachu k njemu: Mištrje, što mamy my činić?

13. Wón pak džeše k nim: Njebjerće wjazy, dyžli wam jepoztajene.

14., Tehdy woprašachu jeho tež wo-jacy a džachu: Štoha mamy my činić? A wón džeše k nim: Nječínće nikomu křiwdu ani njeprawdu a dajće sebi dosć być na wašej mzdže. *3 Mójz. 19, 13.*

***Tekst na 3. njedźelu ad-
wenta. III.***

15. [Jako so pak tón lud nadžiješe, a wšitcy w svojich wutrobach sebi mys-lachu wot Jana, hač wón snadź Chrystus njeje,

16. Wotmołwi Jan a džeše k wšitkim: Ja wšak křću was z wodu; wón pak sylniši za mnu dže, kotrehož njejsym hódny, zo bych ja te rjemjenje jeho črijow rozwjazał; tón samy budže was

ze swjatym Duchom a z wohenjom křící;
Mat. 3, 11. Mark. 1, 8. Jan. 1, 26. Jap. zk. 1, 5. St. 2, 2. St. 11, 16.

17. W kotrehož rucy je tón wějeřny łopač, a wón budže swoje huno wučisćić; a budže pšeńcu do swojeje bróžnje zhromadzić a te pluwy z wěčnym wohenjom spalić.]

18. A wjele druheho wjazy napominaše a připowědaše wón temu ludu.

19. Herodas pak, tón štyrifěršta, jako wón wot njeho bě štrafowany, teje Herodiady, swojeho bratra mandželskeje, a wšech tych złych wěcow dla, kiž Herodas činješe, *Mat. 14, 3. Mark. 6, 17.*

20. Položi wón wyše teho wšitkeho tež Jana do jastwa.

21. A sta so, jako so wšitkón. lud da křić a Jezus tež křćeny bě a k Bohu so modleše, zo so njebjesa wotewrichu; *Mat. 3, 16. Mark. 1, 10. Jan. 1, 32.*

22. A tón swjaty Duch stupi dele w čelnym štalce na njeho jako hoľb, a hlós přińdže z njebjes, kiž džeše: Ty sy mój luby Syn; na tebi mam ja dobre spodobanje. *St. 9, 35.*

23. Wón pak, Jezus, spočawši swój hamt, džeše do třiceteho lěta a bě dźeržany za syna Jozefoweho, kotryž běše syn Eliowy,

24. Tón běše syn Matthatowy, tón běše syn Lewiowy, tón běše syn Melchiowy, tón běše syn Janowy, tón běše syn Jozefowy,

25. Tón běše syn Mattathiasowy, tón běše syn Amosowuy, tón běše syn Nahumowy, tón běše syn Esliowy, tón běše

syn Nangiowy,

26. Tón běše syn Maathowy, tón běše syn Mattathiasowy, tón běše syn Semeowuy, tón běše syn Jozefowy, tón běše syn Judowy,

27. Tón běše syn Johanowy, tón běše syn Reziowy, tón běše syn Zorobabelowy, tón běše syn Salathielowy, tón běše syn Neriowy,

28. Tón běše syn Melchiowy, tón běše syn Addiowy, tón běše syn Kozamowuy, tón běše syn Elmadamowy, tón běše syn Herowy,

29. Tón běše syn Jozeowy, tón běše syn Eliezerowy, tón běše syn Jorimowy, tón běše syn Matthatowy, tón běše syn Lewiowy,

30. Tón běše syn Simeonowy, tón běše syn Judowy, tón běše syn Jozefowy, tón běše syn Jonanowy, tón běše syn Eliakimowy,

31. Tón běše syn Meleowy, tón běše syn Mainanowuy, tón běše syn Mattathowy, tón běše syn Natanowy, tón běše syn Dapitowy,

32. Tón běše syn Jesowy, tón běše syn Obedowy, tón běše syn Boasowy, tón běše syn Salmonowy, tón běše syn Nahasowy,

33. Tón běše syn Aminadabowy, tón běše syn Aramowy, tón běše syn Ezromowy, tón běše syn Pharesowy, tón běše syn Judowy,

34. Tón běše syn Jakubowy, tón běše syn Izaakowy, tón běše syn Abrahamowy, tón běše syn Tharaowy, tón běše syn Nachorowy,

35. Tón běše syn Saruchowy, tón běše syn Ragahowuy, tón běše syn

Phalekowy, tón běše syn Eberowy, tón běše syn Salaowy,

36. Tón běše syn Kainanowy, tón běše syn Arfachzadowy, tón běše syn Semowuy, tón běše syn Noachowy, tón běše syn Lamechowy,

37. Tón běše syn Mathuzalahowy, tón běše syn Enochowy, tón běše syn Jaredowy, tón běše syn Maleleelowy, tón běše syn Kainanowy,

38. Tón běše syn Enozowy, tón běše syn Sethowy, tón běše syn Hadamowy, tón běše Boži.

1 Mójz. 5, 3.

4. staw

Chrystus bu spytowany, přěduje a čini dźiwy.

1. Jezus pak, poľny swjateho Ducha, přińdže zaso wot Jordana a bu wot Ducha do teje pusciny wjedzeny, Mat. 4, 1. Mark. 1, 12.

2. A bu štyrcyći dnjow dolho wot djabola spytany. A njejědźiše ničo w tych samych dnjach; a jako te same běchu skonjane, běše wón potom hlódny. 2 Mójz. 34, 28.

3. Tón djabol pak džeše k njemu: Syli Boži Syn, dha rjekń k tutemu kamjenjej, zo by chłěb był.

4. A Jezus wotmołwi a džeše k njemu: Pisane steji: Čłowjek njeje žiwy wot chłěba sameho, ale wot kóžděho słowa Božeho. 5 Mójz. 8, 3.

5. A tón djabol wjedžeše jeho na wysoku horu a pokaza jemu wšitke

kralestwa teho cyłego swěta we wokomiknjenju.

6. A tón djabol džeše k njemu: Tu móc chcu ja tebi wšitku dać a jich krasnosć, přetož wona je mi podata a ja dam ju, komuž chcu;

7. A budžeš-li so přede mnu modlić, budže wšitko twoje.

8. Jezus pak wotmołwi jemu a džeše: Dži přeč wote mnje, zatanaso; přetož pisane steji: Ty dyrbiš so k Bohu, swojemu Knjezej, modlić a jemu samemu služić. 5 Mójz. 6, 13. St. 10, 12. 20.

9. Tuž wjedžeše wón jeho do Jerusalema a postaji jeho na templa wjerch a džeše k njemu: Syli Boži Syn, pušć so wot tudy dele;

10. Přetož pisane steji: Wón budže svojim jandželam twoje dla přikazać, zo bychy će zwarnowali, Ps. 91, 11.

11. A na rukomaj će njesli, zo by swoju nohu wo kamjeń nihdže njestorčil.

12. Jezus pak wotmołwi a džeše k njemu: Prajene je: Ty njedyrbiš Boha, swojeho Knjeza, spytować. 5 Mójz. 6, 16.

13. A jako tón djabol wšitko spytowanje běše dokonjał, woteńdže wón wot njeho na chwilu.

14. A Jezus wróci so zaso w Ducha mocy do Galilejskeje. A ta ryč wuńdže wot njeho po wšem tym wokolnym kraju. Mat. 4, 12.

15. A wón wučese we jich šulach a bě čezćeny wot wšitkich.

Tekst na 4. njedźelu po třoch kralach. III.

16. [A wón přińdže do Nacareta, hdžež běše horjećechnjeny, a džeše do šule po swojim wašnju na sabatny džen a postanu, zo by lazował. *Mat. 13, 53. 54. Mark. 6, 1.2. Neh. 8, 5.*

17. A teho profety Jezajasa knihi buchu jemu date. A jako wón te knihi wotewri, namaka wón to město, hdžež běše pisane:

18. Duch teho Knjeza je při mni, teho dla, zo wón mje je žalbowal; a je mje posłał, zo bych připowědał chudym to ewangelion; zo bych zahojił rozmjećene wutroby; zo bych předował jatym, zo dyrbja pušćeni być, a slepym to zasowidženje, a rozbitym, zo dyrbja k frejoće wupušćeni być; *Jez. 61, 1.*

19. So bych předował to spodobne lěto teho Knjeza. *3 Mójz. 25, 10.*

20. A jako wón te knihi běše začinił, poda wón je temu služomnikej a synu so. A wšitkich jich woči w tej šuli běchu na njeho wobroćene.

21. Wón pak poča k nim prajić: Džens je tuto pismo dopjelnjene před wašimaj wušomaj.

22. A woni dawachu wšitcy swědčenje wot njeho a džiwachu so tym luboźnym słowam, kotrež z jeho erta džěchu, a džachu: Njeje tutón Jozefowy syn? *Mat. 13, 55. Mark. 6, 3. Jan. 6, 42.*

23. A wón džeše k nim: Wy budžeće zawěrnje to přisłowo ke mni prajić: Lěkarjo, wuztroró so sam. Přetož ka-jke wulke wěcy smy my slyšeli, zo su so w Kapernaumje stałe? Čin tež tak tudy

w swojim wótnym kraju.

24. Wón pak džeše: Zawěrnje, ja praju wam, žadyn profeta njeje spodobny w swojim wótnym kraju. *Mat. 13, 57. Mark. 6, 4. Jan. 4, 44.*

25. Ale we wěrnosći praju ja wam: Wjele běše wudowow we Israelu we Elia-sowym času, jako njebjesa běchu zankn-jene za tři lěta a za šěsć mėsacow, jako wulka drohota běše po wšej zemi; *1 Kral. 17, 1.9. St. 18, 42. Jak. 5, 17.*

26. A wšak k žanej tych samych njebě Elias posłany, chiba do Sarepty Sidonskeje, k jenej wudowje.

27. A wjele wusadnych běše we Is-raelu za profeta Elizy; a wšak žadyn njebě wučisćeny, chiba jeno Naaman, tón Syriski. *2 Kral. 5, 14.*

28. A woni buchu wšitcy napjelnjeni z hněwom w tej šuli, jako to slyšachu;

29. A postanywši wustorčichu jeho z teho města won a wjedžechu jeho hač na wjerch teje hory, na kotrež jich město běše natwarjene, zo bychu jeho dele storčili;

30. Ale wón džěše srjedža přez nich přeč.] *Jan. 8, 59.*

31. A přińdže do Kapernauma, do města Galilejskeje, a wučese jich te sw-jate dny. *Mat. 4, 13. Mark. 1, 21.*

32. A woni džiwachu so jeho wučby; přetož jeho ryč běše mócna. *Mat. 7, 28. 29. Mark. 1, 22. Jan. 7, 46.*

33. Jedyn čłowjek pak běše w šuli, tón běše wobsynjeny z nječistym duchom. A tón z wulkim hłosom zawoła,

34. A džeše: O, što je nam z tobu, Jezuso Nacarenski? Ty sy přišoł nas

skazyć; ja će znaju, štó ty sy, tón sw-
jaty Boží. *Mark. 1, 24. Luk. 1,*
35.

35. A Jezus jemu pohrozy a džeše:
Woněrm a wuńdź wot njeho! A tón čert
powali jeho srjedža bjez nich a wuńdže
z njeho a njewobškodži jeho.

36. A strach přińdže na wšitkich, a
ryčachu bjez sobu a džachu: Kajka je
to wěc? Wón přikazuje z mozu a ze
zamóženjom nječistym ducham, a woni
wukhadžeju.

37. A wot njeho rozeńdže so ryč po
wšěch městach tego wokolneho kraja.

38. Wón pak postanu z teje
šule a přińdže do Šimanoweho doma.
Šimanowa přichodna mać pak běše
z twjerdej zymnu wobdata, a woni
prošachu jeho za nju. *Mat. 8, 14. Mark.*
1, 29.

39. A wón steješe jej k hłowje a
pohrozy zymnej, a wona ju wopuści. A
hnydom staže wona a słužeše jim.

40. A jako slónco běše zašlo, wšitcy,
kiž chorych mějachu na wšelke chorosće,
přinjesechu jich k njemu. A wón na
jeneho kóždého tych samych rucy položi
a wustrowi jich. *Mat. 8, 16. Mark. 1, 32.*

41. Či čerčí wustupichu tež wot jich
wjele, wołachu a džachu: Ty sy Chryst-
tus, tón Syn Boží. A wón pohrozy jim
a njewotpuści jim rěčeć; přetož woni
wědzachu, zo wón je Chrystus.

42. Jako nětk pak džen bu, wuńdže
wón won na puste město; a lud
jeho pytaše a přińdžechu k njemu a
zdžeržachu jeho, zo by wot nich nješo.

43. Wón džeše pak k nim: Ja mam tež
druhim městam to ewangelion předować

wot tego kralestwa Božeho; přetož k
temu sym ja póslany. *Mark. 1, 38.*

44. A wón předowaše w šulach Galile-
jskeje.

5. staw

*Pětra ryby łowjenje; wo
wusadnym a jichtnym;
Mattheja powołanje a
wučomnikow požćenje.*

*Sćenje na 5. njedźelu po
swj. Trojicy.*

1. Sta so pak, jako so lud k njemu
čišćeše, posłuchać Bože słowo, zo wón
steješe pódla Genezarethzkeho jězora,
Mat. 4, 18. Mark. 1, 16.

2. A wuhlada dwě łódži na jězorje
stejo; rybakojo pak běchu z njeju wus-
tupili a płokachu swoje syće;

3. Dha stupi wón do jedneje wot teju
łódžow, kotraž Šimanowa běše, a prošeše
jeho, zo by ju trochu wot brjoha hnuł. A
wón sedžo wučese lud z teje łódže.

4. A hdyž wón běše přestał rěčeć,
džeše wón k Šimanej: Wjes so na
hlubinu a přestrějće swoje syće k łow-
jenju.

5. A Šiman wotmołwi a džeše k
njemu: Mištrje, my smy so cyličku nóc
prócowali a njejsmy ničo nałowili; ale na
twoje słowo chcu ja syć přestrěć.

6. A jako to sčinichu, wobzanknychu
woni wulku syłu rybow, a jich syć so
torhaše.

7. A woni kiwachu swojich towaršow, kotřiž w druhej lódži běchu, zo bychu přišli a jim pomhali ćahnyć. A woni přińdžechu a napjelnichu wobě lódži, tak zo so ponurještej.

8. Jako to Šiman Pětr widžeše, padže wón k Jezusowymaj kolenomaj a džeše: Knježe, dži wote mnje won, přetož ja sym hrěšny čłowjek.

9. Přetož bojosć běše jeho wobdała a wšitkich, kiž z nim běchu, na tym ryby łowjenju, kotrež běchu hromadže warbowali;

10. Teho runja tež Jakuba a Jana, Zebedeowegu synow, kiž běštaj Šimanowaj towaršej. A Jezus džeše k Šimanej: Njebój so; přetož wot nětk budžeš ty ludźi łowić.

11. A woni wjedžechu tej lódži k brjohej a wopuščichu wšitko a džechu za nim.)

12. A sta so, jako wón w jenym měsće běše, a hlaj, tam běše muž poľny wusada. Jako tón Jezusa wuhlada, padže wón na swoje wobličo a prošeše jeho a džeše: Knježe, chzešli, dha móžeš ty mje wučisćić. *Mat. 8, 2. Mark. 1, 40.*

13. A wón přestrě tu ruku a dótkny so jeho a džeše: Ja chcu, budź čisty. A hnydom woteńdže tón wusad wot njeho.

14. A wón poruči jemu, zo by to same nikomu njeprajil; ale woteńdž a pokaž so měšnikej a wopruj za swoje wučisćenje, jako Mójzas je přikazał, jim k swědčenju. *3 Mójz. 14, 2.*

15. Ta ryč wot njeho so pak přeco bóle rozeńdže; a wjele ludźi so zhromadźi, zo bychu jeho slyšeli a přez njeho wustrowjeni byli wot swojich choroscow.

16. Wón pak wustupi do pusćinow a modleše so k Bohu. *Mark. 1, 35.*

17. A sta so na jedyn dzeń, zo wón wučese, a sedžichu tam Farizejscy a pismawučeni, kotřiž běchu so zešli ze wšitkich městow Galilejskeje a Židowskeje a wot Jerusalema. A móc teho Knjeza džěše wot njeho a wustrowi jich.

18. A hlaj, někotři mužoj přinjesechu čłowjeka na poslešču, kotryž běše jichtny; a woni pytachu, kak bychu jeho nutř přinjesli a před njeho položili. *Mat. 9, 2. Mark. 2, 3. Jap. zk. 9, 33.*

19. Jako pak luda dla njenamakachu, na kotrym měsće jeho bychu nutř přinjesli, stupichu woni na chěžu horje a puščichu jeho přez cyhele dele z tym posleščom, srjedža bjez nich, před Jezusa.

20. A jako wón jich wěru widžeše, džeše wón k njemu: Čłowječe, twoje hrěchi su tebi wodate. *Jer. 5, 3. Luk. 7, 48*

21. A pismawučeni a Farizejscy počachu sebi pomyslić a džachu: Štó je tutón, zo wón Bože hanjenje řeči? Štó móže hrěchi wodać, chiba sam Bóh? *Mat. 9, 3. Jez. 43, 25.*

22. Jako pak Jezus jich mysle pytny, wotmołwi wón a džeše k nim: Što wy sebi mysliće we wašich wutrobach? 283. Kotre je lóže, rjeknyć: Twoje hrěchi su tebi wodate? Abo rjeknyć: Postań a chodź? *Mat. 9, 5.*

24. Ale zo byšće wědzeli, zo čłowjeka syn móc ma, na zemi hrěchi wodać, džeše wón k jichtnemu: Ja praju tebi,

stań a wzmi swoje poslešćo a dži do swojeho doma.

25. A hnydom wón stanu před jich wočomaj a wza to poslešćo, na kotrymž wón běše ležal, a džeše do swojeho doma a chwaleše Boha.

26. A woni so wšitcy nastróžichu a chwalachu Boha a buchu poňi bojose a džachu: My smy džens dziwne wěcy widžili.

27. A potom wón wuńdze a wuhlada złonika, z mjenom Lewi, při zli sedžo, a džeše k njemu: Pój za mnu. *Mat. 9, 9. Mark. 2, 14.*

28. A wón wopuści wšitko, stanu a džeše za nim.

29. A tón Lewi přihotowa jemu wulku hosćinu w swojim domje, a wjele słonikow a druhich ludźi sydachu so z nim k blidu. *Mat. 9, 10.*

30. A pismawučeni a Farizejscy mórčachu přećiwo jim a džachu k jeho wučomnikom: Čoho dla jěsće a pijeće wy z złotnikami a z hrěšnikami? *St. 7, 39.*

31. A Jezus wotmołwi a džeše k nim: Čerstwi njepotrjebaju lěkarja, ale chori.

32. Ja sym přišoł, zo bych. hrěšnikow k pokuće wołał, a nic prawych. *Mat. 9, 13.*

33. Woni pak džachu k njemu: Čoho dla počća so Janowi wučomnicy tak často a činja modlitwu k Bohu tak husto, teho runja tež Farizejskich wučomnicy; twoji pat jědža a pija? *Mat. 9, 14, Mank. 2, 18.*

34. Wón pak džeše k nim: Móžeće wy tež kwasarjow k požćenju honić, tak dołho hač nawoženja při nich je?

35. Čas pak přińć budže, zo tón nawoženja wot nich wzaty budže; tehdy w tych dnjach budža so woni posćić.

36. Wón pak tež džeše k nim přiřunanje: So nchtó zapłatu wot nowoje drasty njepřišije k starej drasće; hewak tež to nowe so rostorha; a zapłata wot noweho so njehodži na stare. *Mat. o, 16. Mark. 2, 21.*

37. A nchtó njepjelni mošt do starych sudobjow; tón mošt rostorha hewak to sudobje a budže rozlaty, a to sudobje so skazy;

38. Ale mošt ma so do nowych sudobjow pjelnić, a tak budže woboje zachowane.

39. A njeje nchtó, hdyž pije stare, zo by chcył na měsće noweho; přetož wón rjeknje: Stare je lěpše.

6. staw

Wo wutorhanych kłosach, wuschnjenej rucy, japoštołow powołanju a Chrystusowym přědowanju na polu.

Sćenje na 5. njedźelu po swj. Trojicy.

1. Sta so pak na druhi sabat, zo wón přez žita džeše; a jeho wučomnicy torhachu kłosy a jědžichu te same, lupawši je sebi z rukomaj. *Mat. 12, 1. Mark. 2, 23.*

2. Někotři pak wot tych Farizejskich džachu k nim: Čoho dla činiće wy, štož

so njehodži činić na te swjate dny?

3. A Jezus wotmołwi a džeše k nim: Njejsće wy to lazowali, štož Dawid činješe, jako wón hlódny běše, a či, kotřiž z nim běchu?

4. Kak wón do teho doma Božeho džeše a te chléby teho prjódkkládženja wza a jědžiše a dawaše tež tym, kotřiž při nim běchu; kotrež wšak nchtó jěsć njesmědžeše, chiba sami či měšnicy? 1 *Sam. 21, 6. 2 Mójz. 29, 33. 3 Mójz. 24, 9.*

5. A džeše k nim: Čłowjeka syn je tež knjěz teho sabata. *Mat. 12, 8.*

6. Sta so pak na druhi sabat, zo wón do šule džeše a wučese. A tam běše čłowjek, kotrehož prawa ruka běše wuschnyla. *Mat. 12, 9. Mark. 3, 1.*

7. Ale pismawučeni a Farizejscy kedźbowachu na njeho, hač by wón tež na sabat hojił, zo bychu winu měli jeho wobskorzić.

8. Wón pak pytny jich mysle a džeše k temu čłowjekej z tej suchej ruku: Stawaj a stup hew srjedža. A wón stanu a stupi tam.

9. Tuž džeše Jezus k nim: Ja prašam was, što słuša so činić na te sabaty, dobre abo złe? Žiwjenje zdžeržeć abo skazyć?

10. A wón pohlada na wšitkich wokoło a džeše k temu čłowjekej: Přestrěj swoju ruku. A wón činješe tak. A jeho rucy bu zaso pomhane, zo strowa bu jako ta druha.

11. Woni pak wšitcy buchu tórni a zrěčachu so hromadže, što bychu Jezusej činili.

12. Poda so pak w tym času, zo wón so k Bohu modlić na horu woteńdže; a

wón tam wosta přez nóc na modlitwje k Bohu.

13. A hdyž džen bu, zawoła wón svojich wučomnikow k sebi a wuzwoli wot nich dwanaće, kotrychž wón tež japoštołow mjenowaše: *Mat. 10, 1. Mark. 3, 13. 14.*

14. Šimana, kotremuž wón tež to mjeno Pětr da; a Handrija, jeho bratra; Jakuba a Jana, Philippa a Bartromja;

15. Mattheja a Thomaša; Jakuba, Alfeoweho syna, a Šimana, kotryž bu mjenowany surownik.

16. Judaša, Jakuboweho syna; a Judaša Jšariotha, kotryž pak jeho přeradnik bu.

17. A wón džeše dele z nimi a zasta na polu, tež ta syła jeho wučomnikow a wulka zhromadźizna ludži ze wšeho židowskeho kraja a z Jerusalema a z Tira a ze Sidona, z po mórskich městow,

18. Kotřiž běchu přišli, zo bychu jeho slyšeli a zahojeni byli wot svojich choroscow; a kotřiž wot nječistych duchow běchu čwilowani, či sami buchu wšitcy wustrowjeni.

19. A wšitkón lud žadaše so jeho dótknyć; přetož móc džeše wot njeho, a wón zahoji wšitkich.

20. Wón pak pozběhnu swojej woči na svojich wučomnikow a džeše: Zbóžni sće wy chudži; přetož to kralestwo Bože je waše. *Mat. 5, 3.*

21. Zbóžni sće wy, kiž wy tudy hlódziće; přetož wy budžeće nasyceni. Zbóžni sće wy, kiž wy tudy plakaće; přetož wy budžeće so smjeć. *Zjew. 7, 16. Ps. 126, 5. 6. Jez. 61, 3.*

22. Zbóžni sće wy, hdyž was ludžo

hidža a hdyž was wustorkaju a swarja was a začisnu waše mjen jako zle, čłowjekoweho syna dla.

23. Wjeselće so tehdy a poskočće; přetož hlajće, waša mzda je wulka w njebjesach. Přetož tego runja činjachu jich wótcojo tež profetam.

24. Ale běda wam bohatym; přetož wy maće swój trošt přeč. *Am. 6, 1.*

25. Běda wam, kiž wy nasyćeni sće; přetož wy budžeće hlódni. Běda wam, kiž wy so tudy smějeće; přetož wy budžeće plakać a skiwlić. *Jez. 10, 16. St. 65, 13. 14.*

26. Běda wam, hdyž wšitcy wot was derje ryča; tego runja činjachu jich wótcojo tež falšnym profetam.

27. Ale wam ja praju, kiž wy posлуhaće: Lubujće swojich njeprěcelow. Činće tym derje, kotřiž was hidža. *Mat. 5, 44.*

28. Žohnujće tych, kiž was pokleja. A prošće za tych, kiž wam njeprawje činja.

29. A štóž će dyri na lico, nastaj jemu tež to druhe. A štóž tebi mantl wozmj, temu ty tež tu suknju njewobara.

30. Štóž će pak prosy, temu daj; a štóž tebi to twoje wozmj, nježadaj jo zaso.

31. A kaž wy chceće, zo bych wam ludžo činili, tak wy tež jim činće. *Tob. 4, 16. Mat. 7, 12.*

32. Přetož hdyž tych lubujeće, kiž was lubuja, kajki maće wy z tego džak? Přetož hrěšnicy lubuja tež tych, wot kotrychž woni budža lubowani. *Mat. 5, 46.*

33. A hdyž budžeće derje činić jeno tym, kiž wam derje činja, kajki džak wy

z tego maće? Přetož hrěšnicy to same tež činja.

34. A budžeće-li jeno tym požčować, wot kotrychž so nadźijeće zaso brać, kajki maće wy džak z tego? Přetož hrěšnicy hrěšnikam tež tak požčuja, zo bych woni tego runja zaso brali. *5*

Móž. 15, 8. Mat. 5, 42.

35. Tuž wšak lubujće tež wašich njeprěcelow; a činće dobre a požčujće tak, zo ničo za to so njenadźijeće: dha budže waša mzda wulka a budžeće džěci tego najwyšeho; přetož wón tež je dobroćiwý nad nježakomnymi a złymi. *Ps. 37, 26.*

Sćenje na 4. njedźelu po swj. Trojicy.

36. [Teho dla budžće smilni, jako tež waš Wóćez smilny je.

37. Njesudžće, dha tež wy njebudžeće sudženi. Njezatamajće, dha tež wy njebudžeće zatamani. Wodajće, dha wam budže wodate. *Rom. 2, 1.*

38. Dawajće, dha wam budže date. Dobra, natłóćena, natšasena a kopata měra budže wam do wašeho klina data; přetož runje z tej měru, z kotrejž wy měriće, budže wam zaso mēřjene. *Mat. 7, 2. Mark. 4, 24.*

39. Wón pak praješe jim jene přirunanje: Móže tež slepy slepemu puć pokazać? Njebudžetaj wonaj wobaj do jamy padnyć? *Mat. 15, 14.*

40. Wućomnik njeje přez swojeho mištra; hdyž wućomnik je jako jeho mištr, dha je wón došoł. *Mat. 10, 24. Jan. 13, 16. St. 15, 20.*

41. Što pak widziš třesku w swojeho bratra woku, a hrjady ty w swojim woku njepytnejš? *Mat. 7, 3.*

42. Abo kak móžeš rjeknyć k swojemu bratřej: Bratře, njech tebi tu třesku z twojeho woka wučahnu; a ty sam njewidziš teje hrjady w swojim woku? Ty hejchlerjo, wučehn prjedy tu hrjadu ze swojeho woka a dohladaš so potom, zo by tu třesku ze swojeho bratra woka wučahnył.)

43. Přetož tón dobry štom njeje, kiž zhnily plód přinjes; a žadyn zhnily štom njeje, kiž by dobry plód přinjesl. *Mat. 7, 17. St. 12, 33.*

44. Přetož kóždy dobry štom budže po swojim plodže pónaty. Přetož wot černjow nješčipaju figi, ani z hlownonza winowe kiće.

45. Dobry čłowjek přinjes dobre z dobrego šaza swojeje wutroby; a zły čłowjek přinjese zle z teho zleho šaza swojeje wutroby. Přetož čohož wutroba poňa je, to přez rt wuńdže. *Mat. 12, 35.*

46. Što wy mi pak rěkaće Knjez Knjez, a nječiniće, štož ja wam praju? *Mat. 7, 21.*

47. Štóz ke mni přińdže a słyši moje ryče a čini te same, ja chcu wam teho zjewić, komu wón je podobny. *Rom. 2, 13. Jak. 1, 22.*

48. Wón je podobny tajkemu čłowjekej, kiž chěžu twarješe, kopaše a hluboko ryješe, a založi grunt na skału. Jako so pak powodjenje sta, wobroći so ta rěka na tu samu chěžu, ale njemóžeše ju hnuć; přetož wona běše na skału založena.

49. Štóz pak słyši a nječini te same,

tón je podobny na tajkeho čłowjeka, kotryž swój dom staji na zemju bjez grunta; a ta rěka na njón biješe, a wón hnydom padže, a sta so na tym domje wulki torh.

7. staw

Wo hejtmanowym wotročku; młodźencu w Nainje; Janu a jeho wučomnikach; wulkej hrěšnicy.

1. Jako wón pak před tym ludom běše wurěčał, džeše wón do Kapernauma.

2. A jeneho hejtmana služomnik, kotrehož wón sebi wysocy wažeše, ležeše smjertnje chory. *Mat. 8, 5.*

3. Jako tón pak wot Jezusa słyšeše, pósła wón k njemu tych. Židow starších a da jeho prosyć, zo by přišoł a jeho služomnika wustrowił.

4. Jako woni pak k Jezusej přińdžechu, prošachu jeho swěru a džachu: Wón je hódny, zo by ty jemu to sćinił;

5. Přetož wón lubuje naš lud a je nam šulu natwaril.

6. Jezus teho dla džeše z nimi tam. A jako wón nětk njedaloko wot chěže běše, pósła tón hejtman k njemu přecelow a da jemu prajić: Knježe, njeprócuj so, přetož ja hódny njejsym, zo by ty pod moju třechu šoł; *Mat. 8, 8.*

7. A teho dla ja tež so sameho za hódneho njejsym dzeržał, zo bych k tebi přišoł. Ale rjekn jeno slovo, dha budže mój služomnik wustrowjeny.

8. Přetož tež ja sym čłowjek, wyšnosći podaty, a mam wojakow pod sobu; a rjeknu k jenemu: Dži tam, a wón dže tam; a k druhemu: Přińdź sem, a wón přińdže; a k mojemu služomnikej: Čiń ty to, a wón čini.

9. Jako pak Jezus to słyšeše, džiwaše wón so jemu a wobroći so k ludu, kotryž za nim džeše, a džeše: Ja praju wam: Tajku wěru njejsym ja we Israelu namakał.

10. A jako zaso dom přińdžechu, kotřiž běchu posłani, namakachu woni teho choreho wotročka čerstweho.

Sćenje na 16. njedźelu po swj. Trojicy.

11. A nazajtra so sta, zo wón do města z mjenom Nain džeše; a jeho posłow džeše wjele z nim a wjele luda.

12. Jako wón pak blisko k měščanskim wrotam přińdže, hlaj, tam njesechu morweho won, kiž běše jedyn jenički syn swojeje maćerje, a wona běše z wudowu; a wjele luda z města džeše z njeju.

1 Kral. 17, 17.

13. A jako ju tón Knjez wuhlada, bě jemu teje sameje žel a džeše k njej: Njeplač!

Mat. 9, 36. Jer. 31, 16.

14. A přistupiwszy dótknu so teho kašća; či nošerjo pak zastachu. A wón džeše: Młodźenco, ja praju či, stań horje!

Mark. 5, 41.

15. A tón morwy zebra so horje a poča řećeć. A wón da jeho jeho maćeri.

2 Kral. 4, 36.

16. Bojosć pak jich wšitkich zapopadže, a chwalachu Boha a džachu:

Wulki profeta je bjez nami postanyl, a Bóh je k swojemu ludu pohladał.

17. A ta ryč wot njeho wuńdže po cyłym židowskim a po wšěm wokolnym kraju.

18. A to wšitko zjewichu Janej jeho wučomnicy. Tuž zawoła Jan swojeju wučomnikow dweju,

Mat. 11, 2.

19. Pósla jeju k Jezusej a da jemu powjedzić: Sy ty tón samy, kotryž ma přińć, abo dyrbimy druhého čakać?

20. Jako teho dla taj mužej k njemu přińdžeštaj, džeštaj wonaj: Jan, tón křćenik, je naju k tebi posłał a da tebi powjedzić: Sy ty, kotryž přińć ma, abo dyrbimy druhého čakać?

21. W tej samej štundze zahoji wón pak jich wjele wot choroscow a čwilow a zlych duchow, a wjele slepym da wón z hnadu, zo widźichu.

22. A Jezus wotmołwi a džeše k nimaj: Džitaj a powjeztaj Janej, štož wój staj widžila a słyšala: Sslepi widža, chromi chodža, wusadni budža čisći, hłuši słyša, morwi budža zbudženi a chudym budže to ewangelion přédowane;

Jez. 35, 5. Mat. 11, 5.

23. A zbóžny je, kiž so na mni nje-pohórši.

Mat. 11,

6.

24. Hdyž pak taj poslať Janowaj běštaj wotešlať, poča wón k ludu wot Jana řećeć: Što sće wy do teje pusćiny wušli hladać? Chcyšće sćinu widžeć, kotruž wětr tam a sem chabla?

25. Abo što sće wy wušli hladać: Chcyšće čłowjeka w mjehkich drastach widžeć? Hlajće, kiž w krasnych drastach a w lóštach žiwi su, či su w kralowskich

hrodach.

26. Abo što sće wy wušli hladać? Chcyšće profeta widzieć? Haj, ja praju wam, kotryž wjazy je, dyžli profeta.

27. Wón je tón samy, wot kotrehož steji pisane: Hlaj, ja pósćelu mojeho jandžela prjedy twojeho wobliča, kotryž přihotować ma twój puć prjedy tebjje. *Mal. 3, 1. Mat. 11, 10.*

28. Přetož ja praju wam, zo bjez tymi, kiž so wot žónskich su narodžili, njeje žadyn wjetši profeta, dyžli Jan, tón krčćenik; kotryž pak mjeńši je w kralestwe Božim, tón je wjetši, dyžli wón. *St. 1, 15.*

29. A wšitkón lud, kotryž jeho słyšeše, a slonicy pónachu Boha za praweho a dachu so krčić z Janowej krčćenicu.

30. Ale Farizejscy a pismawučeni zaccpěchu Božu radu přeciwo samym sebi a njedachu so wot njeho krčić.

31. Ale tón Knjez džeše: Komu dyrby ja teho dla tych ludźi tuteje šlachty přirunać, a komu su woni podobni? *Mat. 11, 16.*

32. Woni su podobni džěcom, kiž na torhošću sedža a jene na druhe wołaju a praja: My smy wam pizkali, a wy njejsće rejwali; my smy wam na plač zpěwali, a wy njejsće plakali.

33. Přetož Jan, tón krčćenik, je přišoł a njejědžiše chléba ani njepiješe wina; a wy prajiće, zo ma čerta.

34. Čłowjeka syn je tež přišoł, jě a pije; a wy prajiće: Hlaj, tón čłowjek je žračk a winowy wopilc, slonikow a hrěšnikow přecel.

35. A ta mudrosć dyrbi so dać

k prawu wodzić wot wšitkich swojich džěci.

Tekst na 22. njedźelu po swj. Trojicy. IV.

36. [Jedyn pak bjez Farizejskimi prošeše jeho, zo by z nim jědl. A wón zańdže do doma teho Farizejskeho a synu so za blido.

37. A hlaj, žónska běše w měsće, ta běše hrěšnica. Jako tuta zhoni, zo wón so běše k blidu sydneyl w domje teho Farizejskeho, přinjese wona škleńcu ze žalbu,

38. A stupi zady k jeho nohomaj a plakaše; a poča jeho nohi ze sylzami maćeć a trěješe je z włosami swojeje hlowy a wokošowaše jeho nohi a namaza je ze žalbu.

39. Jako pak to tón Farizejski widžeše, kiž jeho prosyl běše, praješe wón při sebi sam a džeše: Hdy by tón profeta był, dha by wón wědzał, što a kaka ta žónska je, kiž so jeho dótk; přetož wona je hrěšnica.

40. Jezus pak wotmołwi a džeše k njemu: Šimanje, ja mam ći něšto prajić. Wón pak džeše: Praj, mištrje.

41. Někajki lichownik měješe dweju dołžnikow; jedyn bě winowaty pjeć stow krošow, tón druhi pak poł sta.

42. Hdyž pak wonaj njeměještaj zaplaćić, spuści wón woběmaj tón dołh. Kotry dha, powjes mi, bjez nimaj budže jeho najbóle lubować?

43. Šiman wotmołwi a džeše: Mi so zda, zo tón, kotremuž wón najwjacy je

spuščil. Wón pak džeše k njemu: Ty sy prawje sudžil.

44. A wón so wobroći k tej žónskej a džeše k Šimanej: Widžiš ty tu žónsku? Ja sym přišol do twojeho doma, ty mi njejsy wody dał k mojima; nohomaj; ta pak je mojej nocy ze sylzami mačala a z włosami swojeje hlavy trěla. *1 Mójz. 18, 4.*

45. Ty njejsy mje wokošal; ta pak, po tym hač je nutř přišla, njeje přestala mojej nocy wokošować.

46. Ty njejsy moju hlavu z wolijom pomazal; wona pak je mojej nocy ze žalbu namazala.

47. Teho dla praju ci: Jej je wjele hrěchow spuščene, dha je wona wjele lubowała; komuž pak mało spuščene budže, tón mało lubuje.

48. A wón džeše k njej: Tebi su twoje hrěchi wodate. *Mat. 9, 2.*

49. Tuž počachu ci, kiž z nim za blidom sedžichu, sami při sebi prajić: Štó je tón, kiž tež hrěchi wodawa? *Mat. 9, 3.*

50. Wón pak džeše k žónskej: Twoja wěra je će wozbožila; dži z měrom. *Mark. 5, 34.*

8. staw

Wo symjenzu Božeho słowa, njewjedrje na morju, wobsynjenym, chorej žonje a Jairowej džowčičcy.

1. A sta so potom, zo wón chodžeše po městach a měztkach a

prědowaše a připowědaše to ewangelion wot kralestwa Božeho; a ci dwanaćo běchu z nim,

2. K temu tež někotre žónske, kotrež wón běše wustrowil wot zlych duchow a chorosćow; te běchu Marja, kotrejž Madlena rěkachu, wot kotrejež běše sydom čertow wuchło, *Mark. 15, 40.*

3. A Johanna, Chuzowa mandželska, teho zastojnika Herodašoweho, a Suzanna, a wjele druhich, kotrež jemu služachu wot swojeho zamóženja. Scenje na njedželu Sexagezima.

4. [Jako so pak wjele luda běše hromadu zešlo a ze wšěch městow k Jezusej chwatachu, džeše wón přez přirunanje: *Mat. 13, 3. Mark. 4, 2.*

5. Syjer džěše, zo by rozsył swoje symjo; a jako wón syješe, padže někotre při puću a bu podteptane, a ptaki pod njebjesami zežrachu jo.

6. A někotre padže na skału; a hdyž zeńdže, wuschnu wone, teho dla, zo wlohi njeměješe.

7. A někotre padže srjedža do černjow; a te černje rosčechu sobu a zadusychu jo.

8. A někotre padže na dobrou rolu; a jako bě zešlo, přinjese stokróćne plody. A hdyž to wurjeknu, zawoła wón: Štóz ma wuši k poslušanju, tón poslušaj! *1 Mójz. 26, 12.*

9. Jeho wučomnicy pak jeho woprašachu a džachu: Što by to přirunanje było?

10. Wón pak džeše: Wam je date, zo byšće wědzeli te potajnstwa Božeho kralestwa; druhim pak w přirunanjach, zo bychy njewidželi, hač runje widža, a

njezrozumili, hač runje słyša. Jez. 6, 9. 10. Mat. 13, 14. Mark. 4, 12. Jan. 12, 40. Jap. zk. 28, 26. Rom. 11, 8.

11. To pak je to přirunanje: To symjo je słowo Bože.

12. Ći pak při puću su, kotřiž jo słyša, potom přińdže čert a zebjerje to słowo z jich wutrobow, zo bychu njewěřili a zbóžni njebyli.

13. Ći pak na skale, hdyž słowo słyša, wozmu to same z wjesołosću horje; a Ći nimaju korjenja; na čas woni wěrja, ale w času spytowanja přestupja.

14. Kotrež pak do černjow padže, su Ći, hdyž jo su słyšeli, dha chodža pod starosćemi, bohatstwom a lóštami teho žiwjenja a budža zadušení a njeprinjesu žane plody.

15. To pak na dobrej roli su Ći, kiž słowo słyša a zachowaju jo w pěknjej a dobrej wutrobje a prinjesu plody w sčerpliwosći.] Hebr. 10, 36.

16. Nichtó pak njezaswěći swěcu a přikrywa ju ze sudobjom abo staji ju pod ławu; ale wón ju na swěčnik staji, zo bychu Ći, kotřiž nutschodža, swětło widžili. Mat. 5, 15. Mark. 4, 21.

17. Přetož ničo njeje tak potajene, zo by zjewjene njebyło a njeje ničo tak skradžu, zo by póznate njebyło a na swětło njeprišlo. Mat. 10, 26. Mark. 4, 22. Luk. 12, 2.

18. Hlajće teho dla, kak posłuchaće. Přetož štóž ma, temu budže date, a štóž nima, wot teho budže wzate tež to, štož so jemu zda, zo wón ma. Mat. 13, 12. St. 25, 29. Mark. 4, 25.

19. Tehdy pak přińdžechu k njemu jeho mać a bratřjo a njemóžachu luda

dla k njemu přistupić. Mat. 12, 46. Mark. 3, 31.

20. A woni jemu to powědžichu, rjeknywši: Twoja mać a twoji bratřjo steja wonkach a chcedža Će widžeć.

21. Wón pak wotmołwi a džeše k nim: Moja mać a moji bratřjo su Ći, kotřiž Bože słowo słyša a činja to same.

22. A sta so w tych dnjach jenym, zo wón do łódže stupi ze swojimi wučomnikami. A wón džeše k nim: Přewjezmy so přez jězor. A woni wotstorčichu tu łódž wot brjoha. Mat. 8, 23. Mark. 4, 36.

23. A jako woni so wjezechu, wusny wón. A wichor přińdže na tón jězor, a žolmy nadpadžechu jich, a běchu we wulkej strachosći.

24. Woni pak zbudžichu jeho přistupiwi a džachu: Mištrje, mištrje, my woznjemy kónc! A wón postanu a naswari tón wětr a to šumjenje teje wody; a wone přesta a bu čišina.

25. Wón džeše pak k nim: Hdže je waša wěra? Woni so pak bojachu a džiwachu so a džachu bjez sobu: Štó wšak je tutón? Přetož wón přikaže tež wětrám a wodže, a wone su jemu poslušne. Mat. 8, 26.

26. A woni wjezechu so dale do kraja Gadarenskeho, kotryž je napřećiwo Galilejskemu. Mat. 8, 28. Mark. 5, 1.

27. A hdyž wón na zemju wustupi, zetka jeho jedyn muž z teho města, kotryž měješe čertow wot dolheho časa; a wón njewoblekaše so žanu drastu a nje-wosta w žanej chěži, ale w rowach.

28. Jako wón pak Jezusa wuhlada, wołaše wón a padnu před nim dele a

zawoła z wulkim hłosom a džeše: Što je mi z tobu, Jezuso, ty Syno Boha wjeršneho? Ja prošu će, nječwiluj mje. *Mat. 8, 20.*

29. Přetož wón prikaza temu nječistemu duchu, zo by z teho čłowjeka wušoł; přetož wón běše jeho dolhi čas čwilował. A wón běše z rječazami zwjazany a w putach jaty; wón pak rostorže te zwjazki a bu honjeny wot čerta do pusćinow.

30. A Jezus wopraša jeho a džeše: Kajke maš mjeno? Wón džeše: Legion; přetož wjele čertow běše do njeho zalěžło.

31. A woni prošachu jeho, zo by jim njepríkazał do teje hłubokosće hić.

32. Wulke stadło swini so pak tam na horje paseše. A woni jeho prošachu, zo by jim wotpušćil do tych samych zańć; a wón jim wotpušćil.

33. Tuž wuńdžechu ći čerći z teho čłowjeka a stupichu do tych swini; a to stadło storči so jene dobo do jězora a tepichu so.

34. Jako pak pastyrjo widžichu, što so sta, ćeknychu woni a připowjedachu šedši to same w měsće a na wsach.

35. A woni wuńdžechu, zo bychy widžili, što so běše stało; a přińdžechu k Jezusej a namakachu teho čłowjeka, wot kotrehož ći čerći běchu wušli, sedžo k Jezusowymaj nohomaj, wobleženeho a rozumneho, a stróžichu so.

36. A kotřiž to běchu widžili, připowjedachu tež to same jim, kak tón wobsynjeny běše wočerstwil.

37. A wšitka zhromadźizna tych wokolnych Gadarenskich krajow prošese

jeho, zo by wot nich wotešoł. Přetož woni běchu z wulkej bojosću napjel-njeni. A wón stupi do teje łódže a wróći so zaso.

38. Tón muž pak jeho prošese, wot kotrehož ći čerći běchu wušli, zo by směl při nim być. Ale Jezus pušćil jeho přec wot sebje a džeše:

39. Dži zaso do swojeho doma a praj, kajku wulku wěc tebi Bóh činil je. A wón woteńdže a přédowaše po cyłym měsće, kak wulke wěcy jemu Jezus činil běše.

40. A sta so, jako Jezus zaso přińdže, wza jeho tón lud horje; přetož woni wšitcy na njeho wočakowachu.

41. A hlaj, muž přińdže, z mjenom Jairus, kotryž wyši teje šule běše, a padže Jezusej k nohomaj a prošese jeho, zo by chcył sobu do jeho doma zańć. *Mat. 9, 18. Mark. 5, 22.*

42. Přetož wón měješe jeničku džowku, kotraž běše wokoło dwanaće lět, a ta mrěješe. A jako wón džěše, ćišćachu jeho ludžo.

43. A běše žónska, kotraž dwanaće lět swoju krejnicu běše ćerpiła a swoje cyłe zamóženje na lékařow wažiła a njemóžeše wot — hnydom staže. žaneho wustrowjena być. *Mat. 9, 20. Mark. 5, 25.*

44. Ta přistupi zady a dótknu so jeho drasty wobrubu, a hnydom přesta jej ta njemóc.

45. A Jezus džeše: Štó je so mje dótknył? Jako woni pak wšitcy přějachu, džeše Pětr a kotřiž z nim běchu: Mištrje, tón lud će ćišći a tlóći; a ty prajiš: Štó je so mje dótknył?

46. Jezus pak džeše: Wón je so mje něchtó dótknył; přetož ja čuju, zo je móc wote mnje šla.

47. Jako pak ta sama žónska widžeše, zo potajna njeběše, přińdže wona třepotajo a padže před njeho; a powědaše jemu přede všem ludom, čoho dla so jeho je dótkla a kak hnydom je wustrowjena.

48. Wón pak džeše k njej: Budź dobreje nadźije, moja džowka, twoja wěra je tebi pomhała; dži z měrom.

49. Jako wón hišće rěčeše, přińdže jedyn wot čeledže teho šulskeho wyšeho a džeše k njemu: Twoja džowka je wumřěla; njeprócuj teho mištra.

50. Jako pak Jezus to słyšeše, wotmołwi wón jemu a džeše: Njebój so; wěr jeno, dha budže wona strowa.

51. Jako wón pak do teje chěže džěše, njewotpušći wón nikomu sobu nutř hić, chiba Pětrej a Jakubej a Janej a teho džěsća nanej a maćeri.

52. Woni pak plakachu wšitcy a žarowachu ju. Wón pak džeše: fěršta, Njeplaćće; wona njeje wumřěla, ale spi.

53. A woni so jemu wusmjachu; přetož woni wědzachu derje, zo běše wumřěla.

54. Wón pak wuhna wšitkich won a wza ju za ruku, zawoła a džeše: Holčo, stań!

55. A jeje duch wróci so, a wona N. t. A wón přikaza, zo bychu jej jěsć dali.

56. A jeje staršej džiwaštaj so njemóžnje. Wón pak přikaza jim, zo bychu nikomu njeprajili to, štož so běše stało. *St. 5, 14. Mark. 7, 36.*

9. staw

Wo dwanaće japoštołach, pječ pokrutach, Chrystusowym překrasnjenju a čerpjenju, wučomnikow lakomnosći po prózdnej česći a chodženju za Jezusom.

1. Wón zawoła pak svojich dwanaće wučomnikow hromadu a da jim móc a zamóženje nade wšitkimi djabołami a zo bychu chorosće zahojili. *Mat. 10, 1. Mark. 3, 13. St. 6, 7.*

2. A pósła jich, zo bychu to kralestwo Bože předowali a chorych wustrowili;

3. A džeše k nim: Ničo njebjerce sobu na puć, ani kija ani waćoka ani chlěba ani pjenjez; ani po dwěmaj suknjomaj jedyn njemějće. *Mat. 10, 9. Mark. 6, 8.*

4. A hdžež do doma póńdžeće, tam wostańće, hač wy tam wuńdžeće.

5. A kotřiž was horje njewozmu, wuńdže z teho sameho města a střasće tež tón proch z wašich nohow, k swědčenju na nich. *Mat. 10, 14. Jap. zk. 13, 51.*

6. Tuž wuńdžechu woni a chodžachu po měztkach a předowachu to ewangelion a hojachu wsudžom.

7. Herodas pak, tón štyrisłyšeše wšitko, štož so přez njeho sta; a staraše so jara, dokelž wot někotrych bě prajene, zo Jan wot morwych je stanył; *Mat. 14, 1. Mark. 6, 14.*

8. Wot někotrych pak, zo so Elias je zjewił; a wot někotrych, zo tych starych profetow jedyn je stanył.

9. A Herodas džeše: Janej sym ja sćat; štó je pak tón samy, wot kotrehož ja tajke wěcy słyšu? A žadaše jeho wohladać.

10. A či japoštoli přinǵdžechu zaso a prajachu jemu, kak wulke wěcy běchu činili; a wón wza jich k sebi a wotz-tupi wosebje do puzteho města při tym měsće, kotremuž rěkachu Bethzaida. *Mat. 14, 13. Mark. 6, 32.*

11. Jako to pak ludžo pytnychu, čehnjechu woni za nim; a wón jich k sebi pušći a praješe jim wot kralestwa Božeho a zahoji, kotřiž zahojenja potr-jebachu.

12. Džeń so pak poča pochileć. Tuž přistupichu či dwanaćo a džachu k njemu: Pušć tón lud wot sebje, zo bychu woni do tych městow wokoło a do wsow šli, tak zo bychu woni hospodu a jědź sebi namakali; přetož my smy tudy w pusćinje. *Mat. 14, 15. Mark. 6, 35. Jan. 6, 5.*

13. Wón pak džeše k nim: Dajće wy jim pojěsć. A woni džachu: My nimamy wjazy hač pječ pokrutkow a dvě rybje; chiba zo bychmy šli a nakupili na wšitkón tutón lud jědže.

14 (Přetož muskich běše wokoło pječ tawzynt.) Wón pak džeše k svojim wučomnikam: Njech woni so zesydaju, w kóždym rjadu po pječ džesać.

15. A woni sćinichu tak a zesydachu so wšitcy.

16. A wón wza te pječ pokroty a tej dvě rybje a pohlada k njebjesam a požohnowa a łamaše je a poda je tym wučomnikam, zo bychu před lud kładli.

17. A woni jědžichu a buchu wšitcy

nasyćeni; a bu zebrane, štož běše jim zbytk wostało, kruškow dwanaće kor-bow. *2 Kral. 4,*

44.

18. A sta so, jako wón so wosebje sam modleše a jeho wučomnicy při nim běchu; tuž wopraš a wón jich a džeše: Štó praja ludžo, zo ja sym?

19. Woni pak wotmołwichu a džachu: Woni praja, zo sy Jan, tón křćenik; někotři pak praja, zo sy Elias; a někotři, zo tych starych profetow jedyn je postanył. *Mat. 14, 2. Mark. 6, 14.*

20. A wón džeše k nim: Štó pak wy prajiće, zo ja sym? Tuž wotmołwi Pětr a džeše: Ty sy Chrystus, Boži Syn. *Mat. 16, 16. Mark. 8, 29. Jan. 1, 49.*

21. A wón pohrozy jim a přikaza, zo bychu to nikomu njepowědzeli,

22. A džeše: Přetož člorózki syn dyrbi wjele čerpić a być začisnjeny wot starších a wyších měšnikow a pis-mawučenych a morjeny być a na třeći džeń horje stanuć. *Mat. 17, 22. St. 20, 17. 18. Mark. 9, 31. Luk. 18, 32. 33.*

23. K nim wšitkim pak džeše wón: Chce-li štó za mnu přińć, tón zaprěj so sam a bjer swój křiž na so wšědnje a pój za mnu. *Mat. 10, 38. St. 16, 24. Mark. 8, 34.*

24. Přetož štóž swoje žiwjenje chce zachować, tón budže jo zhubić; štóž pak swoje žiwjenje zhubi moje dla, tón budže to same zachować.

25. A kajki wužitk by čłowjek měł, hdy by runje wšitkón swět dobył a zhubił so sam abo so sam wobškodził?

26. Štóž so pak mje a mojich słowow hanibuje, teho budže so tón člorózki syn

tež hanibować, hdyž wón budže přińc w swojej krasnosći a teho Wótca a tych swjatych jandželow. *Mat. 10, 33. Mark. 8, 38. Luk. 12, 9. 2 Tim. 1, 12. St. 2, 12.*

27. Ja pak wam zawěrnje praju, zo někotři wot tych, kiž tudy steja, smjerće njebudža woptać, hač su to kralestwo Bože widžili.

28. A sta so po tych samych ryčach, jako za wósom dnjow, zo wón k sebi wza Pětra a Jana a Jakuba a stupi na horu, zo by so modlił. *Mat. 17, 1. Mark. 9, 2.*

29. A jako wón so modleše, bu tón šalt jeho wobliča hinaši, a jeho drasta bu běla a jasnješe so.

30. A hlaj, dwaj mužej ryčestaj z nim, kotrajž běštaj Mójzas a Elias.

31. Taj zjewištaj so w krasnosći a ryčestaj wot jeho wuchoda, kotryž wón dyrbyeše dopjelnic we Jerusalemj.

32. Pětr pak a kotrajž z nim běštaj, běchu poľni spanja. A jako wotzućichu, widžichu woni jeho krasnosť a teju dweju mužow při nim stejo.

33. A poda so, jako wonaj wot njeho běštaj wotešaj, džeše Pětr k Jezusej: Mištrje, tudy nam je dobre być; teho dla sćińmy tři hěty, tebi jenu, Mójzasej jenu a Eliasej jenu. A wón njewědžeše, što rěčeše.

34. Jako wón pak to rěčeše, přińdže mrócel a wobchłódkowa jich. A woni so stróžichu, jako jich ta mrócel wobćahnu.

35. A hlós so sta z teje mrócele, kiž džeše: Tutón je mój luby Syn, teho wy poslušajće. *Mat. 3, 17. Mark. 1, 11.*

36. A hdyž so tón hlós sta, bě Jezus sam namakany. A woni zamjelčachu a njezewichu nikomu ničo w tych samych

dnjach, štož běchu widžili.

37. Sta so pak nazajtra, jako woni z teje hory dele džěchu, přińdže jim napřećiwo wulki lud. *Mat. 17, 14. Mark. 9, 14.*

38. A hlaj, muž z teho luda zawoła a džeše: Mištrje, ja prošu će, wohladaj wšak mojeho syna; přetož wón je mój jenički syn.

39. A hlaj, tón duch jeho popanje, a wón hnydom zakřiči, a wón jeho torha, zo pěni; a lědom wot njeho woteńdže, hdyž jeho je potorhał.

40. A ja sym twójich wučomnikow prosył, zo bychu jeho wuhnali; ale woni njemóžachu.

41. Tuž wotmołwi Jezus a džeše: O ty njewěrna a přewróćena šlachta, kak doľho dyrby ja při was być a was ćerpić? Přiwjedź hew twójeho syna.

42. A w tym, jako wón k njemu přińdže, torhaše a drěješe jeho tón čert. Jezus pak pohrozy temu nječistemu duchu a wustrowi teho hólca a poda jeho jeho nanej zaso.

43. A woni nastróžichu so wšitcy na tej krasnosći bójskej. Jako woni so pak wšitcy dźiwachu na wšitkim, štož Jezus činješe, džeše wón k swojim wučomnikam:

44. Wzmiće wy k wašimaj wušomaj tute ryče; přetož člorózki syn dyrbi podaty być do rukow tych čłowjekow. *Mat. 17, 22.*

45. Ale to słowo woni njezrozumichu, a běše před nimi potajene, zo woni to njewopšijachu; a bojachu so, zo bychu jeho wo to same słowo woprašeli. *St. 18, 34.*

46. Mysl pak tež přińdže bjez nich, kotry by bjez nimi dyrbjal najwjětši być.

Mat. 18, 1. Mark. 9, 34.

47. Jako pak Jezus tu mysl jich wutroby widžeše, wza wón džěćo a postaji to same pódla sebje,

48. A džeše k nim: Štóz tuto džěćo horje wozmje w mojim mjenje, tón wozmje mje horje; a štóz mje horje wozmje, tón wozmje teho horje, kiž mje je pósłał. Štóz pak mjeiši je bjez wami wšitkimi, tón budže wulki. *Mat. 10, 40. Jan. 13, 20.*

49. Tuž wotmołwi Jan a džeše: Mištrje, my widžichmy jeneho, kotryž čertow won honješe w twojim mjenje; a my jemu njewotpušćichmy, teho dla, zo njechodži za tobu z nami. *Mark. 9, 38. 4 Mójz. 11, 27.*

50. A Jezus džeše k njemu: Njewo-barajće jemu; přetož štóz přeciwo nam njeje, tón je za nas. *St. 11, 23. Mat. 12, 30.*

Tekst na njedźelu Remi-nizcere. III.

51. Sta so pak, jako čas běše dopjel-njeny, zo wón dyrbjěše wot tudy přeč wzaty być, wobroći wón swoje wobličo runje, zo by do Jerusalema šoł.

52. A wón pósła prjedy sebje pósłow, a či džěchu a přińdžechu do jeneho Samaritskeho městka, zo bychu jemu hospodu přihtowali. *Jan. 4, 4.*

53. Ale či jeho njewzachu horje, dokelž wón swoje wobličo běše wobrocił k hiću do Jerusalema.

54. Jako pak to jeho wučomnikaj, Jakub a Jan, widžeštaj, džeštaj wonaj: Knježe, chceš-li, dha chcemój mój rjeknyć, zo by woheń z njebjes panul a spalil jich, jako tež Elias činješe? *2*

Kral. 1, 10. 12.

55. Ale Jezus so wobroći, pohrozy jimaj a džeše: Njewěštaj, kajkeho ducha džěsći wój staj?

56. Přetož čłoski syn njeje přišoł, zo by čłowjekow duše skazył, ale zo by je zdžerzał.]

Tekst na 3. njedźelu po swj. Trojicy. IV.

[A woni džěchu do druheho městka. *Jan. 3, 17. St. 12, 47.*

57. Sta so pak, zo ducy na puću jedyn k njemu džeše: Ja za tobu pónđu, hdžež ty pónďžeš, Knježe. *Mat. 8, 19.*

58. A Jezus džeše k njemu: Liški maju jamy, a ptaki pod njebjesami maju hnězda; ale čłowjeka syn nima, hdžež by hłowu pochilił.

59. Tež pak k druhemu džeše wón: Pój za mnu. Tón pak džeše: Knježe, wotpušć mi, zo bych prjedy šoł mojeho nana pohrjebać. *Mat. 8, 21.*

60. Ale Jezus džeše k njemu: Njeh morwi svojich morwych hrjebaju; ale ty dži a připowědaj to kralestwo Bože. *Mat. 8, 22.*

61. Tež pak druhi džeše: Knježe, ja chcu za tobu hić; wotpušć mi pak prjedy, zo so wužohnuju z tymi, kiž w mojim domje su. *1 Kral. 19, 20.*

62. Jezus pak džeše k njemu: Žadyn, kotryž swojej rucy k pluhej

přiľoži a wohlada so nazady, njeje derje přiřetowany k kralestwu Božemu.] *Přisl 26, 11. 2 Pětr. 2, 20.*

10. staw

Wo 70 wučomnikach, bženju ewangelija, puću k žiwjenju a Marćinej prócy.

1. Potom wuzwoli tón Knjez tež druhich sydom džesać a pósła jich po dvěmaj prjedy so do wšitkich městow a wsow, hdžež wón mysleše přińć;

2. A džeše k nim: žné su wulke, ale dželaćerjow je mało; prošće teho Knjeza tych žnjow, zo by wón dželaćerjow pósłał do svojich žnjow. *Jan. 4, 35. Mat. 9, 37. 38.*

3. Džiće; hlaj, ja pósćelu was jako jehnjata srjedža bjez wjelki. *Mat. 10, 16.*

4. Njenošće ani móšnje ani rancy ani črije; a njepoztrorbóće nikoho na drozy. *Mat. 10, 9. Mark. 6, 8.*

5. A do kajkehož doma wy zańdžeće, dha rjekńće najprjedy: Měr temu domej!

6. A budže-li tam džěco měra, dha budže waš měr na nim wotpoćować; jeli zo pak nic, dha budže so waš měr zaso k wam wobroćić.

7. W tym samym domje pak wostańće; jěsće a pijće, štož woni maju. Přetož dželaćer je swojeje mzdy hódny. Njehodźće z doma do doma. *5 Mójz. 24, 14. Mat. 10, 10. 1 Kor. 9, 14. 1 Tim. 5, 18.*

8. A do kajkehož města wy přińdžeće, a woni was horje wozmu, dha jěsće, štož wam budže prjódknošene; *Mat. 10, 11.*

9. A zahojće chorych, kotřiž tam su, a powěšće jim: Kralestwo Bože je blisko k wam přišlo.

10. Do kajkehož města wy pak přińdžeće, a woni was horje njewozmu, džiće won na jeho hasy a rjekńće:

11. Tež tón proch, kiž so nas je přiřał wot wašeho města, wotbijemy my na was; ale wšak to wjedzić dyrbiće, zo to kralestwo Bože je blisko k wam přišlo. *Mat. 10, 14.*

12. Ja praju pak wam, zo Sodomej lóže budže na tamnym dnju dyžli tajkemu městu.

13. Běda tebi, Chorazin! Běda tebi, Bethzaida! Přetož hdy bychy tajke skutki w Tirusu a Sidonje so — stałe, kajkež pola was so su stałe, woni bychy dawno w měše a w popjele sedželi a pokutu činili. *Mat. 11, 21.*

14. Dha wšak Tirej a Sidonej lóže budže na sudže, dyžli wam.

15. A ty Kapernaum, kiž sy hač do tych njebjes pozběhnjene, ty budžeš hač do hele dele storčene.

16. Štóz was posłucha, tón posłucha mje; a štóz was zaspi, tón zaspi mje; štóz pak mje zaspi, tón teho zaspi, kotryž mje pósłał je. *Mat. 10, 40. Jan. 13, 20.*

17. Či sydomdžesaćo pak přińdžechu zaso z wjesołosću a džachu: Knježe, tež čerći su nam w twojim mjenje podaći.

18. Wón pak džeše k nim: Ja sym widźił satana jako błysk padaceho z nje-bja. *Zjew. 12, 8. 9.*

19. Hlajće, ja sym wam móc dał, zo byšće teptali na hady a na skorpiony a na wšitku móc teho njeprěćela; a ničo was njebudže wobškodzić. *Ps. 91, 13.*

20. Dha wšak na tym so njezwjeselće, zo wam duchojo su podaći; wjeselće so pak, zo waše mjena w njebjesach su pisane. *Phil. 4, 3.*

21. W tej samej štundže zwjeseli so Jezus w duchu a džeše: Ja chwalu će, Wótče a Knježe njebyes a zemje, zo ty to rozumnym a mudrym sy potajil a sy to same zjewil tym móličkim. Haj, Wótče, tak je so lubiło před tobu. *Mat. 11, 25. 1 Kor. 1, 27.*

22. Wšitko je mi podate wot mojeho Wótca. A ničto njewě, što tón Syn je, chiba jeno tón Wótč; a što tón Wótč je, chiba jeno tón Syn, a komuž tón Syn by chcył zjewić. *Ps. 8, 7. Mat. 11, 27. St. 28, 18. Jan. 1, 18. St. 6, 46.*

Sćenje na 13. njeźelu po swj. Trojicy.

23. [A wón wobroći so k swojim wučomnikam a džeše wosebje: Zbóžne su te woči, kiž widža, štož wy widźiće. *Mat. 13, 16. 1 Kral. 10, 8.*

24. Přetož ja praju wam, zo wjele profetow a kralow su chcyli widzieć, štož wy widźiće, a njejsu jo widźili; a słyšeć, štož wy słyšiće, a njejsu jo słyšeli. *1 Pětr. 1, 10.*

25. A hlaj, tuž stanu někajki pis-mawučeny, spytowaše jeho a džeše: Mištrje, što mam ja činić, zo bych wěčne

žiwjenje herbowal? *Mat. 22, 35. Mark. 12, 28.*

26. Wón pak džeše k njemu: Kak steji pisane w zakonju? kak lazuješ?

27. Wón wotmołwi a džeše: Ty dyrbiš Boha, swojeho Knjeza, lubować z cyłej swojej wutrobu, z cyłej swojej dušu, z cyłej swojej mozu a ze wšej swojej myslu; a swojeho bližšeho jako sam so. *5 Móž. 6, 5. 3 Móž. 19, 18. Mark. 12, 30. 31.*

28. Wón pak džeše k njemu: Ty sy prawje wotmołwil; čin to, dha budžeš žiwy. *3 Móž. 18, 5.*

29. Wón pak chcyše so sam prawy činić a džeše k Jezusej: Štóha dha je mój bližši? *2 Móž. 2, 18.*

30. Jezus pak wotmołwi a džeše: Jedyn čłowjek džeše wot Jerusalema dele k Jerichu a padže bjez rubježnikow; či wuslekachu a zranichu jeho, džěchu swój puć a wostajichu jeho napoľ morweho ležo.

31. Sta so pak njenadźujzy, zo jedyn měšnik po tej samej drozy džěše; a jako wón jeho pytnu, winu so na bok a pominu so jeho.

32. Teho runja tež Lewita, jako wón tam přińdže a jeho wuhlada, džěše wón nimo na bok.

33. Jedyn Samaritski pak čehnješe po drozy, přińdže k njemu; a jako wón jeho wuhlada, bě jemu jeho žel, *Ez. 16, 6.*

34. A přistupiwiš k njemu wobali jeho rany a linu do nich wolij a wino; a zběhnywši jeho na swoje skoćo wjedžeše jeho do hospody a pytaše jeho.

35. Nazajtra pak da wón so na puć a wućeže dwaj krošej a da jeju hospodarjej

a džeše k njemu: Pytaj jeho; a budžeš-li što wjazy na njeho wažić, chcu ja či zaplaćić, hdyž zaso přińdu.

36. Kotry dha bjez tymi třjomi zda so tebi, zo je bližši był temu, kiž bjez rubježnikow panuť běše?

37. Wón pak džeše: Tón, kiž smilnosť na nim wopokazał je. Tuž džeše Jezus k njemu: Dži a čín tež teje runosće]

Sćenje na 21. njedźelu po swjatej Trojicy.

38. [Sta so pak, jako woni na puću běchu, zo wón do jeneho městka zańdže. A jena žónska, z mjenom Martha, wza jeho horje do swojeho doma. Jan. 11, 1. St. 12,2.3.

39. A ta měješe sotru, tej rěkachu Marja, kotraž sedžo k Jezusowymaj nomaj na jeho ryč posłuchaše.

40. Martha pak tam a sem běhajo so jara prócowaše, zo by jemu služiła. A přistupiwszy k njemu džeše: Knježe, njerodžiš ty ničo, zo moja sotra wostajiwši mje da mi samej služić? Rjekn jej teho dla, zo by mi tež pomhała.

41. Jezus pak wotmołwi a džeše k nej: Martha, Martha, ty so jara staraš a so wulcy prócuješ;

42. Ale jene je nuzne. Marja pak je sebi dobry džěl wuzwoliła, kotryž wot njeje wzaty njebudže.] Ps. 27, 4. Mat. 6, 33.

11. staw

Knjezowa modlitwa, móc modlenja, wuhnaće čerta, žadanje zejchow, wo hóstnym a chłostacym přědowanju Chrystusowym.

1. A sta so, zo wón běše na jenym měsće a so modleše. A jako wón běše přestał, džeše jedyn wot jeho wučomnikow k njemu: Knježe, nawuč nas k Bohu so modlić, jako tež Jan swojich wučomnikow je wučil.

2. Wón pak džeše k nim: Hdyž wy so k Bohu modliće, dha rjekńće: Naš Wótče, kiž sy w njebjesach, swjećene budź twoje mjeno. Twoje kralestwo přińdź. Twoja wola so stań, kaž w njebjesach, tak tež na zemi. Mat. 6, 9.

3. Daj nam naš všedny chléb přeco.

4. A wodaj nam naše hrěchi; přetož tež my wodawamy všitkim, kiž nam winowaći su. A njewjedź nas do spytowanja, ale wumož nas wot teho zleho.

5. Tež džeše wón k nim: Štó je bjez wami, kiž ma přecela a šoł k njemu wo pońocy a rjeknył k njemu: Luby přecelo, poč mi třoch pokrutow chléba;

6. Přetož mój přecel je ke mni z drohi přišoł, a ja nimam ničo, zo bych jemu prjódk položil;

7. A wón nutrkach wotmołwił a prajił: Njebudź mi wobćežny; durje su hižom zanknjene a moje džěcatka su zo mnu w komorje; ja njemóžu stanuć, zo bych tebi dał.

8. Ja praju wam, hdy by wón runje njestanuł a jemu njedał, dokelž jeho přećel je, dha však jeho njehanibiteho prošnja dla budže wón stanuć a jemu dać, kaž wjele wón potrjeba. *St. 18, 5.*

9. A ja wam tež praju: Prošće, a budže wam date; pytajće, a budžeće namakać; klapajće, a wam budže wotewrjene. *Mat. 7, 7. Mark. 11, 24. Jan. 16, 23. 24.*

10. Přetož kóždy, kiž prosy, bjerje; a štóž pyta, tón namaka; a štóž klapa, temu budže wotewrjene.

11. Hdže pak prosy bjez wami syn nana pře chléb, kotryž by jemu kamjeń za njón podał? A hdyž wón pře rybu prosy, a wón jemu za rybu hada podał?

12. Abo tež hdyž wón pře jeho prosy, zo by wón jemu skorpiona za to dał?

13. Hdyž teho dla wuy, kiž zli sće, móžeće wašim džěcom dobre dary dawać, wjele wjazy budže waš njebjeski Wótc teho swjateho Ducha dać tym, kotřiž jeho proša.

14. A wón wuhna čerta, a tón bě němý. Wono so pak sta, jako čert bě wušoł, rěčeše tón němý. A ludžo so dźiwachu. *Mat. 12, 22.*

15. Někotři pak bjez nimi džachu: Wón honi čertow won přez Beelzebuba, tych čertow wyšeho. *Mat. 12, 24.*

16. Druzy pak spytowachu jeho a žadachu zejch wot jeho z njebjes. *Mat. 9, 34. St. 12, 38. 39. Mark. 3, 22.*

17. Wón pak zrozumi jich mysle a džeše k nim: Kóžde kralestwo, kotřež samo ze sobu přez jene njeje, budže wupuscene, a jena chěža pada na druhu.

18. Njeje-li pak tež zatan sam ze sobu

přez jene, kak chce jeho kralestwo wobstać? Dokelž wy prajíce, zo ja čertow přez Beelzebuba won honju.

19. Hdyž ja pak přez Beelzebuba čertow won honju, přez koho dha honja jich waše džěci won? Teho dla budža wone waši sudnicy.

20. Jeli zo ja pak přez Boži porst čertow won honju, dha přińdže ždyn Bože kralestwo k wam. *2 Mójz. 8, 19.*

21. Hdyž sylny wobronjeny swój hród wobarnuje, dha wostanje jeho zamóženje z měrom.

22. Ale hdyž sylniši na njeho přińdže a jeho přewinje, dha wozmjje jemu cyłu brón, na kotruž wón so spušeše, a rozdžěli jeho rubjenstwo. *Kol. 2, 15.*

23. Štóž zo mnu njeje, tón je přećiwo mi; a štóž zo mnu njehromadźi, tón rozsypje. *Mat. 12, 30.*

24. Hdyž nječisty duch z čłowjeka wuńdže, přechodźi wón suche města a pyta wotpočinka; a hdyž njenamaka, rjeknje wón: Ja chcu so zaso wrócić do swojeho doma, z kotrehož wušoł sym. *Mat. 12, 43.*

25. A hdyž přińdže, namaka wón tón dom z chošćišćemi mječeny a wuhotowany.

26. Tehdy dže wón a wozmjje sydom druhich duchow k sebi, kotřiž hórši su dyžli wón sam; a hdyž tam zańdu, bydla woni tam, a budže na posledku z tym samym čłowjekom hórje, dyžli z přědka bě. *Jan. 5, 14.*

27. Poda so pak, jako wón to rěčeše, dha pozběže jena žónska bjez ludom swój hlós a džeše k njemu: Zbóžny je tón žiwot, kiž će nosył je, a te nadra,

kotrež ty zyzał sy. *Luk. 1, 28. 30. 48.*

28. Wón pak džeše: Haj, zbóžni su ci, kiž Bože słowo słyša a to same wobarnuja. *Mat. 7, 21.*

29. Tón lud so pak přičišća. Tuž poča wón a džeše: Tuta šlachta je zła, wona požada zejch; a ji njebudže žadyn zejch daty, chiba zejch teho profety Jonasa. *Mat. 16, 4.*

30. Přetož jako Jonas běše zejch tym Niniwitiskim, tak tež budže člorózki syn tutej šlachće. *Jon. 2, 12.*

31. Ta kralowa wot połdnja budže postanyć před sudom z tymi ludźimi tuteje šlachty a budže jich zatamać; přetož wona přińdže wot kóncow teje zemje, zo by słyšała tu mudrosć Salomonowu. A hlaj, tudy je wjazy dyžli Salomo. *1 Kral. 10, 1. 2 Kron. 9, 1. Mat. 12, 42.*

32. Ludžo z Niniwa budža postupić před sudom z tej šlachtu a budža ju zatamać; přetož woni činjachu pokutu na Jonasowe pře dowanje. A hlaj, tudy je wjazy dyžli Jonas. *Jon. 3, 5. Mat. 12, 41.*

33. Nichtó pak swěcu njezaswěći a staji ju do potajneho města, tež nic pod kórc, ale na swěčnik, tak zo kotřiž nutř chodža, to swětło widža. *St. 8, 16. Mat. 5, 15. Mark. 4, 21.*

34. Twojeho ćěla swěca je twoje woko. Budže-li teho dla twoje woko čiste, dha budže twoje cyłe ćelo jasne. Budže-li pak twoje woko zle, dha tež twoje ćelo čemne budže.

35. Hladaj teho dla, zo by to swětło, kotrež je w tebi, čemnosć njebyło.

36. Hdyž teho dla twoje ćelo cyłe jasne budže, tak zo žaneho kusa wot čemneho nima, dha budže wone wšitko tak jasne, zo će jako swěca z jasnosću rozswětlić budže.

37. Jako wón pak w tej řeči běše, prošeše jeho jedyn Farizejski, zo by z nim wobjedował. A wón džeše nutř a synu so za blido.

38. Jako pak tón Farizejski to widžeše, podžiwa wón so, zo so do wobjeda zmył njeběše. *Mat. 15, 2.*

39. Tón Knjez pak džeše k njemu: Wy Farizejscy čisćíce zwonka khany a šklě; ale to, štož nutrkach we was je, je poľne rubježnistwa a złošće. *St. 18, 11. 12. Mat. 15, 3. St. 23, 25.*

40. Wy blazni, měníće wy, zo znutskach je čiste, štož je čiste zwonkach?

41. Ale wšak z teho, štož nutrkach je, dajće jaľmožinu, a hlaj, dha budže wam wšitko čiste.

42. Ale běda wam Farizejskim, kiž wy džesatk dawaće wot mjetlički a ruty a wot wšelkeho zela, nimo pak chodźiće před prawdosću a před lubosću Božej. To by trjeba było, zo byšće jo činili a tamne tež njewostajili. *Mat. 23, 28.*

43. Běda wam Farizejskim, zo wy radži w šulach na wyšich městach sydaće a słyšiće radži, hdyž was ludžo na torhošćach postrowja. *Mat. 23, 6. Mark. 12, 39. Luk. 20, 46.*

44. Běda wam, wy pismawučeni a Farizejscy, wy ludakojo, wy sće jako te zakryte rowy, po kotrychž ludžo chodža a wo nich njewědža. *Mat. 23, 27.*

45. Tuž wotmoľwi jedyn wot tych za-

konikow a džeše k njemu: Mištrje, z tymi słowami haniš ty tež nas.

46. Wón pak džeše: A běda tež wam zakonikam; přetož wy wobćežujuće čłowjekow z njenošnymi břmjenjemi a sami so tych břmjenjow tež nic z jenym porstom njedótkaće. *Jezj. 10, 1. Mat. 23, 4. Jap. zk. 15, 10.*

47. Běda wam, přetož wy twariće rowy tych profetow; waši wótcjo su jich pak morili. *Mat. 23, 29.*

48. Zawěšće, tak wy wobswědčíte, zo přizwolíte k wašich wótcow jich skutkam; přetož woni su jich skóncowali, wy pak twariće jich rowy.

49. Teho dla praji ta mudrosć Boža: Ja chcu profetow a japoštołow k nim pósłać, a wot tych samych budža woni někotrych morić a někotrych přescěhać; *Mat. 10, 16.*

50. Tak zo by požadana byla wot tuteje šlachty krej wšitkich tych profetow, kiž je rozlata wot založenja teho swěta,

51. Wot Abeloweje krwě hač do krwě Zachariasoweje, kotryž kónc wza bjez wołtarjom a templom. Zawěšće, ja praju wam: To budže wot teje šlachty požadane. *1 Mójz. 4, 8. 2 Kron. 24, 20. 21. Mat. 23, 35.*

52. Běda wam zakonikam; přetož wy sće kluč teho póznaća přeč wzali. Wy nutř njepřinďžeće a wobaraće tym, kiž nutř chcedža.

53. Jako wón pak to k nim řečeše, počachu ći pismawučeni a Farizejscy so surowje na njeho dać a jemu ze wšelkim woprašowanjom hubje zatykać;

54. Lakawši na njeho a pytašwi, hdy

bychu něšto wuhnać móhli z jeho erta, zo bychu jeho wobskoržili. *Kn. mudr. 2, 12.*

12. staw

Wo wěry wosebnosćach a zadžěwkach.

1. Na to pak, jako so tón lud zhromadzi a jich na někotry tawzynt běše, tak zo jedyn na druheho teptaše; tuž poča wón powjedać svojim wučomnikam a džeše: Najprjedy hladajće so Farizejskeho kwasa, kotryž je to hejchleřstwo. *Mat. 16, 6. Mark. 8, 15.*

2. Přetož nič njeje potajene, zo by njebyło zjewjene, ani skradnje, zo by njepřišlo k wědženju. *Mark. 4, 22.*

3. Teho dla, štož wy w ćmje prajiće, to budže na swětym słyšane; a štož wy w komorach šepćaće do wucha, to budže na třěchach připowědane. *Mat. 10, 26.*

Tekst na nowe lěto. III.

4. [Ja praju pak wam, mojim přećelam: Njestrachujće so tych, kiž ćělo zabija a potom nič wjazy činić njemóža. *Mat. 10, 28.*

5. Ja chcu pak wam zjewić, koho so bojeć maće: Bójće so teho, kotryž, hdyž wón je morił, tež móc ma, ćisnyć do teje hele. Haj, ja praju wam, teho so bójće.

6. Njepředawaju pječ wroblow za dwaj małaj pjenježkaj? Dha wšak před Bohom wot tych samych tež nic jedyn njeje zapomnjeny.

7. Tež su te włosy na vašich hłowach wšitke rachnowane. Teho dla njebójće so; wy sće lěpši, dyžli wjele wroblow. *2 Sam. 14, 11.*

8. Ja pak wam praju: Štóz mje pónaje před čłowjekami, teho budže tež člorózki syn pónač před Božimi jandželemi. *Mat. 10, 82.*

9. Štóz mje pak zapře před čłowjekami, tón budže zapřety před Božimi jandželemi.]

10. A štóz rěči słowo přećiwo čłorskemu synej, temu dyrbi wodate być; štóz pak hani swjateho Ducha, temu njebudže wodate. *Mat. 12, 31. Mark. 3, 28. 29.*

11. Hdyž woni was pak budža wodzić do swojich šulow a před tu wyšnosť a před tych mócných; dha njestarajće so, kak abo što wy wotmołwić, abo što wy prajić maće. *Mat. 10, 19.*

12. Přetož swjaty Duch budže was w tej samej štundže nawučić, što wy prajić maće.

13. Jedyn pak z teho luda džeše k njemu: Mištrje, rjeknú mojemu bratřej, zo by wón zo mnu to herbstwo rozdželił.

14. Wón pak džeše k njemu: Čłowječe, što je mje za sudnika postajil abo za dželnika nad wamaj?

15. A džeše k nimaj: Hladajće a warnujće so před lakomstwom; přetož ničto njeje žiwy wot teho, zo ma wjele kubłow. *1 Tim. 6, 10. Mat. 4, 4.*

16. A wón praješe jim přirunanje a džeše: Bohaty muž běše, teho polo běše derje přinjesło.

17. Teho dla wón při sebi sam mysleše a džeše: Što mam ja činić? Ja ni-

mam rum, hdžež bych swoje płody zhromadził.

18. A džeše: To chcu ja činić: Ja chcu swoju bróžeń wotłamać a wjetšu natwarić, a chcu do njeje zhromadzić wšitko, štož mi je narostło, a swoje kubła;

19. A chcu rjeknyć k swojej duši: Luba duša, ty maš wjele kubła nahromadženeho na wjele lět; měj nětk wotpočink; jěs, pij a budž dobreje mysle. *Sir. 11, 18. 19.*

20. Ale Bóh džeše k njemu: Ty blaznje, w tej nocy budže twoja duša wot tebe zasožadana; a čej budže, štož ty sy přihotował?

21. Tak je, štóz sebi čazy zhromadzuje a njeje bohaty w Bosy.

22. Wón pak džeše k swojim wučomnikam: Teho dla praju ja wam: Njestarajće so wo waše žiwjenje, što byšće jědli; ani wo waš žiwot, z čim byšće so wodžewali. *Mat. 6, 25. 31. 1 Pětr. 5, 7.*

23. Žiwjenje je wjazy, dyžli khošt, a žiwot wjazy, dyžli drasta.

24. Kedžbujće na rapaki; wone njesyju, tež něžnu, tež nimaju pincu ani bróžeń, a Bóh je wšak zežiwi. Kak wjele sće pak wy lěpši, dyžli ptaki! *Ps. 147, 9.*

25. Što pak je bjez wami, kiž so by mohł jedyn loć dlěžši činić, hač wón so runje wo to stara?

26. Hdyž teho dla to mjenše njezamóžeće, čoho dla staraće so wy wo to druhe?

27. Kedžbujće na te lilije na polu, kak wone rostu; wone njedžělaju, tež njepřadu. Ja praju pak wam, zo tež Sa-

lomon we wšitkej swojej krasnosći njeje tak wodžety był, jako jena tych samych.

28. Hdyž pak tu trawu, kotraž džens na polu je a jutze do pjezy budže ćisnjena, Bóh tak wodžewa, čím bóle budže wón was wodžewać, wy małowěrní!

29. Teho dla tež wy njepytajće teho, što byšće jědli abo što byšće pili; a njelětajće vysoko z wašimi myslimi.

30. Přetož wšěch tych wěcow hladaju póhanjo na swěće; ale waš Wótca wě derje, zo wy to potrjebaće. *Mat. 6, 32.*

31. Wjele wjazy pytajće kralestwo Bóže, dha budže wam to wšitko přidate.

32. Njebój so, ty móličke stadlo; přetož wašeho Wótca spodobanje je, wam to kralestwo dać. *Mat. 11, 26.*

33. Předajće, štož maće, a dajće jałmožinu. Činće sebi měški, kotrež so njezestarja, šaz, kiž w njebjesach njehinje, k kotremuž žadyn paduch přińc njemóže ani mól jón njeskazy. *Mat. 6, 20.*

34 Přetož hdžež je waš šaz, tam budže tež waša wutroba.

35. Njeh su waše bjedra wopasane a waše swěcy zaswěćene; *Jer. 1, 17. 1 Pětr. 1, 13. Mat. 25, 1.*

36. A budžće podobni tym ludžom, kotřiž na swojeho knjeza čakaju, hdyž wón z kwasa zaso dom dže, zo bychu jemu, hdyž přińdže a kłapa, hnydom wotewrili.

37. Zbóžni su ći sami wotročcy, kotrychž tón Knjez přišedši namaka, zo woni wachuja. Zawěrnje, ja praju wam, wón budže so podpasac a jim kazać, so za blido sydnyc, a budže přistupic a jim

služic.

Jan. 13, 4.

38. A přińdže-li wón w druhej waše abo w třećej waše a jich tak namaka; zbóžni su tajcy wotročcy.

39. To pak maće wjedzić: Hdy by hozpodar wědzał, w kotrej štundže by paduch přišoł, by wón zawěsće wachował a njedał do swojeho doma so łamac. *1 Thes. 5, 2.*

40. Teho dla budžće wy tež hotowi; přetož člorózki syn budže přińc w tej štundže, w kotrejž so wy njenadžijeće. *Mat. 24, 44.*

41. Pětr pak džeše k njemu: Knježe, ryčiš ty to přirunanje jeno k nam, abo tež k wšitkim?

Tekst na 9. njedželu po swj. Trojicy. IV.

42. [Tón Knjez pak džeše: Što měniš ty, je tón najaty swěrný a mudry zastojućnik, kotrehož jeho knjez je postajił na swoju čeledź, zo by jim w prawym času jich potrebu dał? *Mat. 24, 45.*

43. Zbóžny je tón wotroček, hdyž jeho knjez tak jeho činjo namaka, hdyž přińdže.

44. Ja praju wam zawěrnje, wón budže jeho na wšitko, štož wón ma, postajić.

45. Budže-li pak tón samy wotroček w swojej wutrobje rjeknyć: Mój knjez so dlěji přińc; a počnje bić wotročkow a džowki, tež jěsć a pić a so wopić:

46. Dha budže teho sameho wotročka knjez přińc tón džeń, kotryž so njenadžije, a w tej štundže, wo kotrejž wón

njewě; a budže jeho wotehnać a jemu jeho mzdu dać z njeswěrnymi.

47. Tón samy wotročk pak, kiž swojeho knjeza wolu znaje a njeje so přihotował, njeje tež činił po jeho woli, tón budže jara šwikany. *Jak. 4, 17.*

48. Štóz pak njeznaje a čini, zo šwikanja hódne je, tón budže mjenje šwikany. Komuž pak wjele date je, wot teho budže so wjele pytać; a komuž je wjele poručene, wot teho budže so tež wjele požadać.]

49. Ja sym přišoł, zo bych woheń zapalił na zemi; a što chcył ja radšo, hač zo by so hižom horil!

50. Ale ja mam so prjedy dać křćić z křćenicu; a kak tyšnje mi je, hač dokonjane budže! *Mat. 20, 22.*

51. Nadžijeće so, zo sym přišoł měř dać na zemi? wam: Ně, ale njejednotu. *Mat. 10, 34.*

52. Přetož wot nětk budža pječo w jenym domje, kiž přez jene njejsu; třjo budža přeciwo dwěmaj, a dwaj přeciwo třjom.

53. Nan budže přeciwo synej a syn přeciwo nanej; mać přeciwo džowcy a džowka přeciwo maćeri; přichodna mać přeciwo přichodnej džowcy a přichodna džowka přeciwo přichodnej maćeri.

Tekst na 27. njedźelu po swj. Trojicy. IV.

54. [Wón tež pak k tym ludžom džeše: Hdyž widžiće, zo mrócel wot wječora horje dže, dha wy hnydom prajiće: Dešč póndže; tež so tak stanje. *Mat. 16, 2.*

55. A hdyž wot połdnja wětr duje, prajiće wy : Horco budže; a stanje so tak.

56. Wy bładnicy, na zemju a na njejesa wy so wustejiće; kak dha, zo wy so nětk do teho časa njewustejiće? *Jan. 4, 35.*

57. Čoho dla pak wy njesudžiće sami po sebi, štož prawe je?]

58. Hdyž ty teho dla ze swojim přeciwnikom před knjeza džeš, prócuj so hnydom wo to na puću, zo by ty jeho mohl z dobrym wotbyć; zo by tebje wón snadnje nječahnył před sudnika, a sudnik by će njepodał bércej, a bėrc čisnył će do jastwa. *Přisl. 25, 8. Mat. 5, 25.*

59. Ja praju ěi, ty tam njebudžeš wuńć, hač tež najposlenju šerpatku njezaplaćiš.

13. staw

Pokutne přėdowanje wo wutupjenju Galilejskich, figowym štomje, wo chorej žonje, wo ewangeliju, wuskich wrotach a wupusćenju Jerusalemskim.

1. Někotři pak w tym samym času tam běchu, kotřiž jemu připowjedachu wot tych Galilejskich, kotrychž krej Pilatus z jich woporami běše změšał.

2. A Jezus wotmołwi a džeše k nim: Zda so wam, zo ěi sami Galilejscy su wjetši hrěšnicy byli, dyžli wšitcy druzi Galilejscy, dokelž woni to su ćerpili?

3. Ja praju: Ně; ale, njebudžeće-li so wy polěpšeć, budžeće wy runje tak wšitcy kónc wzać.

4. Abo zda so wam, zo či wósomnaćo, na kotrychž tón tórm w Silohi padže a zarazy jich, su sami wina přede wšitkimi čłowjekami byli, kiž we Jerusalemjje přebywaju?

5. Ja praju: Ně; ale njebudžeće-li wy so polěpšeć, budžeće wy runje tak wšitcy kónc wzać.

Sćenje na 20. njeźelu po swj. Trojicy.

6. [Wón powědaše jim pak to přirunanje: Jedyn čłowjek měješe figowy štom, kiž běše šćěpjeny w jeho winicy; a wón přińdže a pytaše plody na nim a njenamaka ničo.

7. Tuž džeše wón k winicarjej: Hlaj, ja sym tři lěta přišoł a plody pytał na tym figowcu a ničo njenamakał; porubaj jón; što wón zemju zadžěwa?

8. Wón pak wotmołwi a džeše k njemu: Knježe, wostaj jón hišće to lěto, hač jón wobkopam a pohnoju,

9. Hdy by wón chcył plody přinjesć; jeli zo njeprinjese, dha potom jón porubaj.]

10. Wón wučese pak w jenej šuli na sabat.

11. A hlaj, tam běše žónska, kotraž měješe ducha teje chorosće wósomnaće lět, a wona běše pochilena, tak zo njemóžeše nikak prawje horje pohladać.

12. Jako ju pak Jezus wuhlada, zawoła wón ju k sebi a džeše k njej:

Zónska, budž spuścena wot swojeje chorosće.

13. A położy rucy na nju; a hnydom bě wona prosta a chwaleše Boha. *Mark. 7, 32.*

14. Tuž wotmołwi tón šulski wyši, kiž so hněwaše, zo Jezus na sabat běše hojił, a džeše k ludu: Šěsć dnjow je, přez kotrež my móžemy džělać; na tych samych přińdžće a dajće so zahojić, a nic na sabatnym dnju.

15. Tón Knjez pak wotmołwi jemu a džeše: Ty ludako, njewotwježe kóždy bjez wami swojeho woła abo wósla wot žloba na sabaće a wjedže jeho k napowanju? *2 Mójz. 23, 5.*

16. Njedyrbjała pak tuta, kiž wšak Abrahamowa džowka je, kotruž zatanas, hlaj, wósomnaće lět je zwjazal, so wotwjazac wot teho zwjazka na sabatnym dnju?

17. A jako wón to praješe, dyrbjachu so wšitcy hanibować, kiž přećiwo njemu byli běchu; a wšitkón lud zwjeseleše so na wšěch tych krasnych skutkach, kotrež so wot njeho stachu.

Tekst na druhi swjedženjatkow. IV.

18. [Wón džeše pak: Komu je to kralestwo Bože podobne? a komu ja jo dyrbju přirunać?

19. Žonopowemu zornu je wone podobne, kotrež čłowjek wza a čisnu to same do swojeje zahrody; a wone rosćeše a sčini so wulki štom, a ptaki tych njebjes činjachu sebi hnězda na jeho hałozach. *Mat. 13, 31. Mark. 4, 31.*

20. A zaso džeše wón: Komu dyrbyja to kralestwo Bože přirunać?

21. Wone je kwasu podobne, kotryž žónska wza a zaměša tón samy do třoch kórcow muki, hač wšitko wokisnu.] 1 *Móžz. 18, 6.*

22. Wón pak chodžeše po městach a po wsach a wučese, a běše so nastajił do Jerusalema.

Tekst na 25. njedźelu po swj. Trojicy. IV.

23. [Jedyn pak džeše k njemu: Knježe, je dha tych mało, kiž zbóžni budža? Wón pak džeše k nim:

24. Wojujće wo to, zo byšće přez te česne wrota nutř šli; přetož wjele jich budže, to ja wam praju, za tym stać, kak bychy nutř přišli, ale njebudža móc. *Mat. 7, 13. Phil. 3, 12.*

25. W tym času, hdyž hospodar je stanył a durje je zawrjeł, a wy budžeće počínać wonkach stać a so wo durje kłapać a rjeknyć: Knježe, knježe, wotewr nam. A wón pak budže wotmołwić a k wam prajić: Ja was njeznaju, zwotkal sće.] *Mat. 7, 23.*

26. Tehdy budžeće wy počeć prajić. My smy před tobu jědli a pili, a na našich hasach sy ty nas wučil.

27. A wón budže rjeknyć: Ja wam praju, zo was njeznaju, zwotkal wy sće; woteńdźće wote mnje wšitcy, wy zlóstnicy! *Ps. 6, 9. Mat. 7, 23.*

28. A tam budže skiwlenje a zubow křipjenje, hdyž budžeće widžeć Abrahama a Izaaka a Jakuba a wšitkich pro-

fetow w Božim kralestwje, was pak wustorčenych.

29. Tehdy budža přińc wot ranja a wot wječora a wot polnocy a wot połdnja, a budža so k blidu sydać w Božim kralestwje. *Mat. 8, 11.*

30. A hlaj, nětk su ći posleni, kotřiž přeni budža; a su nětk ći přeni, kotřiž budža posleni. *Mat. 19, 30.*

Tekst na 10. njedźelu po swj. Trojicy. IV.

31. [Tón samy dzeń přińdzechu někotři Farizejscy a džachu k njemu: Wuńdź a nastaj so wot tudy; přetož Herodas chce će skóncować.

32. A wón džeše k nim: Dźiće a powěsće tej lišcy: Hlaj, ja honju čertow won a wustrowju džensa a jutkje, a na třeći dzeń budu ja kónc wzać.

33. K temu tež mam ja džensa a jutkje a po jutřišim chodźić; přetož njemóže być, zo mohł profeta druhdže kónc wzać, chiba we Jerusaleme.

34. Jerusalem, Jerusalem, kiž ty moriš profetow a kamjenjuješ, kotřiž k tebi su pósłani; kak husto sym ja twoje džeći chcył zhromadźić, jako pata swoje kurjatka pod swoje křidła; a wy sće njechali. *Mat. 23, 37.*

35. Hlajće, waš dom budže wam pusty wostajeny. Zawěsće, ja praju wam, wy mje njebudžeće widžeć, hač čas přińdže, zo wy prajić budžeće: Chwaleny budź tón, kiž přińdže w mjenje teho Knjeza.] *Mat. 23, 38. Pj. 118, 26. Pj. 60, 27.*

14. staw

***Wo wódnwym, Chrystu-
sowym hóstnym přédowanju,
wulkej wječeri a chodženju
za Jezusom.***

***Sćenje na 17. njedźelu po
swj. Trojicy.***

1. [A poda so, zo wón přindže do doma jeneho wyšeho tych Farizejskich na sabat, zo by chléba pojedl; a woni lakachu na njeho. *Mark. 3, 2.*

2. A hlaj, tam běše jedyn wódnwy čłowjek před nim.

3. A Jezus wotmołwicy řečeše k pis-mawučenym a k Farizejskim a džeše: Hodži so tež na sabat hojić?

4. Woni so pak wotmjelknychu. A wón dosahnywši zahoji jeho a pušći jeho wot sebje.

5. A wotmołwi a džeše k nim: Štó je bjez wami, hdy by jemu woł abo woł do studnje panuł, zo by wón jeho na měsće njewucahnył sabatny dzeń?

6. A woni njemózachu ničo přeciwo njemu na to wotmołwić.

7. Wón pak hosćam přirunanje powědaše, jako wón pytny, kak woni wuzwolichu na wyšim měsće sedzić, a džeše k nim:

8. Hdyž ty wot někoho na kwas prošeny budžeš, dha njesuń so na wyše město, zo by něhdže česniši, dyžli ty sy, wot njeho prošeny njebył;

9. A hdy by tón přišoł, kiž tebje a jeho prosyl je, a rjeknył k tebi: Wotstup

temu to město, dha dyrbjał ty z hanibu so k nižšemu městu dzeržeć.

10. Ale hdyž ty prošeny budžeš, dha dži a sydn so na to nižše město; tak hdyž tón přindže, kiž tebje prosyl je, k tebi rjeknje: Přecelo, sydn so bóle horje; tehdy směješ ty česć před tymi, kiž z tobu za blidom sedža.

11. Přetož štóž so sam powyšuje, tón budže poniženy; a štóž so sam ponižuje, tón budže powyšeny.] *Mat. 23, 12. Luk. 18, 14.*

12. Wón pak tež džeše k temu, kotryž jeho běše prosyl: Hdyž wobjed činiš abo wječer, njeproš svojich přecelow ani svojich bratrow ani svojich přirodnych ani svojich bohatych susodow, tak zo bychy woni tebje snadnje zaso njepro-syli a tebi zaso zapłaćene bylo;

13. Ale hdyž hosćinu činiš, dha proš chudych, chromych, bėdných, slepych; *Tob. 4, 7. Sir. 4, 1. St. 14, 13.*

14. Dha budžeš ty zbóžny; přetož woni ći njemóža zaplaćić; tebi pak budže zaplaćene w tym horjestawanju tych prawych. *St. 5, 29. Mat. 6, 4. Jan. 11, 24.*

15. Jako to pak slyšeše jedyn wot tych, kiž z nim za blidom sedžichu, džeše wón k njemu: Zbóžny je tón, kiž chlėb jě w Božim kralestwje.

***Sćenje na 2. njedźelu po
swj. Trojicy.***

16. [Wón pak džeše k njemu: Jedyn čłowjek hotowaše wulku wječer a prošeše jich wjele na nju.

17. A pósła swojeho wotročka won w štundže teje wječerje, zo by prajił tym

prošenym: Pójće, přetož wšitko je hotowe.

Přist. 9,

5.

18. A woni počinachu wšitcy so po rjadu zamołwić. Přeni džeše k njemu: Ja sym sebi polo kupił a mam won hić, zo bych to wohladał; ja će prošu, zamolró mje.

19. A druhi džeše: Ja sym sebi pječ přahow wołow kupił a sym na puću, zo bych je spytał; ja će prošu, zamolró mje.

20. A třeći džeše: Ja sym so woženil, a teho dla ja přińc njemóžu.

21. A tón samy wotročk přińdže zaso a powjedži to swojemu knjezej. Tuž rozhněwa so tón hozpodar a džeše k swojemu wotročkej: Dži hnydom won na měšćanske hasy a na torhošća a přiwjedź hew nutř chudych a bědných a chromých a slepych.

22. A wotročk džeše: Knježe, wone je so stało, štož sy prikazał; a je hišće rum tudy.

23. A tón knjez džeše k wotročkej: Dži won na drohi a k plotam; a nuzuj jich, zo bychy nutř zašli, tak zo mój dom pońny budže.

24. Ja pak praju wam, zo žadyn tych samych mužow, kotřiž prošeni su, mojeje wječerje woptać njebudže.]

25. Wjele luda pak džěše z nim. A wón wobroći so a džěše k nim:

26. Dže-li štó ke mni a njehidži swojeho nana a maćer a žonu a džěći a bratrow a sotry, a k temu tež swoje žiwjenje; tón njemóže mój wučomnik być.

5 Mójz. 33, 9. Mat. 10, 37.

27. A štóž swojeho křiža njenjese a za mnu njeńdže, tón njemóže mój

wučomnik być.

28. Štó je pak bjez wami, kiž chce tórm natwarić, zo by wón sedžo prjedy njewurachnował te wukłady a hač to ma, čohož je trjeba, zo by jón dokonjał?

29. Tak zo něhdže, hdyž by založenje položil a njemohł to dokonjeć, wšitcy, kiž bychy to widžili, počeli so jemu smjeć,

30. A prajić: Tutón čłowjek počinaše twarić a njemóžeše to same wuwjesć.

31. Abo kotry kral čehnje na wójnu přećiwo druhemu kralej a sedžo prjedy radu njedžerži, hač by mohł z džesać tawzyntami napřećiwo čahnyć temu, kotryž z dwacyći tawzyntami čehnje přećiwo njemu?

32. Jeli zo nic, pósće wón pósłow k njemu, hdyž hišće daleko wot njeho je, a prosy pře měr.

33. Tak teho dla tež kóždy bjez wami, kiž so njewotrjeknje wšitkemu temu, štož ma, njemóže mój wučomnik być.

34. Sól je dobra wěc; jeli zo pak sól stuchnje, z čim budža selić? *Mat. 5, 13. Mark. 9, 50.*

35. Ani do zemje, ani do hnoja so njehodži, ale přeč ju čisnu. Štóž ma wuši k słyšenju, tón słyš. *St. 8, 8.*

15. staw

***Chwalba Božeje smilnosće
přez přirunanja.***

***Sćenje na 3. njedźelu po
swj. Trojicy.***

1. [Přibližowachu so pak k njemu
wšelcy słonicy a hrěšnicy, zo bychu jeho
posluchali. *Mat. o, 10.*

2. A či Farizejscy a pismawučeni
mórcachu a džachu: Tón bjerje
hrěšnikow horje a jě z nimi. *St. 7, 39.*

3. Wón pak praješe jim to přirunanje
a džeše:

4. Kotry čłowjek je bjez wami, kiž
ma sto wowcow, a hdyž wón jenu wot
nich zhubi, zo by wón te džewjeć a
džewjećdžesać njewostajil w pusćinje a
nješoł za tej zhubjenej tak dołho, hač
by ju namakał? *Ez. 34, 11. 16. Luk. 19,
10. Mat. 18, 12.*

5. A hdyž ju namakał je, połoži wón
ju na swojej ramjeni z wjeselosću.

6. A hdyž dom přindže, zawoła wón
swojich přecelow a susodow a rjeknje k
nim: Wjeselće so zo mnu; přetož ja sym
swoju wowcu namakał, kotraž zhubjena
běše.

7. Ja praju wam, zo runje tak
wjesełosć budže w njebjesach na jenym
hrěšniku, kiž pokutu čini, před džewjeć
a džewjećdžesać prawymi, kotřiž pokuty
njepotrjebaju. *St. 5, 32.*

8. Abo kotra žónska je, kiž džesać
krošow ma, hdyž wona jedyn zhubi, zo
by swěčku njezaswěčila a chěžu njem-
jetla a swěru njepytała, hač wona jón

namaka?

9. A hdyž jón namakała je, zawoła
wona swoje přecelnicy a susodnicy a
rjeknje: Wjeselće so zo mnu; přetož ja
sym swój kroš namakała, kotryž běch
zhubila. *St. 1, 58.*

10. Runje tak, praju wam, budže
wjesełosć před Božimi jandželemi na
jenym hrěšniku, kiž pokutu čini.]

***Tekst na 11. njedźelu po
swj. Trojicy. IV.***

11. [Dale džeše wón: Jedyn čłowjek
měješe dweju synow.

12. A tón młódsi bjez nimaj džeše
k nanej: Nano, daj mi, štož wot teho
kubla na mnje přindže. A wón rozdželi
jimaj tu žiwnosć.

13. A po někotrych dnjach zebra
tón młódsi syn wšitko, čehnješe daleko
preč; a tam wón swoje kublo přecini a
wjedžeše wrótné žiwjenje. *Přist. 29, 3.*

14. Jako wón pak wšitko to swoje
běše přecinił, bě wulka drohota po tym
samym cyłym kraju, a wón poča tradać.

15. Teho dla džěše wón a přistaji so
k jenemu měščanej teho sameho kraja;
tón pósła jeho na swoje polo, zo by
swinje pasł.

16. A wón požadaše swój brjuch
napjelnić ze słodžiznami, kotrež swinje
žerjachu, a nihtó jemu je njedawaše.

17. Tuž džěše wón do so a džeše: Kak
wjele dželačerjow ma mój nan, kotřiž
maja chlěba dosć jěsć, a ja hloda mru!
Přist. 23, 21.

18. Ja chcu postanyć a k swojemu
nanej hić a k njemu rjec: Ja sym zhrěšil

w njebju a před tobu, *Jer. 3, 14.*

19. A njejsym dale hódny, zo bych twój syn mjenowany był; čín mje jako jeneho twojich dželačerjow.

20. A wón postanu a džeše k swojemu nanej. Jako wón pak hišće daloko běše, wuhlada jeho jeho nan, a běše jemu jeho žel, běžeše a padže jemu wokoło jeho šije a wokoša jeho. *2 Sam. 14, 33.*

21. Tón syn pak džeše k njemu: Nano, ja sym zhrěšil w njebju a před tobu; a dale njejsym hódny, zo budu twój syn mjenowany.

22. Ale tón nan džeše k swojim wotročkam: Prinjesće tu najlěpšu drastu a woblečće jeho a dajće pjeršćen na jeho ruku a črije na nohi;

23. A přiwjedźće sem to kormjene čelo, zarěžće to same, zo bychmy jědli a wjesoli byli;

24. Přetož tón mój syn běše morwy a je zaso wožiwił; wón tež běše zhubjeny a je so zaso namakał. A zawjeselichu so. *Eph. 2, 1. 5. St. 5, 14.*

25. Ale jeho starši syn běše na polu; a jako přińdže a wón so k domej přibližowaše, wusłyša wón to pískanje a rejwanje;

26. A zawoła k sebi svojich wotročkow jeneho a wopraš, što to je?

27. Tón pak džeše k njemu: Twój bratr je přišoł; a twój nan je to kormjene čelo dał zarězać, zo je jeho stroweho zaso dóstał.

28. Tuž so wón rozhněwa a njechaše nutř hić. Ale jeho nan wuńdže a prošeše jeho.

29. Wón pak wotmołwi a džeše k nanej: Hlaj, ja telko lět tebi služu,

a njejsym hišće nihdy twoju prikaznju přestupił; a však mi njejsy nihdy kózlika dał, zo bych ja ze swojimi přečelemi wjesoly pobył;

30. Ale hdyž tón twój syn přišoł je, kiž twoju žiwnosć z kurwami je póžrjel, sy ty jemu na měsće to kormjene čelo zarězał. *Přisl. 29, 3.*

31. Wón pak džeše k njemu: Mój syno, ty sy přeco při mni, a wšitko, štož moje je, to je twoje;

32. Ty dyrbjał pak so zwjeselić a zadować; přetož tón twój bratr běše morwy a je zaso wožiwił; wón tež běše zhubjeny a je so zaso namakał.]

16. staw

Njewužitne wužiwanje bohatstwa začisnjene.

Sćenje na 9. njedźelu po swj. Trojicy.

1. Wón pak džeše tež k svojim pólam: Jedyn bohaty muž běše, kiž měješe zastojnika; a tón bě před nim wobskorženy, jako by wón jemu jeho kubla přecinił.

2. A wón zawoła jeho k sebi a džeše k njemu: Što to słyšu wot tebe? Čín rachnowanje wot swojeho zastojnstwa; přetož ty njebudžeš móc dale za zastojnika być.

3. Tón zastojnik pak džeše sam při sebi: Što dyrbju ja činić, dokelž mój knjez to zastojnstwo wote mnje bjerje? Kopać ja njemóžu, prosyć so hanibuju. *Sir. 40, 0. 32.*

4. Ja wěm, štož ja činić chcu, hdyž ja wot teho zastojnstwa wotstorčeny budu, zo bych u mje do swojich domow horje wzali.

5. A wón zawoła wšitkich dołžnikow swojeho knjeza a džeše k přenjemu: Kak wjele sy ty mojemu knjezej winojty?

6. Wón pak džeše: Sto tunow wolija. A wón džeše k njemu: Wzmi swój list, sydńi so a napiš z molom pjećdziesiąt.

7. Potom džeše wón k druhemu: Ty pak, kak wjele sy ty winojty? Wóndžeše: Sto brěmjenjowpšeńzy. A wón džeše k njemu: Wzmi swój list a napiš wósmndžesać.

8. A tón knjez pochwali teho njepraweho zastojnika, zo wón běše mudrje činił; přetož džěci teho swěta su mudřiše, dyžli džěci teho swětla w swojej šlachće. *Eph. 5, 9. 1 Thes. 5, 5.*

9. A ja praju wam: Činće sebi přecelow z njeprawym mammonom, zo woni, hdyž wy tradaće, was bych u horje wzali do wěčnych hětow.] *Mat. 6, 20. St. 19, 21. 1 Tim. 6, 19.*

10. Štóz je w snadnišim swěrnym, tón je tež we wulkim swěrnym; a štóz je w snadnišim je njeprawy, tón je tež we wulkim njeprawym. *St. 19, 17.*

11. Hdyž wy teho dla w tym njepawn mammonje swěrnym njejsće byli, što chcył wam to prawe dowěrić?

12. A hdyž w cuzym njejsće swěrnym byli, što chcył wam to waše dać?

13. Žadyn domjacy wotročk njemóže dwěmaj knjezomaj služić; chiba wón budže teho jeneho hidzić a teho druhého lubować; abo budže so k jenemu dźeržeć a teho druhého zacyć. Wy njemóžeće

Bohu služić a mammonej. *Mat. 6, 24.*

14. To wšitko pak tež słyšachu čí Farizejscy, kotřiž lakomni běchu, a smějachu so jemu. *Mat. 23, 14.*

15. Wón pak džeše k nim; Wy sće čí, kiž so sami za prawych před čłowjekami činiće, ale Bóh znaje waše wutroby; přetož štož wysoke je před čłowjekami, to je před Bohom hroznosć. *St. 18, 9. Pj. 7, 10.*

16. Zakoń a profetojo wěšća hač do Jana; a wot teho časa budže to kralestwo Bože přez to ewangelion předowane, a kóždy čisći so z mozu do njeho. *Mat. 11, 13.*

17. Lóže pak je, zo njebo a zemja zahinjetej, dyžli zo by wot zakonja jedyn kónčik zahinył. *St. 21, 33. Mat. 5, 18.*

18. Kóždy, štóz swoju mandželsku přec pušći a wozmjje sebi druhu, tón mandželstwo łama; a kóždy, štóz tu přecpušćenu wot muža sebi wozmjje, tón tež mandželstwo łama. *Mat. 5, 31. St. 9, 19. Mark. 10, 11.*

Sćenje na 1. njedželu po swj. Trojicy.

19. [Někakji bohaty muž pak běše, tón chodžeše w purpurzkej a wot droheho płata drasće a mějej še so wšědnje derje w krasnym wjeselu.

20. Běše pak jedyn chudy, z mjenom Lazarus, tón ležeše před jeho durjemi poľny brjodow, *Sur. 14, 14.*

21. A žadaše so nasycić z tymi drjebjeńčkami, kotrejž z blida teho bohateho padachu. Dha wšak přińdžechu psy a lizachu jeho brjody.

22. Poda so pak, zo tón chudy wumře a bě njeseny wot jandželow do Abrahamoweho klina. Tón bohaty pak tež wumře a bu pohrjebany.

23. A jako wón w heli a w čwili běše, pozběhnu wón swojej woči a wuhlada Abrahama nazdala a Lazara na jeho klinje;

24. A zawołajo džeše wón: Wótče Abrahamje, smil so nade mnu a pósćel Lazara, zo by wón tón kónčik swójeho porsta we wodže womačal a wochłožil mój jazyk; přetož ja čerpju čwilu w tutym płomjenju. *Jez. 66, 24.*

25. Abraham pak džeše: Spomń, syno, zo ty swóje dobre sy wužiwał w swojim žiwjenju, ale Lazarus je lute zle čerpił. Nětk pak budže wón troštowany, a ty budžeš čwilowany.

26. A wyše teho wšeho je bjez nami a bjez wami wulka hlubina wobtwjerdžena, zo či, kiž bychu chcyli tudy wot nas k wam dele hić, njemóža, tež nic tam wot was k nam horje přińć. *Jez. 30, 33.*

27. Tuž džeše wón: Dha će prošu, wótče, zo by ty jeho pósłał do swójeho doma;

28. Přetož ja mam hišće pječ bratrow, zo by wón jim wobswědčil, zo tež woni njebychu sem přišli na to město teje čwile.

29. Abraham džeše k njemu: Woni maju Mójzasa a profetow; njech tych samych poslušaju. *Jez. 8, 20. St. 34, 16.*

30. Wón pak džeše: Ně, wótče Abrahamje; ale hdy by štó wot morwych k nim šoł, dha bychu pokutu činili.

31. Wón džeše k njemu: Nje-poslušaju woni Mójzasa a profetow, dha tež njebudža wěrić, hdy by runje štó wot morwych stanył.]

17. staw

Wo pohóršenju, wujednanju, wěrje a skutkach, džesać wusadnych a přichodže Božeho kralestwa.

1. Wón džeše pak k wučomnikam: Móžno njeje, zo bychu pohóršena njepřiše; běda pak temu, přez kohož přińdu.

2. Lěpje by jemu bylo, zo by młynski kamjeń za jeho šiju był založeny a zo by čisnjeny był do morja, hač zo by wón jeneho tutych móličkich pohóršił. *Mat. 18, 6. Mark. 9, 42.*

3. Derje so sami hladajće. Hdy by pak twój bratr přeciwo tebi zhrěšił, naswar jeho; a jeli zo so wón polěpši, wodaj jemu. *3 Mójz. 19, 17. Mat. 18, 15.*

4. A hdy by wón sydom króc za džeń přeciwo tebi zhrěšił a sydom króc za džeń so k tebi wobroćił a rjekł: Mi je teho žel; dyrbiš ty jemu wodać.

5. Tuž džachu či japoštoli k temu Knjezej: Přispor nam wěru. *Mark. 9, 24.*

6. Tón Knjez pak džeše: Hdy byšće wěru měli jako žonopowe zorno a byšće rjekli k tutemu lěsnemu figowcej: Wutorhń so z korjenjom a přesadź so do morja, dha budže wón was poslušać. *Mat. 17, 20.*

7. Štó je pak bjez wami, kiž ma wotročka, kotryž wora abo skót pase, zo by jemu, hdyž wón z pola dom přińdže, hnydom rjekl: Pój a sydní so za blido?

8. Njeje temu tak, zo wón k njemu praji: Přihotuj, zo bych powječerjał, podpasaj so a služ mi, hač ja so najěm a napiju; a potom dyrbiš ty so tež najěsć a napić?

9. Džakuje so wón tež temu samemu wotročkej, zo wón je činił, štož jemu běše prikazane? so njezda.

10. Tak tež wy, hdyž wšitko sće činili, štož wam je prikazane, rjekńće: My smy njewužitni wotročkojo; my smy činili, štož činić winojći běchmy.

Sćenje na 14. njedźelu po swj. Trojicy.

11. [A poda so, jako wón čehnješe do Jerusalema, džese wón srjedža přez Samariski a Galilejski kraj. *Jan. 4, 4.*

12. A jako wón do jeneho městka přińdže, zetkachu jeho džesačo wusadni mucy, či stejachu nazdala,

13. A pozběžechu swój hlós a džachu: Jezu, luby mištrje, smil so nad nami!

14. A hdyž wón jich wuhlada, džese wón k nim: Džiće a pokažće so měšnikam. A sta so, jako tam džechu, buchu woni wučisćeni. *3 Mójz. 14, 2. St. 13, 2.*

15. Jedyn pak bjez nimi, jako widžeše, zo wón wustrowjeny bě, wróci so a chwaleše Boha z wulkim hlósom,

16. A padnywši na swoje wobličo k jeho nohomaj, džakowaše so. A tón běše Samariski.

17. Jezus pak wotmołwi a džeše: Njeje jich džesać wučisćenych? Hdže ha pak su či džewjećo?

18. Njeje so hewak žadyn namakał, kiž by so wrócił, zo by Bohu česć dał, hač jeno tón cuzobnik?

19. A wón džeše k njemu: Stań a dži, twoja wěra je će wustrowiła.]

20. Jako wón pak woprašany bě wot Farizejskich: Hdy dha přińdže kralestwo Bože? wotmołwi wón jim a džeše: Kralestwo Bože njepřińdže ze zwonkownym naloženjom; *1 Kor. 4, 20.*

21. Woni tež prajić njebudža: Hlaj tudy, abo, hlaj tam. Přetož hlaj, Bože kralestwo je znutskach we was. *Mat. 24, 23.*

22. Wón džeše pak k wučomnikam: Čas budže přińć, zo budžeće wy požadać, widžeć jedyn džen teho člorózkého syna, a njebudžeće jeho widžeć.

23. A woni budža k wam rjeknyć: Hlaj tudy, abo, hlaj tam. Njechodźće tam, ani njeposluchajće jich. *St. 21, 8. Mat. 24, 23. Mark. 13, 21.*

24. Přetož runje jako błysk z njebjes dele błyska a swěći na wšitko, štož pod njebjesami je: tak tež budže člorózki syn na swojim dnju. *Mat. 24, 27.*

25. Ale prjedy dyrbi wón wjele ćerpić a začisnjeny być wot tutého naroda. *Mat. 16, 21.*

26. A jako so sta w času Noachowym, tak budže tež w dnjach teho člorózkého syna: *Mat. 24, 37.*

27. Woni jědžichu, woni pijachu, woni so ženjachu, woni so wudawachu, hač do teho dnja, w kotrymž Noa do kašća

džěše, a přińdže ta lijeńca a skóńcowa jich wšitkich. *1 Mójz. 7, 7.*

28. Teho runja tež, jako so sta w Lotowym času: Woni jědzichu, woni pijachu, woni kupowachu, woni předawachu, woni ščěpjachu, woni twarjachu;

29. Tón samy dzeń pak, jako Loth ze Sodoma běše wušoł, deščowaše woheń a šwabl z njebyjes a skóńcowa jich wšitkich. *1 Mójz. 19, 15. 16.*

30. Na tajke wašnje tež budže w tym dnju, hdyž člorózki syn zjewjeny budže.

31. Tón samy dzeń, štož na třěše je, a jeho dobytk w domje, tón njelěs dele, zo by tón samy zebrał. Tak tež, štož na polu je, tón so njewróćej po to, štož zady so je wostajil. *Mat. 24, 17.*

32. Spomńće na Lotowu žonu! *1 Mójz. 19, 26.*

33. Štož pyta, zo by swoju dušu zachował, tón budže ju zhubić; a štož ju budže zhubić, tón budže jej k žiwjenju pomhać. *St. 9, 24. Mat. 10, 39. St. 16, 25.*

34. Ja praju wam: W tej samej nocy budžetaj dwaj na jenym ložu; jedyn budže horje wzaty, a druhi budže wopušćeny. *Mat. 24, 40. 41.*

35. Dwě budžetaj na jene mlěć; jena budže horje wzata, a druha budže wopušćena.

36. Dwaj budžetaj na polu; jedyn budže horje wzaty, a druhi budže wopušćeny.

37. A woni wotmołwichu a džachu k njemu: Hdže, Knježe? Wón pak džeše k nim: Hdžež sćerb je, tam so hodlerje zhromadźuja. *Hiob. 39, 33. Hab. 1, 8. Mat. 24, 28.*

18. staw

Wučba wo modlenju a pokuće, křižu a čerpjenju, přez hekzemple wułożena.

1. Wón jim pak tež powjedzi přirunanje wot teho, kak my so přeco k Bohu modlić mamy a nam so to wostudzić njedyrbi, *Rom. 12, 12. Kol. 4, 2. 1 Thes. 5, 17.*

2. A džeše: Jedyn sudnik běše w jenym měsće, kiž so ani Boha njeboješe, ani so před žanym čłowjekom njehani-bowaše.

3. Wudowa pak tež běše w tym samym měsće, ta přińdže k njemu a džeše: Wumóz mje wot mojeho přećiwnika!

4. A wón njechaše za dolhi čas. Potom pak džeše wón sam při sebi: Hač ja runje so Boha njeboju ani před žanym čłowjekom so njehanibuju;

5. Dokelž mi pak ta wudowa tak wjele prócy načini, chcu ja ju wumóz, tak zo wona naposledk přišedši mje njepohluši.

6. Tuž džeše tón Knjez: Poslušajće, što tón njeprawy sudnik praji.

7. Njedyrbjał pak tež Bóh wumóz svojich wuzwolenych, kiž so wodnjo a w nocy k njemu wołaju, a njedyrbjał sćer pliwu być nad nimi?

8. Ja praju wam: Bórzy bu-dže wón jich wumóz. Ale hdyž člorózki syn budže přińć, hač budže wón tež wěru na zemi namakać?

Sćenje na 11. njedźelu po swj. Trojicy.

9. [Wón pak tež džeše k někotrym, kiž sami wjele do so dđeržachu, jako bychy prawi byli, a druhich za ničo mējachu, to přirunanje:

10. Dwaj čłowjekaj džeštaj horje do templa so modlić. Jedyn běše Farizejski, tón druhí pak slonik.

11. Tón Farizejski stejo tak so modleše sam při sebi: Ja so či džakuju, Božo, zo njejsym jako družy ludžo, rubježnicy, njeprawi, mandželstwo-lamarjo, ani jako tón slonik; *Mat. 5, 20. Jez. 58, 2.*

12. Ja počću so dwójcy za tydžen a dawam dzesatk wot všeho, štož mam.

13. A tón slonik stejo nazdala njechaše tež swojej woči k njebiesam pozběhnuć, ale dyři na swoju wutrobu a džeše: Božo, budź mi hrěšnikej hnadny!

14. Ja praju wam: Tón džeše za praweho do swojeho doma před tamnym. Přetož štóž so sam powyšuje, tón budže poniženy; a štóž so sam ponižuje, tón budže powyšeny.] *Mat. 23, 12. Luk. 14, 11. 1 Pětr. 5, 5.*

15. Woni pak tež k njemu přinjesechu džěcatka, zo by wón so jich dótknył. Jako to pak wučomnicy widžichu, naswarichu woni jich. *Jez. 49, 22. Mat. 19, 13. 14. Mark. 10, 18.*

16. Ale Jezus zawoła je k sebi a džeše: Njeh džěcatka ke mni příndu a njewobarajće jim; přetož tajkich je to kralestwo Bože.

17. Zawěrnje, ja praju wam: Štóž Bože kralestwo njewozmjé jako džěco,

tón njebudže do njeho příńć. *Mark. 10, 15.*

18. A jedyn wyši jeho woprašá a džeše: Dobry mištrje, što mam ja činić, zo bych wěčne žiwjenje herbowal? *Mat. 19, 16. Mark. 10, 17.*

19. Jezus pak džeše k njemu: Što mi rěkaš dobry? Nichtó njeje dobry, chiba tón jenički Bóh.

20. Ty wěš te kaznje derje: Ty njedyrbiš mandželstwo lamać. Ty njedyrbiš moriće. Ty njedyrbiš kranyć. Ty njedyrbiš falšneho swědčenja rěčeć. Česć swojeho nana a swoju maćer. *2 Mójz. 20, 12.*

21. Wón pak džeše: To sym ja wšitko dđeržal wot swojeje mlodosće.

22. Jako Jezus to słyšeše, džeše wón k njemu: Hišće jene ty nimaš; wšitko, štož maš, předaj a rozdaj chudym, dha budžeš bohatstwo měc w njebiesach; a pój, dži za mnu. *Mat. 6, 20.*

23. Jako pak wón to słyšeše, zrudži wón so jara; přetož wón běše jara bohaty.

24. Jako pak jeho Jezus widžeše, zo běše so rozrudžił, džeše wón: Kak ćežcy budža bohaći do Božeho kralestwa příńć! *Mat. 19, 23. Mark. 10, 23.*

25. Přetož lóže je, zo kamel přez jehline wucho přeńdže, dyžli zo bohaty do Božeho kralestwa příńdže.

26. Tuž džachu či, kiž to słyšachu: Štóha móže zbóžny býć?

27. Wón pak džeše: Štož pola čłowjekow je njemóžne, to je pola Boha móžne. *Hiob. 42, 2.*

28. Pětr pak džeše: Hlaj, my smy wšitko wopuščili a smy za tobu šli. *Mat.*

19, 27. *Mark. 10, 28.*

29. Wón pak džeše k nim: Zawěrnje, ja praju wam: Nichtó njeje, kiž dom wopuści abo staršich abo bratrow abo žonu abo džeći, Božeho kralestwa dla, 5 *Móž. 33, 9.*

30. Kiž by teho zaso njedostał w tymčasu wjele wjazy, aw tympsichodnym swěće wěčne žiwjenje.

Sćenje na njedźelu Ez-tomihi.

31. —Wón wza pak k sebi tych dwanaće a džeše k nim: Hlaj, my džemy horje do Jerusalema, a wšitko budže dokonjane, štož pisane je přez profetow wot člozkeho syna;

32. Přetož wón budže podaty póhanam a budže wusměšeny a hanjeny a zapluwany, *Mat. 27, 2.*

33. A woni budža jeho krjudować a morić; a na třeci džen budže wón zaso stanuć.

34. A woni nič wot teho njezrozumichu, a ta ryč běše jim potajena, a njewědzachu, štož prajene bě.

35. Sta so pak, jako wón so k Jerichu přibližowaše, sedžeše jedyn slepy při puću a prošeše. *Mat. 20, 29. 30. Mark. 10, 46.*

36. Jako wón pak słyšeše tón lud, kotryž nimo džeše, wobhoni so wot nich, što by to było.

37. Tuž zjewichu jemu, zo Jezus Nacarenski nimo dže.

38. A wón zawoła a džeše: Jezu, ty syno Dawidowy, smil so nade mnu!

39. Či pak, kotřiž najprjedy džeču, swarjachu jeho, zo by mjelčał. Wón pak čím bóle wołaše: Ty syno Dawidowy, smil so nade mnu!

40. Jezus pak wosta stejo a kazaše jeho k sebi přiwjesć. A hdyž wón so přibližowa, woprašaja wón jeho,

41. A džeše: Štoha chceš, zo bych tebi činił? Wón džeše: Knježe, zo bych zaso widził.

42. A Jezus džeše k njemu: Budž zaso widžacy! Twoja wěra je će wustrowiła. *Mat. 9, 22.*

43. A hnydom widžeše wón zaso a džeše za nim a chwaleše Boha. A wšitkón lud, kiž to widžeše, dawaše Bohu chwalbu.]

19. staw

Wo Cacheu, dowěrjenych puntach, Chrystusowym jědženju do Jerusalema, zrudnym wěšćenju a wótrym poswarjenju.

1. A wón čehnješe nutř a džeše přez Jericho.

2. A hlaj, tam běše jedyn muž, z mjenom cacheus; tón bě wyši tych slonikow a bě bohaty;

3. A žadaše sebi Jezusa wohladać, što by wón byl, a njemóžeše před ludom; přetož wón běše mały wot paršony. *Jan. 12, 21.*

4. A wón běžeše prjedy a lěžeše na lěsny figowy štom, zo by jeho widził; přetož tam měješe nimo hić.

5. A jako Jezus tam přińdže, pohlada wón horje a pytnu jeho a džeše k njemu: Cacheo, lěs ruče dele; přetož ja mam džensa w twojim domje wostać.

6. A wón zlěze ruče dele a wza jeho z wjeselom horje.

7. Jako woni to widźichu, morkotachu wšitcy, zo pola hrěšnika na hospodu zandže.

8. Cacheus pak džeše přistupiwiši k temu Knjezej: Hlaj, Knježe, polojcu swojeho kubla dam ja chudym; a sym-li někoho zjebał, dam jo štyri króć zaso. *2 Mójz. 22, 1. Jez. 58, 6.*

9. Jezus džeše k njemu: Džensa je so tutemu domu zbože dostało, dokelž wón tež Abrahamowy syn je. *St. 13, 16.*

10. Přetož čloski syn je přišoł, zo by pytał a zbóžne činił, štož zhubjene je. *Mat. 18, 11. St. 9, 13.*

11. Jako woni na to poslušachu, powědaše wón dale přirunanje, teho dla, zo wón blisko při Jerusalemyje běše, a jim so zdaše, zo kralestwo Bože so hnydom ma zjewić;

12. A wón džeše: Jedyn knjejski woteńdže do dalokeho kraja, zo by sebi kralestwo nutř wzał a potom zaso přišoł. *Mat. 25, 14. Mark. 13, 34.*

13. Wón zawoła pak džesać swojich wotročkow a da jim džesać puntow a džeše k nim: Wikujće, hač zaso přińdu.

14. Jeho měšćenjo pak jeho hidźichu a posłachu poselstwo za nim a dachu jemu powjedzić: My nochzemy, zo by tón nad nami knježił. *Jan. 1, 11.*

15. A sta so, zo wón zaso přińdže, jako to kralestwo běše nutř wzał; tuž kazaše wón tych samych wotročkow k

sebi zawołać, kotrymž wón te pjenjezy dał běše, zo by zhonił, što kóždy je nawikował.

16. Tuž přistupi tón přeni a džeše: Knježe, twój punt je džesać puntow nadobył.

17. A wón džeše k njemu: Derje, do-bry wotročko, dokelž sy na snadnišim swěrnym był, dyrbiš ty móc měć na džesać městach. *Mat. 25, 21. Luk. 16, 10.*

18. Tón druhi přińdže tež a džeše: Knježe, twój punt je pječ puntow přinjesł.

19. A k temu džeše wón tež: A ty dyrbiš być na pjeći městach.

20. Tež třeći přińdže a džeše: Knježe, hlaj, tudy je twój punt, kotryž ja sym schowany měł w rubišku;

21. Přetož ja so tebe bojach, dokelž ty twjerdy muž sy; ty wozmjěš, štož njejsy položil, a žnješ, štož njejsy rozsył.

22. Wón pak džeše k njemu: S twojeho erta sudžu ja će, ty zły wotročko. Wjedžeše ty, zo ja twjerdy muž sym, bjeru, štož njejsym položil, a žnu, štož njejsym rozsywał; *2 Sam. 1, 16.*

23. Čoho dla dha ty njejsy mojich pjenjez na přeměnenje wudał? Dha bych ja přišedši z wužitkom je zaso brał.

24. A wón džeše k tym, kotřiž pódlu stejachu: Wzmiće tón punt wot njeho a dajće jón temu, kiž ma te džesać puntow.

25. Woni pak džachu k njemu: Knježe, wšak wón ma džesać puntow.

26. Ale ja praju wam, zo kóždemu, kiž ma, budže date; ale wot teho, kotryž nima, budže tež to wzate, štož wón ma. *Mat. 13, 12. Luk. 8, 18.*

27. Tež tych samych mojich njepřečelow, kiž njechachu, zo bych ja nad nimi knježil, přiwjedźće sem a skóncujće jich přede mnu.

28. A hdyž wón to praješe, džeše wón dale a čehnješe horje do Jerusalema. *Mark. 10, 32.*

29. A sta so, jako wón so přibližowa k Bethfagu a k Bethanii a přińdže k tej wolijowej horje, pósła wón svojich wučomnikow dweju, *Mat. 21, 1. Mark. 11, 1. Jan. 12, 12.*

30. A džeše: Džitaj do teho městka, kotrež prjedy waju leži; a hdyž nutř zańdžetaj, budžetaj wój wóslatko přiwjazane namakać, na kotrymž nihdy žadyn čłowjek njeje sedzał. Wotwežtaj to same a přiwjedžtaj jo ke mni.

31. A budže-li waju štó prašeć, čoho dla jo wotwjazujetaj, rjekńtaj k njemu tak: Tón Knjez jo potrjeba.

32. A taj pósłanaj woteńdžeštaj a namakaštaj, kaž wón jimaj běše powědžil.

33. Jako wonaj pak to wóslatko wotwjazaštaj, džachu jeho knježa k nimaj: Čoho dla wotwjazataj to wóslatko?

34. Tuž džeštaj wonaj: Tón Knjez jeho trjeba.

35. A wonaj přiwjedžeštaj to same k Jezusej a čisnyštaj swoju drastu na to wóslatko a sadžištaj Jezusa na njo.

36. Jako wón pak jědžiše, přestrěchu woni swoju drastu na puć.

37. A hdyž wón so přibližeše a po tej wolijowej horje dele čehnješe, poča cyła zhromadžizna jeho wučomnikow z wjesołosću Boha chwalić z wulkim hłosom za wšitke skutki, kotrež běchu widžili,

38. A džachu: Chwaleny budž, kiž přińdže, kral, w mjenje teho Knjeza! Měr budž na njebju a česć w tej wysokosći. *Jan. 12, 13. Luk. 2, 14.*

39. A někotři tych Farizejskich bjez ludžom džachu k njemu: Mištrje, naswar wšak svojich wučomnikow.

40. Wón wotmołwi pak a džeše k nim: Ja praju wam: Budža-li ći mjelčeć, dha budža te kamjenje wrěšeć. *Hab. 2, 11.*

Sćenje na 10. njedźelu po swj. Trojicy.

41. [A jako so wón přibliža, pohlada wón na to město a plakaše na njo, *2 Kral. 8, 11.*

42. A džeše: Hdy by wšak ty wjedziło, dha by ty tež wopomniło w tym swoim času, što so k twojemu měrej hodži. Ale nětk je před twójimaj wočomaj potajene. *5 Mójz. 32, 29.*

43. Přetož čas budže přińć na tebe, zo twoji njepřečeljo budža tebe a twoje džěci w tebi ze šansu wobzanknuć, tebe woblehnyć a na wšěch stronach će tyšić;

44. A budža tebe zemi zrunać a žadyn kamjeń na kamjenju njewostajić, teho dla, zo ty njejsy póznało tón čas, w kotrymž ty sy doma pytane. *1 Kral. 9, 7. Jer. 26, 18. Mich. 3, 12. Mat. 24, 1. Mark. 13, 2.*

45. A wón zańdže do templa a poča won honić tych, kiž w tym samym předawachu a kupowachu, *Mat. 21, 12. Mark. 11, 17.*

46. A džeše k nim: Pisane steji: Mój dom je dom teje modlitwy; wy pak sće

jón sčinili k mordarskej jamje. Jez. 56, 7. Jer. 7, 11.

47. A wón wučese wšědnje w templu. Ale či wyši měšnicy a pismawučeni a či wosebniši bjez ludom pytachu, zo bychu jeho skóncowali;

48. A njenamakachu, kak to bychu činili; přetož wšitkón lud wisaše na nim a posłuchaše jeho.]

20. staw

Chrystusowe rozryčenje wo swojej paršonje a swojim hamće, wo dańskim krošu a morwych horjestaću.

1. A sta so tych dnjow jedyn, zo wón tón lud wučese w templu a předowaše to ewangelion; tuž přistupichu k njemu wyši měšnicy a pismawučeni ze staršimi, Mat. 21, 23. Mark. 11, 27.

2. A ryčachu k njemu a džachu: Powjes nam, z kajkej mozu činiš ty to? Abo što je tebi tu móc dať? Jap. zk. 4, 7.

3. Wón pak wotmołwi a džeše k nim: A ja chcu was tež jene słowo woprašec, a powěsće to mi:

4. Ta křćenica Janowa, běše wona z njebjes, abo wot čłowjekow?

5. Woni sebi pak pomyslichu a džachu: Rjeknjemy my, z njebjes, dha budže wón prajić: Čoho dla dha wy njejsće jemu wěрили?

6. Prajimy my pak, zo je była wot čłowjekow, dha budže nas wšitkón lud kamjenjować; přetož woni cyle za to dźerža, zo Jan je profeta.

7. A woni wotmołwichu, zo njewjedža, z wotkal wona je.

8. A Jezus džeše k nim: Dha ja wam tež njepowěm, z kajkej mozu to činju.

Sćenje na njedželu Oculi.

9. [Wón pak poča ludu powjedać tajke přirunanje: Jedyn čłowjek płodžeše sebi winicu a přenaja ju winicarjam, a wón woteídže přeč přez polo na dolhi čas. Ps. 80, 9. Jez. 5, 1. Mat. 21, 33. Mark. 12, 1.

10. A w swojim času pósła wón wotročka k tym winicarjam, zo bychu jemu dali wot wužitka teje winicy. Či winicarjo pak bijachu jeho a puščichu jeho prócneho wot sebje. 2 Kron. 36, 15. 16.

11. A dale pósła wón hišće druheho wotročka; woni pak nabichu teho tež a hanjachu jeho a puščichu jeho prócneho wot sebje. Mat. 22, 6.

12. A wyše teho pósła wón hišće třećeho; woni pak zranichu teho sameho tež a wustorčichu jeho won.

13. Tuž džeše tón knjez teje winicy: Što dyrbjú činić? Ja chcu swojeho lubeho syna posłać; snadź, hdyž teho sameho widža, woni so budža ztrachować.

14. Jako pak winicarjo teho syna widžichu, rozryčachu woni so bjez sobu a džachu: Tón je tón herba; pójće, chcemy jeho zabić, zo by to herbstwo naše bylo. Ps. 2, 8.

15. A wustorčichu jeho z winicy won a zabichu jeho. Što teho dla budže tón knjez teje winicy tym samym činić?

16. Wón budže přińć a budže tych samych winicarjow skóncować a swoju winicu druhim dać. Jako woni to słyšachu, džachu woni: Bóh to njedaj!

17. Wón pak pohlada na nich a džeše: Što je teho dla to, štož pisane steji: Tón samy kamjeń, kotryž su česlojo začisli, tón je so rózkný kamjeń sčinił? *Ps. 118, 22. Mat. 21, 42. Jap. zk. 4, 11. 1 Pětr. 2, 7.*

18. Kóždy, kiž na tón kamjeń panje, rozrazy so; na kohož pak wón panje, teho budže wón rozmjasć.

19. A wyši měšnicy a pismawučeni stejachu za tym, kak bychu rucy w tej samej štundže na njeho položili; ale teho luda so bojachu; přetož woni zrozumichu, zo wón na nich to přirunanje běše rěčał. *St. 19, 48.*

20. Teho dla kedžbowachu woni na njeho a pólachu łakarjow won, kiž dyrbychu so za prawych wudawać, zo bychu jeho na jeho rěči zaslapali a tak jeho podali wyšnosći a do bohotoweje mocy.] *Mat. 22, 15. Mark. 12, 13.*

21. A či woprašachu jeho a džachu: Mištrje, my wěmy, zo ty prawje ryčiš a wučiš a nimaš nikoho kedžbu, ale wučiš tón puć Boži w prawdže; *Mat. 22, 16.*

22. Je prawje, zo my chěžorej dawki dawamy, abo nic?

23. Wón pak zrozumi jich lesnosć a džešek nim: Što mje spytujeće?

24. Pokažće mi kroš; čěji wobraz a napismo ma wón? Woni pak wotmołwichu a džachu: Teho kejžora.

25. Tuž džeše wón k nim: Dha dajće chěžorej, štož je chěžorowe, a Bohu, štož je Bože. *Rom. 13, 7.*

26. A woni njemóžachu jeho na

žanym słowje zaslapać před ludom; ale dźiwachu so jeho wotmołwjenja a mjelknychu.

27. Přistupichu pak někotři tych Sadduzejzkich (kotřiž praja, zo njeje žane horjestawanje)a prašachu jeho,

28. A džachu: Mištrje, Mójzas je nam napisał: Hdy by komu bratr wumrěł bjez džěci, zo by jeho bratr tu žonu wzał a swojemu bratřej symjo zbudził. *1 Mójz. 38, 8. 5 Mójz. 25, 5. Mat. 22, 24. Mark. 12, 19.*

29. Sedmjo bratřa pak běchu, a přěni wza sebi žonu a wumrě bjez džěci.

30. A tuž wza tón druhi tu žonu a tón wumrě tež bjez džěci.

31. Tež tón třěci wza ju. Teje runosće tež či druzy wot tych sydom, a zemrjechu a njewostajichu žanych džěci.

32. Naposledk po wšěch wumrě tež ta žona.

33. W horjestawanju teho dla, kotreho bjez tymi žona budže wona? Přetož wšitcy sedmjo su ju za mandželsku měli.

34. A Jezus wotmołwi a džeše k nim: Džěci teho swěta woženja a wudawaja so;

35. Kotřiž pak dostojni budža, tón tamny swět dostać a to horjestawanje wot morwych, či njebudža so ani ženić ani wudawać;

36. Přetož woni dale wjazy njemóža wumrjeć; přetož woni su jandželam runi a su Bože džěci, kotřiž su džěci teho horjestawanja. *Mat. 22, 30.*

37. So pak morwi horjestawaju, to tež Mójzas wobswědči při tym lěsu, hdyž

wón rjeknje: Tón Knjez je Bóh Abrahama a Bóh Izaaka a Bóh Jakuba. ²
Mójt. 3, 6.

38. Bóh pak njeje tych morwych, ale tych žiwych Bóh; přetož jemu su wšitcy žiwi.

39. Tuž wotmołwichu někotři tych pismawučenych a džachu: Mištrje, ty sy derje řečal.

40. A woni jeho dale njesmědžachu woprašěć.

41. Wón džeše pak k nim: Kak praja woni, zo Chrystus je Dawidowy syn?
Mat. 22, 42. Mark. 12, 35.

42. Přetož Dawid sam praji w psalmowych knihach: Tón Knjez je prajił k mojemu Knjezej: Syn so k mojej prawicy, *Ps. 110, 1. Mat. 22, 44.*

43. Hač ja položu twojich njepřećelow k podnóžkej twojich nohow.

44. Teho dla, hdyž Dawid mjenuje jeho swojeho Knjeza, kak dha wón je jeho Syn?

45. Jako pak cyły lud posłuchaše, džeše wón k swojim wučomnikam:

46. Hladajće so pismawučenych, kotřiž chcedža chodźić w dolhich drastach a dadža so radži postrowić na torhošćach a sydaju radži wysoko w šulach a za blidom; *Mat. 23, 3.*

47. Woni zežeru wudowam jich domy a wudawaju so z dolhimi modlitwami. Či sami budža čím ćežše satamanstwo dostać. *Mat. 23, 14.*

21. staw

Wo wudowy jatmožinje, zahubjenju Jerusalemskim a kóncu swěta.

1. Wón pak pohlada horje a přihladowaše, kak bohaći swoje dary do Božeho kašća składowachu. *Mark. 12, 41.*

2. Wón pak tež wuhlada jemu chudu wudowu, kotraž tam dvě šerpacny položili.

3. Tuž džeše wón: Woprawdže, ja praju wam, zo tuta chuda wudowa je wjazy zložila, dyžli woni wšitcy.

4. Přetož woni su z teho, štož jim je zbytně, składowali k Božemu woporu; ta je pak ze swojeje chudoby wšitku swoju žiwnosć, kotruž měješe, nutř položila.

5. A jako někotři ryčachu wot templa, zo běše z pěknymi kamjenjemi a z wopomnikami rjenje wuhotowany, džeše wón: *Mat. 24, 1. Mark. 13, 1. 2.*

6. Na to wy hladaće? Čas budže přińć, w kotrymž wot teho wšeho nic kamjeń na kamjenju wostać njebudže, kotryž by njebył rozlamany. *St. 19, 44. Jer. 26, 18. Mich. 3, 12.*

7. Woni prašachu jeho pak a džachu: Mištrje, hdy dha to budže? A kajki zjich budže, hdyž so to budže stać?

8. Wón pak džeše: Hladajće so, zo byšće njebyli zawjedženi. Přetož wjele jich budže přińć w mojim mjenje a budža prajić: Ja sym Chrystus, a tón čas je so přibližal. Njechodźće teho dla za nimi. *Mark. 13, 22.*

9. Hdyž pak budžeće słyšeć wot

wójnow a wot zestawanjow, njestra-
chujće so: přetož to ma so přjedy stać;
ale kónc njeje hišće hnydom.

10. Tehdy džeše wón dale k nim:
Lud budže přećiwo ludu postanyć a
kralestwo přećiwo kralestwu.

11. A wulke zemjerženja budža tam
a sem, a hłody a mór; tež budža strachi
a wulke zejchi z njebyes so stać.

12. Ale přede wšitkim tym budža
woni swojej rucy na was položić a was
přesćěhać, a budža was do svojich šulow
a jastwow podać a před kralow a před
knježich wodźić mojeho mjena dla; *Mat.*
24, 9. Mark. 13, 9.

13. To pak budže so wam stać na to
swědčenje.

14. Wzmiće dha teho dla k wutrobje,
zo byšće so před časom njestarali, kak
byšće so zamołwili.

15. Přetož ja chcu wam rt a mu-
drosć dać, kotrejž njebudža móc přećiwo
řećeć, ani so pšeciwić wšitcy waši
pšeciwnizy.

16. Wy budžeće pak tež podaći wot
staršich a wot bratrow, wot přirodnych
a wot přećelow; a woni budža někotrych
wot was morić. *Mich. 7, 6. Jap. zk. 7, 58.*

17. A wy budžeće wot kóždého
hidženi mojeho mjena dla. *Mat. 10, 22.*

18. Ale ani włós z wašeje hlówy
njedyrbi wam kónc wzać. *St. 12, 7. Mat.*
10, 30.

19. Wobsyńće waše duše z wašej
sćerpliwosću. *2 Kron. 15, 7.*

20. Hdyž wy pak budžeće widzieć
Jerusalem woblehnyjene wot wójska,
tehdy pónajće, zo so je přibližalo jeho
skaženje. *Mat. 24, 15. Mark. 13, 14.*

21. Kotřiž tehdy su w židowskej zemi,
ći njech čeknu k horam; a kotřiž su sr-
jedža teje sameje, njech wuběhnu won;
a kotřiž na polach su, ći njech njechodža
do njeje;

22. Přetož to su te dny teho wječenja,
zo by dopjelnjene było wšitko, štož
pisane je.

23. Běda pak samodruhim a čěšnym
w tych samych dnjach; přetož wulka
nuza budže na zemi a hněw na tym ludu.

24. A budža padać wot wótreho
mječa a jeći wodženi bjez wšitkich ludźi;
a Jerusalem budže rozteptane wot po-
hanow, hač pohanow čas je dopjelnjeny.
Rom. 11, 25.

Sćenje na 2. njedźelu ad- wenta.

25. A zejchi budža na slóncu a na
měsacu a na hwězdach; a na zemi budže
so ludžom styskać a njebudža wjedźić,
što činić; a morjo a žołmy budža šumić;
Jez. 13, 10. Mat. 24, 9.

26. A ludžom budže so zeznać před
strachotu a wočakowanjom tych wěcow,
kiž na zemju přińć dyrbja; přetož tež
njebyesow mocy budža so hnuć.

27. A tehdy budža widzieć člorózkého
syna přińdžo w mróćeli z wulkej mozu a
krasnosću. *Dan. 7, 13.*

28. Hdyž so pak to wšitko budže
započec, dha hladajće horje a pozběhńće
swoje hlówy, teho dla, zo so waše
wumóženje přibližuje. *Jez. 40, 26. Rom.*
8, 21. 23.

29. A wón praješe jim přirunanje:
Pohladajće na figowc a na wšitke štomy;

Mat. 24, 32.

30. Hdyž so nětk pukaju, dha to widžo sami wot sebje wěsće, zo nětk lětny čas blisko je.

31. Tak tež wy, hdyž widžeć budžeće te wěcy so započec, dha wěsće, zo Bože kralestwo blisko je.

32. Zawěrnje, ja praju wam, zo ta šlachta njebudže zańc, hač so to wšitko stanje.

33. Njebjo a zemja budžetej zahynć, ale moje słowa njebudža zahynć. *St. 16, 17. Ps. 102, 27. Jez. 51, 6. Mat. 5, 18.*

34. Hladajće so pak, zo waše wutroby njebudža wobćežene z wobžranztwom, z wopilstwom a ze staroscemi teje žiwnosće, a tón dzeń was njeprěchwatał; *Rom. 15, 13. Eph. 5, 18.*

35. Přetož runje jako powlečena syć budže wón přińc na wšěch, kiž na zemi bydla. *1 Thes. 5, 3.*

36. Teho dla wachujće kóždy čas a modlće so, zo byšće dostojni byli čeknyć temu wšitkemu, štož so podać budže, a wobstać před čloróskim synom.]

37. Wón wučese pak wodnjo w templu; ale w nocy chodžeše wón won a přebywaše na wolijowej horje.

38. A wšitkón lud přichadźowaše k njemu rano w templu, zo by jeho poslušal.

22. staw

Wo Judašu, přeradniku, jutrownym jehnjeću a wječeri, wučomnikow lakomstwje po prózdnej česći, Chrystusowym čerpjenju w zahrodže a před Kajphasom; Pětrowy hrěšny pad.

1. Wón so pak přibližowaše tón róčny čas tych slódkich chlěbow, jutry mjenowany. *Mat. 26, 2. Mark. 14, 1. Jan. 13, 1.*

2. A wyši měšnicy a pismawučeni pytachu, kak bychu jeho skóncowali; přetož woni so luba bojachu. *Jan. 11, 47.*

3. Tón zatan pak běše stupił do Judaša, kotrehož mjeno je Jšarioth, kiž jedyn wot tych dwanaće běše. *Mat. 26, 14. Mark. 14, 10.*

4. A wón woteńdže a rěčeše z wyšimi měšnikami a z hejtmanami, kak by jeho jim podal.

5. A či so zwjeselichu a slubichu jemu pjenjezy dać.

6. A wón přirjeknu so a hladaše sprawného časa, zo by jeho jim podal bjez hawtowanja.

7. Přińdže pak dzeń tych slódkich chlěbow, na kotrymž so jutrowne jehnjo woprowaše. *Mat. 26, 17. Mark. 14, 12.*

8. Tuž pósła wón Pětra a Jana a džeše: Džitaj a přihotujtaj nam to jutrowne jehnjo, zo bychmy to same jědli.

9. Wonaj pak džeštaj k njemu: Hdže chceš, zo bychmój to same přihotowaľaj?

10. Wón džeše k nimaj: Hľaj, hdyž do města přińdzetaj, budže waju čłowjek zetkać, tón njese wódny karan; džitaj za nim do teho doma, hdžež wón nutř dže,

11. A rjekńtaj k hospodarjej teho doma: Mištr da ći prajić: Hdže je ta hospoda, hdžež ja móžu jutrowne jehnjo jěš z mojimi wučomnikami?

12. A wón budže wamaj wulku ľubju, kotraž z kamjenjemi wusadźena je, pokazać; tam jo přihotujtaj.

13. Wonaj džěštaj a namakaštaj, kaž wón jimaj běše prajiľ, a přihotowaštaj to jutrowne jehnjo. *St. 19, 32.*

Tekst na zeleny štwórtk. IV.

14. [A jako ta štunda přińdže, synu wón so k blidu, a ći dwanaćo japoštolu z nim. *Mat. 26, 20.*

15. A wón džeše k nim: Ja sym z wutrobu sebi žadaľ, zo bych to jutrowne jehnjo z wami pojěďľ, prjedy dyžli ja ćerpju;

16. Přetož ja praju wam, zo dale wot njeho jěšć njebudu, hać dopjelnjene budže w Božim kralestwje. *Mat. 26, 29.*

17. A wón wza kelich, džakowaše so a džeše: Wzmiće tón a džělće jón bjez sobu;

18. Přetož ja praju wam: Ja njebudu wjazy pić wot teho płoda winoweho pjeńka, hać Bože kralestwo přińdže. *Mat. 26, 29.*

19. A wón wza tón chľěb, džakowaše so a ľamaše a da jón jim a džeše: To je moje ćěľo, kotrež budže za was date; to

ćińće k mojemu wopomnjenju. *Mat. 26, 26. Mark. 14, 22. 1 Kor. 11, 23.*

20. Teho runja wza wón tež tón kelich po tej wječeri a džeše: Tón kelich je tón nowy zakon w mojej krej, kotraž za was přelata budže.]

21. Ale hľaj, ruka mojeho přeradnika je zo mnu za blidom.

22. Čłowski syn derje tam dže, kaž je wobzanknjene; ale běda temu čłowjekej, přez kotrehož wón přeradźeny budže.

23. A woni počachu so sami bjez sobu prašeć, kotry by tež bjez nimi byľ, kiž to ćinić budže

24. Zwada so pak tež zběhnu bjez nimi, kotry bjez nimi dyrbjaľ za najwjětšeho džeržany być. *Mark. 9, 34.*

25. Wón pak džeše k nim: Ći swětni kralojo knježa, a tym mócnym řekaju miľośćiwi knježa; *Mat. 20, 25. Mark. 10, 42.*

26. Wam pak nic tak; ale tón wjetši bjez wami dyrbi być jako mľódši, a tón wosebniši jako služomnik. *1 Pětr. 5, 3. 5. 6.*

27. Přetož kotry je wjetši? Tón, kiž za blidom sedži, abo tón, kiž služi? Njeje temu tak, zo tón, kiž za blidom sedži? Ja pak sym sřjedža bjez wami jako služomnik. *Mat. 20, 28. Jan. 13, 14. Phil. 2, 7.*

28. Wy pak sće wobstajni při mni wostali w mojich spytowanjach; *St. 18, 28.*

29. A ja chcu wam kralestwo wotkazać, kaž mi mój Wótc wotkazaľ je; *St. 12, 82.*

30. So budžeće jěsć a pić za mojim blidom w mojim kralestwje a sedzić na stolach a sudzić te dwanaće Israelske šlachty. *Mat. 19, 28.*

31. Tón Knjez tež džeše: Šimanje, Šimanje, hlaj, zatanas je was požadał, zo by was mohł sać jako pšeńcu; *1 Pětr. 5, 8.*

32. Ale ja sym prosył za tebję, zo by twoja wěra njepřestala; a hdyž ty so něhdy nakazaš, dha posylń swojich bratrow. *Jan. 17; 20: Ps 51, 15.*

33. Wón pak džeše k njemu: Knježe, ja sym hotowy z tobu do jastwa a do smjerće hić.

34. Wón pak džeše: Pětrje, ja ći praju, kapon džensa njebudže zaspěwać, hač ty přjedy tři króc zapřěl sy, zo mje njeznaješ. *Mat. 26, 34. Mark. 14, 30. Jan. 13, 38.*

35. Wón tež džeše k nim: Tak často, jako sym ja was pósłał bjez móšnje, bjez wačoka a bjez črijow, sće wy tež hdy nuzu měli? Woni džachu: Nihdy žanu. *Ps. 23, 1. Ps. 33, 19. Ps. 34, 10. Mat. 10, 9.*

36. Tuž džeše wón k nim: Ale nětk, štož móšeń ma, tón wzmi tu samu, teho runja tež wačok. A štož nima, njech předa swoju drastu a kup sebi mječ.

37. Přetož ja praju wam, zo so hišće na mni dyrbi dokonjeć, štož pisane steji: Wón je bjez złoštnikow rachnowany. Přetož štož wote mnje pisane je, to ma kónc. *Jez. 53, 13.*

38. Woni pak džachu: Knježe, hlaj, tu staj dwaj mječej.

39. Wón pak džeše k nim: Dosć je. A wón džeše won po swojim wašnju

na wolijowu horu. A jeho wučomnicy džěchu za nim. *Mat. 26, 30. Mark. 14, 26. Jan. 18, 1.*

40. A hdyž wón tam přińdže, džeše wón k nim: Modlće so, zo byšće do spytowanja njepanyli.

41. A wón so wot nich wottorže, tak daloko, jako něhdže jedyn z kamjenjom doćisnje, a poklaknu na kolena, modleše so *Mat. 26, 39.*

42. A džeše: Wótće, chceš-li, dha wzmi tón kelich wote mnje; nic pak moja wola, ale twoja wola so stań.

43. A jandžel z njebjes zjewi so jemu a posylni jeho.

44. A jako wón so ze smjerću bědžeše, modleše wón so nutrnišo. A jeho pót bě jako krawne krjepki, te padachu dele na zemju.

45. A stanywši wot modlitwy přińdže wón k swojim wučomnikom a namaka jich spicy zrudoby dla;

46. A džeše k nim: Što spiće? Stańće a modlće so, zo do spytowanja njepanjeće.

47. A jako wón hišće rěčeše, hlaj, tuž přińdže črjóda, a jedyn wot tych dwanaće, mjenowany Judaš, džeše přjedy nich a přibliža so k Jezusej, zo by jeho wokošał. *Mat. 26, 47. Mark. 14, 413. Jan. 18, 3.*

48. Jezus pak džeše k njemu: Judašo, přeradziš ty člorózkeho syna z wokošenjom?

49. Jako pak to widźichu ći, kiž wokoło njeho běchu, što to być zechcyše, džachu woni k njemu: Knježe, dyrbimy my z mječom do nich rubać?

50. A jedyn wot nich rubnu wyšeho

měšnika wotročka a wotća jemu jeho prawe wucho. *Mat. 26, 51. Mark. 14, 47. Jan. 18, 10.*

51. Jezus pak wotmołwi a džeše: Njeh jeno woni tak nětk činja. A wón so jeho wucha dótknu a zahoji jeho.

52. Jezus pak džeše k wyšim měšnikam a k hejtmanam teho templu a k staršim, kiž na njeho přišli běchu: Wy sće jako na mordarja z mječemi a ze žerdžemi wušli; *Mat. 26, 55. Mark. 14, 48.*

53. Ja sym wšědnje pola was w templu był, a wy njejsće žaneje ruki na mnje založili; ale to je ta waša štunda a ta móc teje čemnosće. *Jan. 7, 30. St. 8, 20.*

54. Woni jeho pak zapřijachu a wjedžechu jeho a přiwjedžechu jeho do wyšeho měšnika chěže. Pětr pak džeše nazdała za nim. *Mat. 26, 57. 58. Mark. 14, 53. Jan. 18, 13.*

55. A jako pak běchu woheń zaswěćili srjedža w hrodže a so wokoło zesydali, synu so Pětr tež bjez nich. *Mat. 26, 69.*

56. Tuž wuhlada jeho sedžo jena džowka při swětlým a pohlada runje na njeho a džeše: A tón běše tež z nim.

57. Wón pak jeho zapřě a džeše: Zónska, ja jeho njeznaju.

58. A po małej chwili wuhlada jeho druhi a džeše: Ty sy tež tych samych jedyn. Pětr pak džeše: Čłowječe, ja njejsym.

59. A po małej chwili, po jenej štundže, wobtwjerdži to někajki druhi a džeše: Zawěrnje, tón běše tež z nim; přetož wón je tež Galilejski.

60. Pětr pak džeše: Čłowječe, ja njewěm, što ty prajiš. A hnydom, hdyž

wón hišće rěčeše, zaspěwa kapon. *Mat. 26, 74.*

61. A tón Knjez so wobroći a pohlada na Pětra. A Pětr so dopomni teho Knjeza słowa, jako wón k njemu běše prajił: Prjedy dyžli kapon zaspěwa, budžeš ty mje tři króc zapřěć. *Mat. 26, 34. 75. Mark. 14, 30. 72. Jan. 13, 38.*

62. A Pětr plakaše žalostnje, ducy won.

63. Ći mucy pak, kiž Jezusa dđeržachu, přešpotowachu a bijachu jeho; *Jez. 50, 6.*

64. A přikrywši jeho bijachu jeho do wobliča a prašachu jeho a džachu: Hódaj, što je, kiž će dyri?

65. A wšelke druge hanjenja ryčachu woni přećiwo njemu.

66. A hdyž džen bě, zeńdžechu so starši teho luda, wyši měšnicy a pis-mawučeni; a wjedžechu jeho před swoju radu, *Mat. 27, 1. Mark. 15, 1. Jan. 18, 28.*

67. A džachu: Sy ty Chrystus? powjes nam. Wón džeše pak k nim: Powěm ja wam runje, wy jo wšak njewěriće; *Mat. 26, 63.*

68. Prašam pak ja was, dha wy mi njewotmołwiće ani mje tež njepuščiće.

69. Teho dla wot nětk budže člorózki syn sedzić k prawicy teje mocy Božje. *Mat. 24, 30. Mark. 14, 62.*

70. Tuž džachu woni wšitcy: Sy dha ty tón Syn Boží? Wón pak džeše k tym samym: Wy jo prajiće; přetož ja sym.

71. Tuž džachu woni: Što wjazy swědčenja potrjebamy? My smy jo sami z jeho erta slyšeli.

23. staw

Chrystusowe ćerpjenje před Pilatusom; jeho křižowanje, smjerć a pohrjebanje.

1. A cyła jich zhromadźizna postanu a wjedžeše jeho před Pilata; *Mat. 27, 2.*

2. Woni počachu pak jeho wobskoržić a džachu: Na tym my namakamy, zo wón lud zawjedže a zakazuje, danje čežorej dawać, a praji, zo wón je Chrystus, tón kral. *St. 20, 25.*

3. Pilatus pak jeho wopraša a džeše: Sy ty tych židow kral? Wón wotmołwi jemu a džeše: Ty jo prajiš. *Mat. 27, 11. Mark. 15, 2. Jan. 18, 33.*

4. Pilatus pak džeše k wyšim měšnikam a k ludu: Ja žaneje winy nje-namakam na tym čłowjeku.

5. Woni pak čím bóle wołachu a džachu: Wón je lud zaměšał, wučiwši tam a sem po wšěm Židowskim kraju, a je w Galilejskej spočał hač sem.

6. Jako pak Pilatus wot Galilejskeje słyšeše, prašeše wón, hač tón čłowjek Galilejski je;

7. A jako wón zrozumi, zo wón pod Herodašowej wyšnosťu běše, pósła wón jeho k Herodašej, kotryž tež w tych samych dnjach we Jerusalemj běše. *St. 3, 1.*

8. Jako pak Herodas Jezusa wuhlada, zwjeseli wón so jara; přetož wón by jeho dawno rad widźił, dokelž wjele wot njeho słyšał běše, a nadźiješe so, zo budže někajki dźiw wot njeho wohladać. *St. 9, 9.*

9. A prašeše jeho wšelke; wón pak jemu ničo njewotmołwi.

10. Ći wyši měšnicy pak a pis-mawučeni stejachu a wobskoržowachu jeho twjerdže.

11. Ale Herodas ze swojimi wojakami jeho zaspi a měješe jeho za směch a wobleče jeho bělu drastu a pósła jeho zaso k Pilatej.

12. A na tón dzeń buštaj Pilatus a Herodas zaso přecelej bjez sobu; přetož prjedy běštaj wonaj njepřecelej na so.

13. Pilatus pak zawoła tych wyšich měšnikow a druhich wyšich a lud hromadu,

14. A džeše k nim: Wy sće teho čłowjeka ke mni přiwjedli, jako by wón lud wotwroćał. A hlaj, ja sym jeho před wami přeslyšał a njenamakam na tym čłowjeku teje winy žaneje, kotruž wy jemu dawaće; *Mat. 27, 23. Mark. 15, 14. Jan. 18, 38.*

15. Ani tež Herodas; přetož ja sym was k njemu pósłał; a hlaj, ničo njeje jemu dowjedžene, štož by smjerće winowate było.

16. Teho dla chcu jeho khoztać a pušćić.

17. Na róčny čas pak dyrbyeše wón jim jeneho jateho po wašnju pušćić.

18. Tuž zawoła cyła zhromadźizna a džeše: Preč z tym a pušćnam Barabasa. *Mat. 27, 22. 23.*

19. (Kotryž běše někajkeje zwady a mordarstwa dla, kiž so w měsće stało běše, do jastwa čisnjeny.)

20. Tuž rěčeše Pilatus zaso k nim a chcyše Jezusa pušćić.

21. Woni wotmołwichu pak a džachu: Křižuj, křižuj jeho!

22. Wón pak k třecemu džeše k nim: Što pak je tón zleho činil? Ja žaneje winy teje smjerće na nim njenamakam; teho dla chcu jeho khoztać a pušćić.

23. Ale woni z wulkim wołanjom na nim ležachu, žadajcy, zo by křižowany był. A jich a tych wyšich měšnikow wołanje rozsylni so a přemóže. *Jan. 19, 12.*

24. Tuž wotsudži Pilatus, zo by so po jich próstwje stało;

25. A pušći jim teho, kotryž zběžka a mordarstwa dla bě do jastwa čisnjeny, pře kotrehož woni prošachu; ale Jezusa poda wón jich woli. *Mat. 27, 26.*

26. Jako woni jeho pak won wjedžechu, zapřijachu woni jeneho, Šimana Cirenskeho, kotryž z pola přińdže, a položichu tón křiž na njeho, zo by jón za Jezusom njesl. *Mat. 27, 32. Mark. 15, 21. Jan. 19, 17.*

27. Sa nim pak džeše wulka črjóda ludži a žónskich, kotrež jeho žarowachu a woplakowachu.

28. Jezus pak so wobroći k nim a džeše: Wy džowki z Jerusalema, njeplačće pře mnje, ale plačće same na so a na swoje džěci.

29. Přetož hlaj, čas budže přińć, w kotrymž budže prajene: Zbóžne su te njeplóдне a te žiwoty, kiž njejsu čěšile. *Jez. 54, 1. Mat. 24, 19.*

30. Tehdy budža počinać prajić k horam: Padajće na nas! a k hórkam: Přikrywajće nas! *Jez. 2, 19. Hoz. 10, 8. Zjew. 6, 16. St. 9, 6.*

31. Přetož hdyž so to stanje na syrym

drjewje, što dha na suchim budže? *1 Pětr. 4, 17.*

32. Buštaj pak tež druhaj dwaj zlóstnikaj wuwjedženaj, zo byštaj z nim skóncowanaj byłaj. *Jez. 53, 13. Jan. 19, 18.*

Sćenje na čichi pjatk.

33. [A jako pak přińdžechu na to město, kotremuž rěkaju nopowišćo, křižowachu woni jeho tam a teju zlóstnikow z nim, jeneho k prawicy a drugeho k ľěwicy. *Mat. 27, 33. Mark. 15, 22.*

34. Jezus pak džeše: Wótče, wodaj jim; přetož woni njewjedža, što činja. Woni pak rozdělichu jeho drastu a čiskachu lós wo nju. *Ps. 22, 19. Mat. 27, 35. Mark. 15, 24. Jan. 19, 24.*

35. A lud stejše a přihladowaše. Či wyši pak tež z nimi zaničowachu jeho a džachu: Druhim je wón pomhał, njech sebi sam pomha, jeli zo wón je tón Chrystus, tón wuzwoleny Boži. *Mat. 27, 42.*

36. Tež čí wojerscy wotročcy zaničowachu jeho, přistupichu k njemu a podachu jemu kisało,

37. A džachu: Syli ty tón židowski kral, dha pomhaj sam sebi.

38. Tež běše nad nim pismo napisane z grichiskimi a z lačónskimi a z hebrejskimi pismikami: Tutón je tón židowski kral. *Mat. 27, 37.*

39. A jedyn teju zlóstnikow, kiž z nim wisaštaj, hanješe jeho a džeše: Syli ty Chrystus, dha pomhaj sebi a namaž.

40. Tuž wotmołwi tón druh, poswari jeho a džeše: A ty so tež njebojiš před

Bohom, kiž ty wšak w runym sata-manstwje sy?

41. A mój wšak smój po prawym w tym samym,; přetož namaj so prawje dóstanje, štož z našimi skutkami smój zaslužila. Tón pak ničo njezdobneho njeje činił.

42. A džeše k Jezusej: Knježe, spomni na mnje, hdyž do swójeho kralestwa přińdžeš. *Mat. 16, 28.*

43. A Jezus džeše k njemu: Zawěrnje, ja praju či: Džensa budžeš ty zo mnu w paradizu.

44. Běše pak wokoło šesteje štundy, a bu čma po wšej zemi hač do džewjateje štundy. *Mat. 27, 45. Mark. 15, 33.*

45. A slónc so začmi a zawješk teho templa rostorže so na poł.

46. A Jezus zawoła z wulkim hłosom a džeše: Wótče, ja poruču swoju dušu do twojeju rukow. A jako wón to běše wurjeknuł, da wón swójeho ducha wot so. *Mat. 27, 50. Ps. 31, 6.*

47. Jako pak hejtman to widžeše, štož so sta, chwaleše wón Boha a džeše: Zawěsće, tón čłowjek je prawy był.

48. A wšitcy ludžo, kiž pódla běchu a přihladowachu, jako widžichu, štož so sta, dyrichu na swoju wutrobu a wróćichu so.]

49. Jeho znajomni pak wšitcy stejachu nazdala a te žónske, kotrež běchu za nim z Galilejskeje šle, hladawši to wšitko widžichu.

50. A hlaj, muž, z mjenom Jozef, radny knjez, kiž běše dobry a bohabojazy muž, *Mat. 27, 57. Mark. 15, 43. Jan. 19, 38.*

51. Tón njeběše zwolił do jich

rady a skutka, běše z Arimathije, ze židowskeho města, kiž tež na Bože kralestwo wočakowaše; *St. 2, 25. 38.*

52. Tón přišedši k Pilatej prošeše pře to čelo Jezusowe;

53. A wón wza jo dele, zawali to same do čisteho platu a položi jo do wurubaneho rowa, w kotrymž hišće nihdy nihtó njeběše ležal.

54. A běše džen teho přihotowanja, a sabat nastawaše. *Mat. 27, 62.*

55. Te žónske pak přińdžechu za nim, kotrež běchu za nim šle z Galilejskeje, a wobhladowachu row a kak jeho čelo položene bu. *St. 8, 2.*

56. Wone so pak wróćichu a přihotowachu te wonjace wěcy a žalby. Apšes sabat wone wotpočowachu po prikazni. *2 Mójz. 20, 10.*

24. staw

Chrystusowe horjestaće a knjebjuztpiće.

Tekst na jutrowničku. IV.

1. [Ale přeni džen po sabaće jara rano přińdžechu wone k rowu a njesechu te wonjace wěcy, kotrež běchu přihotowale, a tež běchu někotre druhe z nimi. *Mat. 28, 1. Mark. 16, 1. Jan. 20, 1.*

2. Namakachu pak kamjeń wotwaleny wot rowa;

3. Tuž zańdžechu wone nutř a njenamakachu teho Knjeza Jezusa čelo.

4. A sta so, jako wo to same we wulkej starosci běchu, hlaj, dha nahle

přistupištaj dwaj muskaj k nim we jasnych drastach. *Jan. 20, 12. Jap. zk. 1, 10.*

5. A wone so stróžichu a pochilichu swoje wobličo k zemi. Tuž džeštaj wonaj k nim: Što pytaće wy žiweho pola morwych?

6. Wón tu njeje, ale je stanył. Dopomńće so toho, kak wam praješe, jako wón hišće w Galilejskej běše,

7. A džeše: Čloróski syn dyrbi do rukow tych hrěšnikow podaty a križowany być, a na třetí dzeń budže wón horjestanuć. *Mat. 17, 22.*

8. A wone so dopomnichu jeho słowow.

9. A wróćichu so zaso wot rowa a připowjedachu to wšitko tym jědnaće a druhim wšitkim.)

10. Běchu pak Marja Madlena a Johanna a Marja, Jakubowa mać, a druhe někotre z nimi, kotrež to tym japoštołam powědachu. *St. 8, 2. 3*

11. Ale jich słowa so jim zdachu, jako bychu basnički byle, a njewěrbachu jim.

12. Pětr pak stanu a běžeše k rowu, a nachili so do njeho a wuhlada te rubjane plachty same ležo, a woteńdže; a džiwaše so při sebi temu, štož so stało běše.

Sćenje na 2. swjedženjutrow.

13. [A hlaj, dwaj wot nich džeštaj tón samy dzeń do městka, kotrež běše wot Jerusalema šěsćdžesać honow daloko, z mjenom Emmaws. *Mark. 16, 12.*

14. A ryčeštaj bjez sobu wot toho wšeho, štož so stało běše.

15. A poda so, jako wonaj tak ryčeštaj a so woprašowaštaj bjez sobu, přibližowa so Jezus k nimaj a džeše z nimaj. *Mat. 18, 20.*

16. Ale jeju woči běštej dđeržanej, zo jeho njeznaještaj.

17. Wón pak džeše k nimaj: Kajke su to ryče, kotrež wój ducy bjez sobu mataj a staj zrudnaj?

18. Tuž wotmołwi jedyn, z mjenom Kleophas, a džeše k njemu: Sy ty tón jenički cuznik we Jerusalemje, kiž by njewědzał, što so w tych dnjach tam stało je?

19. A wón džeše k nimaj: Kajke? Wonaj pak džeštaj k njemu: To ždyn wot Jezusa Nacarenskeho, kotryž běše profeta, mócný w skutkach a słowach, před Bohom a přede wšem ludom; *Mat. 21, 11.*

20. Kak jeho naši wyši měšnicy a knježa podali su k satamanstwu teje smjerće a jeho križowali.

21. My so pak nadžijachmy, zo wón budže Jizraela wumóz; a přewšo je džensa třetí dzeń, jako so to stało je.

22. Tež su nas nastróžale někotre žónske tych našich, kiž su rano pola rowa byle; *Mat. 28, 8. Mark. 16, 10.*

23. A jako jeho ćelo njenamakachu, přińdžechu prajuzy, zo su tež widžile widženje tych jandželow, kotřiž praja, zo je žiwy.

24. A někotři bjez nami džechu tam k rowu a namakachu jo tak, kaž žónske prajachu; ale jeho njewidžachu.

25. A wón džeše k nimaj: O wy hłupeje a lěnjeje wutroby k wěrjenju

temu wšitkemu, štož profetojo ryčeli su!

26. Njedyrbješe Chrystus to ćerpić a k swojej krasnosći zańć? *Jez. 50, 6.*

27. A počinawši wot Mójzasa a wot wšěch profetow wukładowaše jimaj, štož we wšem pismje wot njeho řečane bě. *1 Mójz. 3, 15. Ps. 8, 6. 16, 9. 10. 22, 1. Hiob. 19, 25. Jez. 53, 1. Hoz: 6, 1. 2.*

28. A woni přibližachu so k temu městku, hdžež džěchu, a wón činješe, jako by chcył dale hić.

29. A wonaj nuzowaštaj jeho a džeštaj: Wostań pola nas, dokelž so k wječoru přibližuje a dzeń je so nachilił. A wón džěše nutř, zo by pola njeju wostał. *1 Mójz. 19, 3.*

30. A sta so, jako z nimaj za blidom sedžeše, wza wón tón chlěb, džakowaše so, łamaše a poda jón jimaj.

31. Tuž buštej jeju woći wotewrjenej, a póznaštaj jeho. A wón so zhubi před nimaj.

32. A wonaj džeštaj bjez sobu: Nje-horješe so naju wutroba w namaj, jako z namaj řečeše na puću a namaj to pismo wotewri?

33. A wonaj stanyštaj w tej samej štundže, wrócištaj so do Jerusalema a namakaštaj tych jědnaće zhromadženych a tych, kiž při nich běchu,

34. Kotřiž džachu: Tón Knjez je woprawdže stanył a Šimanej so zjewił. *1 Kor. 15, 4. 5.*

35. A wonaj powědaštaj jim, što so na puću stało bě, a kak wón wot njeju póznaty je na tym, jako chlěb łamaše.]

Tekst na 2. swjedženjutrow. IV.

36. [Jako woni pak wot teho ryčachu, steješe Jezus sam srjedža bjez nimi a džeše k nim: Měr budž z wami! *Mark. 16, 14. Jan. 20, 19.*

37. Woni so pak stróžichu a bojachu so, pomysliwši sebi, zo ducha widža.

38. A wón džeše k nim: Što sće tak nastróženi? a čoho dla so tajke mysle zběhaju we wašich wutrobach? *Mark. 4, 40.*

39. Wohladajće mojej rucy a mojej nocy, ja sym sam tudy; dótkajće so mje a hladajće; přetož duch nima ćěla ani kosće, jako wy widžiće, zo ja mam. 1

40. A hdyž wón to prajił běše, pokaza jim rucy a nocy.]

41. Jako woni pak hišće njewěrjachu před wjesołosću a so džiwachu, džeše wón k nim: Maće tu što jěsć?

42. A woni podachu jemu kruch pječeneje ryby a plást mjeda. *Jan. 21, 10.*

43. A wón je wza a jědžiše před nimi,

44. A džeše k nim: To su te ryče, kotrež ja k wam řečał sym, jako hišće pola was běch, zo wšitko dyrbi dopjel-njene być, štož wote mnje pisane je w Mójzasowym zakonju a w profetach a w psalmach.

45. Tehdy wotewri wón jim rozum, zo bychu pismo zrozumili,

46. A džeše k nim: Tak je pisane a tak dyrbješe Chrystus ćerpić a na třeći dzeń horjestanuć wot morwych, *Scht. 27. Ps. 22, 7. 16.*

47. A dać předować w swojim mjenje

pokutu a hrěchow wodaće bje wšěmi ludźimi a započec we Jerusalemje.

48. Wy pak sće teho wšitkeho swědkojo.

49. A hlaj, ja chcu pósłać to slubjenje swojeho Wótca na was. Wy pak wostańće w měsće Jerusalemje, hač budžeće woblečeni z mozu z wysokosće.

Jan. 15, S6. St. 1s6, 7. Jap. zk. 1, 4.

Tekst na Bože spěće. IV.

50. [Wón wuwjedže jich pak won hač do Bethanije a pozběže swojej rucy horje a požohnowa jich. *Jap. zk. 1, 12.*

51. A sta so, jako wón jich požohnowa, pušći wón so wot nich a bu horje zběhnjeny do njebjes. *Mark. 16, 19. Jap. zk. 1, 9*

52. A woni modlachu so k njemu a wróćichu so zaso do Jerusalema z wulkej wjesołosću;

53. A běchu stajnje w templu, česćachu a chwalachu Boha. (Hamjeń.)]